

Euroopan unionin virallinen lehti

L 165



Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

18. kesäkuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetukset) 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 13
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 526/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan unionin verkko- ja tietoturvakivirastosta (ENISA) ja asetuksen (EY) N:o 460/2004 kumoamisesta ⁽¹⁾ 41
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 527/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1528/2007 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen valtioiden poistamisesta neuvottelut päätökseen saaneiden alueiden ja valtioiden luettelosta 59
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 528/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) annetun asetuksen (EY) N:o 450/2008 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivän osalta 62

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) 63

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 529/2013/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen liittyvistä toimista peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevista tilinpitosäännöistä ja toimiin liittyviä toimenpiteitä koskevasta tiedosta 80

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

PÄÄTÖKSET

2013/272/EU:

- ★ Eurooppa-neuvoston päätös, annettu 22 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan komission jäsenten lukumäärästä 98

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 524/2013,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa mainitun perussopimuksen 114 artiklan nojalla. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklan mukaan unionin politiikoissa varmistetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja.

(2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus. Jotta kuluttajat voisivat luottaa sisämarkkinoiden digitaaliseen ulottuvuuteen ja saisivat siitä täyden hyödyn, heillä on oltava käytettävissä yksinkertainen, tehokas, nopea ja edullinen tapa ratkaista riitoja, jotka johtuvat tavaroiden myynnistä tai

palvelujen tarjoamisesta verkossa. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun kuluttajat tekevät valtioiden rajat ylittäviä ostoksia.

(3) Komissio on 13 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – ”Yhdessä uuteen kasvuun” ” esittänyt vaihtoehtoja riidanratkaisua koskevaa lainsäädäntöä, johon sisältyy myös sähköistä kaupankäyntiä koskeva ulottuvuus yhtenä 12 viputekijästä, joilla vauhditetaan kasvua ja lisätään luottamusta sisämarkkinoihin.

(4) Sisämarkkinoiden pirstoutuminen haittaa pyrkimyksiä edistää kilpailukykyä ja kasvua. Lisäksi yksinkertaisten, tehokkaiden, nopeiden ja edullisten keinojen, joilla voidaan ratkaista tavaroiden myyntiä tai palvelujen tarjoamista unionissa koskevia riitoja, epätasainen saatavuus, laatu ja niitä koskeva tietoisuus muodostavat sisämarkkinoilla esteen, joka horjuttaa kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien luottamusta rajat ylittävään ostosten tekoon ja myyntitoimintaan.

(5) Eurooppa-neuvosto on 24–25 päivänä maaliskuuta ja 23 päivänä lokakuuta 2011 antamissaan päätelmissä kehottanut Euroopan parlamenttia ja neuvostoa hyväksymään vuoden 2012 loppuun mennessä ensimmäisen erän ensisijaisia toimenpiteitä sisämarkkinoiden vauhdittamiseksi.

(6) Sisämarkkinat ovat kuluttajille arkipäivän todellisuutta, kun he matkustavat sekä suorittavat ostoksia ja maksuja. Kuluttajat ovat sisämarkkinoiden keskeisiä toimijoita, minkä vuoksi heidän olisi oltava niiden keskiössä. Sisämarkkinoiden digitaalisesta ulottuvuudesta on tulossa elintärkeä sekä kuluttajille että elinkeinonharjoittajille. Kuluttajat tekevät yhä enemmän ostoksia verkossa, ja yhä useammat elinkeinonharjoittajat myyvät verkossa. Kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien olisi pystyttävä käymään luottavaisesti verkkokauppaa, joten on välttämätöntä poistaa nykyisiä esteitä ja lisätä kuluttajien luottamusta. Luotettavan ja tehokkaan verkkovälitteisen riidanratkaisun saatavuus voi auttaa merkittävästi tämän tavoitteen saavuttamista.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 99.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2013.

- (7) Helpon ja edullisen riidanratkaisun saatavuus voi parantaa kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien luottamusta digitaalisiin yhtenäismarkkinoihin. Kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat kohtaavat kuitenkin edelleen esteitä pyrkiesään löytämään tuomioistuimen ulkopuolisia ratkaisuja etenkin riidoissaan, jotka johtuvat valtioiden rajat ylittävistä sähköisistä liiketoimista. Tällaiset riidat jäävätkin nykyään usein ratkaisematta.
- (8) Verkkovälitteinen riidanratkaisu tarjoaa yksinkertaisen, tehokkaan, nopean ja edullisen tuomioistuimen ulkopuolisen ratkaisun verkossa tehdyistä liiketoimista johtuviin riitoihin. Tällä hetkellä ei kuitenkaan ole olemassa mekanismeja, jotka antaisivat kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden ratkaista tällaiset riidat sähköisesti; tämä aiheuttaa kuluttajille vahinkoa ja on esteenä etenkin valtioiden rajat ylittävälle verkkokaupalle sekä luo eriarvoisia toimintaedellytyksiä elinkeinonharjoittajille ja vaikeuttaa näin koko verkkokaupan kehittymistä.
- (9) Tätä asetusta olisi sovellettava sellaisten riitojen tuomioistuimen ulkopuoliseen ratkaisuun, joita unionissa asuvat kuluttajat ovat panneet vireille unioniin sijoittautuneita elinkeinonharjoittajia vastaan ja jotka kuuluvat kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/11/EU⁽¹⁾ (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) soveltamisalaa.
- (10) Sen varmistamiseksi, että verkkovälitteistä riidanratkaisufoorumia voidaan käyttää myös sellaisissa vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä, jotka antavat elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden tehdä valituksia kuluttajia vastaan, tätä asetusta olisi sovellettava myös elinkeinonharjoittajien kuluttajia kohtaan vireille panemien riitojen tuomioistuimen ulkopuoliseen ratkaisuun, jos direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti luetelon merkityt vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet antavat mahdollisuuden sellaisiin vaihtoehtoisin riidanratkaisumenettelyihin. Tämän asetuksen soveltamisella tällaisiin riitoihin ei olisi tarkoitettava, että jäsenvaltioilla olisi velvoite huolehtia siitä, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet antavat mahdollisuuden tällaisiin menettelyihin.
- (11) Vaikka erityisesti valtioiden rajat ylittävää verkkokauppaa käyvät kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat hyötyvät verkkovälitteisestä riidanratkaisufoorumista, tätä asetusta olisi sovellettava myös valtion sisäisiin verkossa tapahtuviin liiketoimiin, jotta verkkokaupan alalla voitaisiin turvata aidosti tasavertaiset toimintaedellytykset.
- (12) Tällä asetuksella ei olisi rajoitettava tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppaoikeuden alalla 21 päivänä toukokuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/52/EY⁽²⁾ soveltamista.
- (13) ”Kuluttajan” määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat tarkoituksessa, joka ei kuulu heidän elinkeino- tai ammattitoimintaansa. Jos sopimus tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön ammattitoimintaan ja osittain sen ulkopuolelle (kahta päämäärää palveleva sopimus) ja ammatillinen tarkoitus on niin vähäinen, ettei se ole vallitseva toimituskokonaisuudessa, myös tällaista henkilöä olisi kuitenkin pidettävä kuluttajana.
- (14) ”Verkossa tehdyn kauppa- tai palvelusopimuksen” määritelmän olisi katettava kauppa- tai palvelusopimus silloin, kun elinkeinonharjoittaja tai tämän välittäjä on tarjonnut tavaroita tai palveluita verkkosivuston kautta tai muuta sähköistä tapaa käyttäen ja kuluttaja on tilannut tällaisia tavaroita tai palveluita kyseisen verkkosivuston kautta tai muuta sähköistä tapaa käyttäen. Tämän olisi katettava myös tapaukset, joissa kuluttaja on ottanut verkkosivustoon tai muuhun tietoyhteiskunnan palveluun yhteyttä langattomalla sähköisellä laitteella kuten matkapuhelimella.
- (15) Tätä asetusta ei olisi sovellettava kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiin riitoihin, jotka johtuvat muista kuin sähköisistä kauppa- tai palvelusopimuksista, eikä elinkeinonharjoittajien välisiin riitoihin.
- (16) Tätä asetusta olisi tarkasteltava yhdessä direktiivin 2013/11/EU kanssa, jossa edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että kaikki unionissa asuvien kuluttajien tai sinne sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien väliset riidat, jotka johtuvat tavaroiden myynnistä tai palvelujen tarjoamisesta, voidaan saattaa vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava kuluttajia ottamaan yhteyttä asianomaiseen elinkeinonharjoittajaan millä tahansa asianmukaisella keinolla ennen valituksensa toimitamista vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin välityksellä, jotta riita voitaisiin ratkaista sovintoteitse.
- (18) Tämän asetuksen tavoitteena on perustaa unionin tasolle verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi. Verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi olisi toteutettava interaktiivisena verkkosivustona, joka tarjoaa keskitetyn asiointipisteen kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille, jotka haluavat ratkaista tuomioistuimen ulkopuolella riitoja, jotka johtuvat verkossa tehdyistä liiketoimista. Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin olisi tarjottava yleistä tietoa tuomioistuimen ulkopuolisesta sellaisten kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisten sopimusriitojen ratkaisusta, jotka johtuvat verkossa tehdyistä kauppa- tai palvelusopimuksista. Sen olisi tarjottava kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille mahdollisuus tehdä valituksia täyttämällä sähköinen valituslomake, joka on saatavilla kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä, ja liittää mukaan asiaankuuluvia asiakirjoja. Sen olisi siirrettävä valitukset sellaiselle vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, jolla on toimivalta käsitellä kyseistä riitaa. Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin olisi tarjottava maksutta sähköinen asianhallintajärjestelmä, jonka avulla vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet voivat toteuttaa riidanratkaisumenettelyn osapuolten kanssa verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta. Vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä ei olisi velvoitettava käyttämään tätä asianhallintajärjestelmää.

(1) Ks. tämän virallisen lehden sivu 63.

(2) EUVL L 136, 24.5.2008, s. 3.

- (19) Komission olisi vastattava verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kehittämisestä, toiminnasta ja ylläpidosta sekä tarjottava kaikki foorumin toiminnassa tarvittavat tekniset välineet. Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin olisi tarjottava sähköinen käännöstoiminto, jonka avulla osapuolet ja vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin saavat käyttöönsä, tarvittaessa käännettyinä, tiedot, joita vaihdetaan verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta ja jotka ovat tarpeen riidan ratkaisemiseksi. Tämän toiminnon avulla olisi voitava suorittaa kaikki tarvittavat käännökset, ja sitä olisi tarvittaessa tuettava ihmisen työpanoksella. Komission olisi annettava verkkovälitteisellä riidanratkaisufoorumilla valituksen tekijöille myös tietoja mahdollisuudesta pyytää apua verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiltä.
- (20) Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin olisi mahdollistettava turvallinen tietojenvaihto vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten kanssa ja noudatettava yleiseurooppalaisten sähköisten viranomaispalveluiden yhteentoimivasta toimittamisesta julkishallinnolle, yrityksille ja kansalaisille (HVTYK) 21 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 2004/387/EY⁽¹⁾ nojalla hyväksytyjen yhteentoimivuuden eurooppalaisten puitteiden taustalla olevia periaatteita.
- (21) Verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi olisi asetettava käytettäväksi erityisesti päätöksen 2004/387/EY liitteen II mukaisesti perustetun Sinun Eurooppasi -portaalin kautta, joka tarjoaa unionin yrityksille ja kansalaisille pääsyn monikielisiin ja yleiseurooppalaisiin online-tietopalveluihin ja vuorovaikutteisiin palveluihin. Verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi olisi tuotava näkyvästi esille Sinun Eurooppasi -portaalissa.
- (22) Unionin tasoisen verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin olisi perustuttava jäsenvaltioissa olemassa oleviin vaihtoehtoisin riidanratkaisuelimiin ja kunnioitettava jäsenvaltioiden oikeudellisia perinteitä. Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten, joille riita on ohjattu verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta, olisi sen vuoksi sovellettava omia menettelysääntöjään, myös kustannuksia koskevia sääntöjä. Tällä asetuksella pyritään kuitenkin vahvistamaan joitakin yhteisiä näihin menettelyihin sovellettavia sääntöjä, jotta taataan niiden tehokkuus. Tällä olisi myös varmistettava, että riidanratkaisu ei edellytä osapuolten tai niiden edustajien fyysistä läsnäoloa vaihtoehtoisessa riidanratkaisuelimessä, paitsi jos sen menettelysäännöissä määrätään tuosta mahdollisuudesta ja osapuolet sopivat sen käytöstä.
- (23) Varmistamalla, että kaikki direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti luetteloon merkityt vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet rekisteröidään verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille, olisi mahdollistettava tuomioistuimen ulkopuolisten verkkovälitteisten ratkaisujen täysi kattavuus riidoissa, jotka johtuvat verkossa tehdyistä kauppai- tai palvelusopimuksista.
- (24) Tämä asetus ei saisi estää minkään unionissa tällä hetkellä verkkovälitteisesti toimivan riidanratkaisuelimen tai verkkovälitteisen riidanratkaisujärjestelmän toimintaa. Sen ei olisi estettävä riidanratkaisuelimiä tai -järjestelmiä käsittelemästä suoraan niiden käsiteltäviksi toimitettuja verkossa tehtyihin liiketoimiin liittyviä riitoja.
- (25) Kuhunkin jäsenvaltioon olisi nimettävä vähintään kaksi verkkovälitteisen riidanratkaisun neuvojaa käsittävä verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspiste. Verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden olisi tuettava verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta käsiteltäväksi toimitetun riidan osapuolia ilman, että ne olisivat kuitenkaan velvollisia kääntämään asianomaiseen riitaan liittyviä asiakirjoja. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus antaa verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspistettä koskeva vastuu Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvan keskuksensa hoidettavaksi. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä tätä mahdollisuutta siten, että verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteet voivat täysin hyötyä Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvien keskusten kokemuksesta kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisten riitojen ratkaisun edistämisessä. Komission olisi perustettava verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden verkosto yhteyspisteiden yhteistyön ja toiminnan edistämiseksi sekä tarjottava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteille asianmukaista koulutusta.
- (26) Oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ovat perusoikeuksia, joista on määrätty Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin tarkoituksena ei ole korvata eikä siitä saa tulla tuomioistuimenmenettelyjä korvaava, eikä sen olisi estettävä kuluttajia tai elinkeinonharjoittajia käyttämästä oikeuttaan hakea oikeussuojaa tuomioistuimelta. Näin ollen tämän asetuksen ei olisi estettävä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- (27) Tämän asetuksen mukaisessa tietojen käsittelyssä olisi sovellettava tiukkoja luottamuksellisuutta koskevia takeita ja noudatettava henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä, joista on säädetty yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001⁽³⁾. Näitä sääntöjä olisi sovellettava verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin eri toimijoiden tämän asetuksen mukaisesti suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn riippumatta siitä, toimivatko ne yksin vai yhdessä muiden tällaisten toimijoiden kanssa.
- (28) Rekisteröidyille olisi ilmoitettava heidän henkilötietojensa käsittelystä verkkovälitteisellä riidanratkaisufoorumilla, mihin heidän olisi annettava suostumuksensa, ja heille olisi ilmoitettava heille kuuluvista, tähän liittyvistä oikeuksista kattavalla tietosuojailmoituksella, jonka komissio asettaa julkisesti saataville ja jossa selitetään selkeästi ja yksinkertaisesti foorumin eri toimijoiden suorittamat käsittelyt asetuksen (EY) N:o 45/2001 11 ja 12 artiklan sekä direktiivin 95/46/EY 10 ja 11 artiklan nojalla annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(1) EUVL L 144, 30.4.2004, s. 62.

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (29) Tämä asetus ei saisi rajoittaa vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun liittyvien luottamuksellisuutta koskevien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista.
- (30) Unioniin sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien, jotka tekevät verkossa kauppa- tai palvelusopimuksia, olisi tarjottava verkkosivustollaan sähköinen linkki verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille, jotta voidaan varmistaa kuluttajien olevan laajalti tietoisia verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin olemassaolosta. Elinkeinonharjoittajien olisi myös ilmoitettava sähköpostiosoitteensa, jotta kuluttajilla olisi ensimmäinen yhteyspiste. Merkittävä osa verkossa tehdyistä kauppa- tai palvelusopimuksista tehdään käyttäen verkossa toimivia markkinapaikkoja, jotka saattavat yhteen tai edistävät kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiä verkossa tehtäviä liiketoimia. Verkossa toimivat markkinapaikat ovat verkkofoorumeita, joilla elinkeinonharjoittajat voivat tarjota kuluttajille tuotteitaan ja palvelujaan. Tällaisilla verkossa toimivilla markkinapaikoilla olisi sen vuoksi oltava sama velvollisuus tarjota sähköinen linkki verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille. Tämän velvollisuuden ei olisi rajoitettava direktiivin 2013/11/EU 13 artiklan soveltamista, joka koskee vaatimusta, jonka mukaan elinkeinonharjoittajien olisi annettava kuluttajille tietoja vaihtoehtoisista riidanratkaisujärjestelmistä, joiden piiriin asianomaiset elinkeinonharjoittajat kuuluvat, ja siitä, ovatko ne sitoutuneet käyttämään vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä kuluttajariitojen ratkaisuun. Tämän velvollisuuden ei olisi myöskään rajoitettava kuluttajien oikeuksista 25 päivänä lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan t alakohdan ja 8 artiklan soveltamista. Direktiivin 2011/83/EU 6 artiklan 1 kohdan t alakohdassa säädetään etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa kuluttajien kanssa tehtyjen sopimusten osalta, että elinkeinonharjoittajan on, ennen kuin sopimus sitoo kuluttajaa, ilmoitettava kuluttajalle mahdollisuudesta käyttää elinkeinonharjoittajaan sovellettavia tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä ja tavat, joilla kuluttaja voi käyttää niitä. Samoista kuluttajien tietoisuuden lisäämistä koskevista syistä jäsenvaltioiden olisi rohkaistava kuluttajajärjestöjä ja elinkeinonharjoittajien järjestöjä tarjoamaan sähköinen linkki verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin verkkosivustolle.
- (31) Jotta voidaan ottaa huomioon ne perusteet, joiden mukaisesti vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet määrittävät toiminta-alansa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti niiden tietojen mukauttamiseksi, jotka valituksen tekijän on toimitettava sähköisellä valituslomakkeella, joka asetetaan saataville verkkovälitteisellä riidanratkaisufoorumilla. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin toiminnan, valituksen toimittamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden verkoston yhteistyön osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti. Neuvoo-antavaa menettelyä olisi käytettävä sähköiseen valituslomakkeeseen liittyvien täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen tämän lomakkeen puhtaasti teknisen luonteen vuoksi. Tarkastelumenettelyä olisi käytettävä verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden verkostoon kuuluvien verkkovälitteisen riidanratkaisun neuvojien välistä tarkempaa yhteistyötä koskevien sääntöjen hyväksymiseen.
- (33) Komission olisi tätä asetusta sovellettaessa kuultava tarvittaessa Euroopan tietosuojavaltuutettua.
- (34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on sellaisen eurooppalaisen verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin perustaminen, jossa käsitellään verkossa tehtyihin liiketoimiin liittyviä riitoja yhteisiä sääntöjä soveltaen, vaan se voidaan tavoitteen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (35) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 7, 8, 38 ja 47 artiklassa tunnustettuja periaatteita.
- (36) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hän on antanut lausunnon 12 päivänä tammikuuta 2012⁽³⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tämän asetuksen tarkoituksena on korkeatasoisen kuluttajan suojan saavuttamisella edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja erityisesti niiden digitaalista ulottuvuutta siten, että luodaan eurooppalainen verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi, jäljempänä 'verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi', jolla helpotetaan kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisten riitojen riippumatonta, puolueetonta, avointa, tehokasta, nopeaa ja oikeudenmukaista tuomioistuinten ulkopuolista verkkovälitteistä ratkaisua.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EUVL C 136, 11.5.2012, s. 1.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan unionissa asuvien kuluttajien ja unioniin sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien välisiä sopimusvelvoitteita koskevien sellaisten riitojen ratkaisuun tuomioistuimen ulkopuolella, jotka johtuvat verkossa tehdyistä kauppatai palvelusopimuksista, turvautumalla direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti luetteloon merkittyyn vaihtoehtoiseen riidanratkaisuelimeen siten, että tarkoitukseen käytetään verkkovälitteistä riidanratkaisufoorumia.

2. Tätä asetusta sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tuomioistuimen ulkopuoliseen riidanratkaisuun, jos kyse on riidasta, jota koskevan menettelyn elinkeinonharjoittaja on aloittanut kuluttajaa vastaan, sikäli kuin sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa kuluttajan asuinpaikka on, antaa mahdollisuuden ratkaista tällaiset riidat vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä käyttämällä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, antaako niiden lainsäädäntö mahdollisuuden ratkaista 1 kohdassa tarkoitettuja riitoja käyttämällä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, jos menettelyn on aloittanut elinkeinonharjoittaja kuluttajaa vastaan. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittaessaan direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisen luettelon ilmoitettava komissiolle, mitkä vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet käsittelevät tällaisia riitoja.

4. Tämän asetuksen soveltaminen 1 kohdassa tarkoitettuihin riitoihin, joita koskevan menettelyn elinkeinonharjoittaja on aloittanut kuluttajaa vastaan, ei aseta jäsenvaltioille velvoitetta huolehtia, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet tarjoavat menettelytavat tällaisten riitojen tuomioistuimen ulkopuoliseen riidanratkaisuun.

3 artikla

Suhde muihin unionin säädöksiin

Tällä asetuksella ei rajoiteta direktiivin 2008/52/EY soveltamista.

4 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'kuluttajalla' direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä kuluttajaa;
- b) 'elinkeinonharjoittajalla' direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä elinkeinonharjoittajaa;
- c) 'kauppasopimuksella' direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä kauppasopimusta;
- d) 'palvelusopimuksella' direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyä palvelusopimusta;

- e) 'verkossa tehdyllä kauppatai palvelusopimuksella' kauppatai palvelusopimusta tapauksissa, joissa elinkeinonharjoittaja tai tämän välittäjä on tarjonnut tavaroita tai palveluita verkkosivustollaan tai muuta sähköistä tapaa käyttäen ja kuluttaja on tilannut tällaisia tavaroita tai palveluita kyseisen verkkosivuston kautta tai muuta sähköistä tapaa käyttäen;
- f) 'verkossa toimivalla markkinapaikalla' tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ ('direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä') 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä palvelujen tarjoajaa, joka antaa kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden tehdä verkossa kauppatai palvelusopimuksia verkossa toimivan markkinapaikan verkkosivustolla;
- g) 'sähköisellä tavalla' viestintää, jossa käytetään elektronisia tietojen käsittely- ja tallennusvälineitä (myös digitaalista kompressiota) ja jossa tietoja siirretään, välitetään ja vastaanotetaan yksinomaan johtimien avulla, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla;
- h) 'vaihtoehtoisella riidanratkaisumenettelyllä' tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettua tuomioistuimen ulkopuolista riidanratkaisumenettelyä;
- i) 'vaihtoehtoisella riidanratkaisuelimellä' direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä;
- j) 'valituksen tekevällä osapuolella' kuluttajaa tai elinkeinonharjoittajaa, joka on tehnyt valituksen verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta;
- k) 'vastaajana olevalla osapuolella' kuluttajaa tai elinkeinonharjoittajaa, jota kohtaan on tehty valitus verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta;
- l) 'toimivaltaisella viranomaisella' direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 1 kohdan i alakohdassa määriteltyä viranomaista;
- m) 'henkilötiedoilla' kaikkia tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön, jäljempänä 'rekisteröity', liittyviä tietoja. Tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilötunnuksen taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella.

2. Elinkeinonharjoittajan toimipaikka määräytyy direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 2 kohdan ja vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen toimipaikka 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

II LUKU

VERKKOVÄLITTEINEN RIIDANRATKAISUFOORUMI

5 artikla

Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin perustaminen

1. Komissio kehittää verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin ja vastaa sen toiminnasta, mukaan lukien kaikki tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat käännöstoiminnot, sen ylläpidosta, rahoituksesta ja tietoturvasta. Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin on oltava käyttäjäystävällinen. Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kehittämisessä, toiminnassa ja ylläpidossa on varmistettava, että kunnioitetaan sen käyttäjien yksityisyyden suojaa jo suunnitteluvaiheesta alkaen ("sisäänrakennettu yksityisyyden suoja") ja että verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi on niin pitkälle kuin mahdollista kaikkien saatavilla ja käytettävissä, mukaan lukien kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat käyttäjät ("kaikkien tarpeet huomioon ottava suunnittelu").

2. Verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi toimii keskitetynä asiointipisteenä kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille, jotka hakevat tuomioistuimen ulkopuolista ratkaisua tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin riitoihin. Se on interaktiivinen verkkosivusto, johon on sähköinen ja maksuton pääsy kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä.

3. Komissio asettaa verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin asianmukaisesti käytettäväksi verkkosivustoillaan, jotka tarjoavat tietoja unionin kansalaisille ja yrityksille, ja erityisesti päätöksen 2004/387/EY mukaisesti perustetussa Sinun Eurooppasi -portaalissa.

4. Verkkovälitteisellä riidanratkaisufoorumilla on seuraavat tehtävät:

- a) tarjota sähköinen valituslomake, jonka valituksen tekevä osapuoli voi täyttää 8 artiklan mukaisesti;
- b) ilmoittaa vastaajana olevalle osapuolelle valituksesta;
- c) yksilöidä yksi tai useampi toimivaltainen vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ja toimittaa valitus sen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi, jonka käytöstä osapuolet ovat sopineet 9 artiklan mukaisesti;
- d) tarjota maksutta käyttöön sähköinen asianhallintajärjestelmä, jonka avulla osapuolet ja vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin voivat toteuttaa riidanratkaisumenettelyn verkossa verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta;
- e) toimittaa osapuolille ja vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle käänнос tiedoista, jotka ovat tarpeen riidan ratkaisemiseksi ja joita vaihdetaan verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta;
- f) tarjota sähköinen lomake, jonka avulla vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet siirtävät 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- g) tarjota palautejärjestelmä, jonka kautta osapuolet voivat ilmaista näkemyksensä verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin toiminnasta ja niiden riitaa käsitelleestä vaihtoehtoisesta riidanratkaisuelimestä;

h) saattaa julkisesti saataville seuraavat:

- i) yleiset tiedot vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta tuomioistuimen ulkopuolisena riidanratkaisukeinona;
- ii) tiedot vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä, jotka on merkitty luetteloon direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joilla on toimivalta käsitellä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia riitoja;
- iii) verkossa oleva opas valitusten tekemisestä verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta;
- iv) tiedot, mukaan lukien yhteystiedot, jäsenvaltioiden tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämistä verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteistä;
- v) tilastotiedot niiden riitojen ratkaisusta, jotka on toimitettu vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten käsiteltäviksi verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta.

5. Komissio varmistaa, että 4 kohdan h alakohdassa tarkoitettut tiedot ovat oikeat ja ajantasaiset ja että ne annetaan selkeällä, ymmärrettävällä ja helposti saatavilla olevalla tavalla.

6. Vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, jotka on merkitty luetteloon direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joilla on toimivalta käsitellä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia riitoja, on rekisteröitävä sähköisesti verkkovälitteisellä riidanratkaisufoorumilla.

7. Komissio hyväksyy toimenpiteitä, jotka koskevat tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamista, koskevat yksityiskohtaiset säännöt täytäntöönpanosäädöksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 artikla

Verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin testaaminen

1. Komissio testaa viimeistään 9 päivänä tammikuuta 2015 verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin ja valituslomakkeen teknisen toimivuuden ja käyttäjäystävällisyyden, kääntäminen mukaan lukien. Testaaminen suoritetaan ja arvioidaan yhteistyössä jäsenvaltioiden verkkovälitteisen riidanratkaisun asiantuntijoiden sekä kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien edustajien kanssa. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen testaamisen tuloksesta ja toteuttaa aiheelliset toimenpiteet käsitelläkseen mahdolliset ongelmat, jotta verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin tehokas toiminta voidaan varmistaa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa komissio myös kuvaa tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, jotka se aikoo toteuttaa varmistaakseen, että verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi täyttää asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaiset yksityisyyden suojaa koskevat vaatimukset.

7 artikla

Verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden verkosto

1. Kukin jäsenvaltio nimeää yhden verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteen ja ilmoittaa sen nimen ja yhteystiedot komissiolle. Jäsenvaltiot voivat antaa vastuun verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteestään Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvalla keskuksellaan, kuluttajajärjestölle tai muulle elimelle. Kussakin verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteessä on oltava vähintään kaksi verkkovälitteisen riidanratkaisun neuvojaa.

2. Verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteet tukevat verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta toimitettuihin valituksiin liittyvien riitojen ratkaisua suorittamalla seuraavat tehtävät:

a) ne helpottavat pyydettyä osapuolten ja toimivaltaisen vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen välistä yhteydenpitoa, mihin saattaa sisältyä erityisesti seuraavaa:

i) ne avustavat valituksen ja tarvittaessa asiaankuuluvien asiakirjojen toimittamisessa,

ii) ne antavat osapuolille ja vaihtoehdoisille riidanratkaisuelimille yleisiä tietoja kauppa- ja palvelusopimuksiin liittyvistä kuluttajien oikeuksista, joita sovelletaan sen verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteen jäsenvaltiossa, jossa kyseinen verkkovälitteisen riidanratkaisun neuvoja on,

iii) ne antavat tietoja verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin toiminnasta,

iv) ne selittävät yksilöityjen vaihtoehdoisten riidanratkaisuelinten soveltamia menettelysääntöjä osapuolille,

v) ne antavat valituksen tekevälle osapuolelle tietoja muista oikeussuojakeinoista, jos riitaa ei voida ratkaista verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta;

b) ne toimittavat kahden vuoden välein tehtäviensä suorittamisesta saatuihin käytännön kokemuksiin perustuvan toimintakertomuksen komissiolle ja jäsenvaltioille.

3. Verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteellä ei ole velvollisuutta suorittaa 2 kohdassa lueteltuja tehtäviä, jos riidan osapuolten asuinpaikka on samassa jäsenvaltiossa.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kansalliset olosuhteet huomioon ottaen päättää, että verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspiste suorittaa yhden tai useita 2 kohdassa luetelluista tehtävistä, jos riidan osapuolten asuinpaikka on samassa jäsenvaltiossa.

5. Komissio perustaa verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden verkoston, joka mahdollistaa yhteyspisteiden välisen yhteistyön ja edistää 2 kohdassa lueteltujen tehtävien hoitamista.

6. Komissio kutsuu verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden verkoston jäsenet koolle vähintään kaksi kertaa vuodessa, jotta voidaan vaihtaa parhaita toimintatapoja ja keskustella verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin toiminnassa todetuista toistuvista ongelmista.

7. Komissio hyväksyy verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt täytäntöönpanosäädöksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Valituksen toimittaminen

1. Voidakseen toimittaa valituksen verkkovälitteiseen riidanratkaisufoorumiin valituksen tekevän osapuolen on täytettävä sähköinen valituslomake. Valituslomakkeen on oltava käyttäjystävällinen ja helposti saatavilla verkkovälitteisellä riidanratkaisufoorumilla.

2. Valituksen tekevän osapuolen toimittamien tietojen on oltava riittävät, jotta voidaan määrittää toimivaltainen vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin. Nämä tiedot on lueteltu tämän asetuksen liitteessä. Valituksen tekevä osapuoli voi liittää valitukseen asiakirjoja sen tueksi.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 17 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteessä lueteltujen tietojen mukauttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon perusteet, joiden mukaisesti vaihtoehdoiset riidanratkaisuelimet, jotka on merkitty luetteloon direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jotka käsittelevät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia riitoja, määrittävät oman toiminta-alansa.

4. Komissio antaa sähköistä valituslomaketta koskevat yksityiskohtaiset säännöt täytäntöönpanosäädöksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

5. Sähköisen valituslomakkeen ja sen liitteiden kautta käsitellään vain tietoja, jotka ovat täsmällisiä, asiaankuuluvia eivätkä liiallisia siihen tarkoitukseen nähden, johon ne on kerätty.

9 artikla

Valituksen käsittely ja siirtäminen

1. Verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille toimitettu valitus on otettava käsiteltäväksi, jos sähköisen valituslomakkeen kaikki tarvittavat kentät on täytetty.

2. Jos valituslomaketta ei ole täytetty kokonaan, valituksen tekevälle osapuolelle on ilmoitettava, ettei valituksen käsittelyä voida jatkaa, jollei puuttuvia tietoja toimiteta.

3. Saatuaan asianmukaisesti täytetyn valituslomakkeen verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi toimittaa helposti ymmärrettävällä tavalla ja viipymättä vastaajana olevalle osapuolelle yhdellä tämän osapuolen valitsemalla unionin toimielinten virallisella kielellä valituksen ja seuraavat tiedot:

- a) tiedot siitä, että osapuolten on sovittava vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä, jotta valitus voidaan toimittaa sille, ja siitä, että jos osapuolet eivät pääse sopimukseen tai jos yhtään toimivaltaista vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä ei ole voitu todeta, valituksen käsittelyä ei jatketa;
- b) tiedot yhdestä tai useammasta vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä, jolla on toimivalta käsitellä valitusta, jos sellaiseen viitataan sähköisessä valituslomakkeessa tai jos verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi voi todeta sellaisen mainitulla lomakkeella annettujen tietojen perusteella;
- c) jos vastaajana oleva osapuoli on elinkeinonharjoittaja, kehoitus ilmoittaa 10 kalenteripäivän kuluessa:
 - onko elinkeinonharjoittaja sitoutunut tai velvollinen käyttämään tiettyä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä kuluttajariitojen ratkaisuun, ja
 - jollei elinkeinonharjoittaja ole velvollinen käyttämään tiettyä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, onko hän halukas käyttämään yhtä tai useampaa b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä;
- d) jos vastaajana oleva osapuoli on kuluttaja, ja elinkeinonharjoittaja on velvollinen käyttämään tiettyä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, kehoitus sopia 10 kalenteripäivän kuluessa mainitusta vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä tai, jos elinkeinonharjoittaja ei ole velvollinen käyttämään tiettyä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, kehoitus valita yksi tai useampi b alakohdassa tarkoitettu vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin;
- e) siinä jäsenvaltiossa olevan verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteen nimi ja yhteystiedot, johon vastaajana oleva osapuoli on sijoittautunut tai jossa hän asuu, sekä lyhyt kuvaus 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista tehtävistä.

4. Saatuaan vastaajana olevalta osapuolelta 3 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettut tiedot verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi ilmoittaa helposti ymmärrettävällä tavalla ja viipymättä valituksen tekevälle osapuolelle jollain tämän osapuolen valitsemalla unionin toimielinten virallisella kielellä seuraavat tiedot:

- a) 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- b) jos valituksen tekijänä oleva osapuoli on kuluttaja, tiedot elinkeinonharjoittajan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti ilmoittamasta yhdestä tai useammasta vaihtoehdoista

riidanratkaisuelimestä sekä kehoitus sopia kymmenen kalenteripäivän kuluessa vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä;

- c) jos valituksen tekijänä oleva osapuoli on elinkeinonharjoittaja, joka ei ole velvollinen käyttämään tiettyä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, tiedot kuluttajan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti ilmoittamasta yhdestä tai useammasta vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä sekä kehoitus sopia kymmenen kalenteripäivän kuluessa vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä;
- d) siinä jäsenvaltiossa, johon valituksen tekevä osapuoli on sijoittautunut tai jossa hän asuu, olevan verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteen nimi ja yhteystiedot, sekä lyhyt kuvaus 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista tehtävistä.

5. Edellä 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tiedoissa on oltava kustakin vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä seuraavat tiedot:

- a) vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen nimi, yhteystiedot ja verkkosivuston osoite;
- b) vaihtoehdoista riidanratkaisumenettelystä mahdollisesti perittävät maksut;
- c) vaihtoehdoisessa riidanratkaisumenettelyssä käytettävä yksi tai useampi kieli;
- d) vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn keskimääräinen kesto;
- e) vaihtoehdoisessa riidanratkaisumenettelyssä syntyvän ratkaisun sitova tai ei-sitova luonne;
- f) perusteet, joilla vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin voi kieltäytyä käsittelemästä tiettyä riitaa direktiivin 2013/11/EU 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

6. Verkkovälitteinen riidanratkaisufoorumi siirtää valituksen automaattisesti ja viipymättä sen vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi, jonka käytöstä osapuolet ovat sopineet 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

7. Vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen, jolle valitus on siirretty, on ilmoitettava viipymättä osapuolille, suostuuko se käsittelemään riitaa vaihtoehtoisesti. Vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin, joka on suostunut käsittelemään riitaa, on ilmoitettava osapuolille myös menettelysäännöistään ja tarvittaessa kyseisen riidanratkaisumenettelyn kustannukset.

8. Jos osapuolet eivät pääse sopimukseen vaihtoehdoista riidanratkaisuelimestä 30 päivän kuluessa valituslomakkeen toimittamisesta tai jos vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin kieltäytyy käsittelemästä riitaa, valituksen käsittelyä ei jatketa. Valituksen tekevälle osapuolelle ilmoitetaan mahdollisuudesta ottaa yhteys verkkovälitteisen riidanratkaisun neuvojaan, jolta saa yleisiä tietoja muista oikeussuojakeinoista.

10 artikla

Riidan ratkaiseminen

Vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen, joka on suostunut käsittelemään riidan tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti,

- a) on saatettava vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely päätökseen direktiivin 2013/11/EU 8 artiklan e alakohdassa tarkoitetussa määräajassa;
- b) on oltava edellyttämättä osapuolten tai niiden edustajien fyysistä läsnäoloa, paitsi jos sen menettelysäännöissä on määrätty tästä mahdollisuudesta ja jos osapuolet sopivat siitä;
- c) on toimitettava viipymättä verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille seuraavat tiedot:
 - i) valitusasiakirjojen vastaanottopäivä,
 - ii) riidan kohde,
 - iii) vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn päätökseensaattamispäivä,
 - iv) vaihtoehtoisesa riidanratkaisumenettelyssä syntynyt ratkaisu;
- d) ei edellytetä toteuttavan vaihtoehtoista riidanratkaisumenettelyä verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta.

11 artikla

Tietokanta

Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sellaisen sähköisen tietokannan luomiseksi ja ylläpitämiseksi, johon se tallentaa 5 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan c alakohdan mukaisesti käsitellyt tiedot, ottaen 13 artiklan 2 kohdan asianmukaisesti huomioon.

12 artikla

Henkilötietojen käsittely

1. Pääsy riitaan liittyviin tietoihin, henkilötiedot mukaan luettuina, jotka on tallennettu 11 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan, myönnetään 10 artiklassa tarkoitettuja tarkoituksia varten vain sille vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, jonka käsiteltäväksi riita on siirretty 9 artiklan mukaisesti. Pääsy samoihin tietoihin myönnetään tarvittaessa myös verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteille 7 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten.

2. Komissiolla on pääsy tämän asetuksen 10 artiklan mukaisesti käsiteltyihin tietoihin verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin käytön ja toiminnan seuraamista varten sekä 21 artiklassa tarkoitettujen kertomusten laatimista varten. Se käsittelee verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin käyttäjien henkilötietoja siinä määrin kuin on välttämätöntä verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin toiminnan ja ylläpidon kannalta, mukaan luetuna vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten ja verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteiden suorittaman verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin käytön seuranta.

3. Riitaan liittyvät henkilötiedot säilytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tietokannassa vain sen ajan, joka on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten ne kerättiin, ja sen varmistamiseksi, että rekisteröidyt voivat saada pääsyn henkilötietoihinsa oikeuksiensa käyttämistä varten, ja tiedot poistetaan automaattisesti viimeistään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun riita, joka on toimitettu verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille 10 artiklan c alakohdan iii alakohdan mukaisesti, on saatu päätökseen. Tätä tietojen säilytysaikaa sovelletaan myös henkilötietoihin, joita säilytetään kyseisen riidan ratkaisuun osallistuneen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen tai verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteen kansallisissa asiakirjoissa, paitsi jos vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen soveltamissa menettelysäännöissä tai kansallisen lainsäädännön erityissäännöksissä säädetään pidemmästä säilytysajasta.

4. Kutakin verkkovälitteisen riidanratkaisun neuvojaa pidetään direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti rekisterinpitäjänä tämän asetuksen mukaisten tietojenkäsittelytoimiensa osalta, ja sen on varmistettava, että nuo toimet ovat sen kansallisen lainsäädännön mukaisia, joka on hyväksytty direktiivin 95/46/EY nojalla sen verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteen jäsenvaltiossa, jossa verkkovälitteisen riidanratkaisun neuvoja on.

5. Kutakin vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä pidetään direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti rekisterinpitäjänä tämän asetuksen mukaisten tietojenkäsittelytoimiensa osalta, ja sen on varmistettava, että nuo toimet ovat sen kansallisen lainsäädännön mukaisia, joka on hyväksytty direktiivin 95/46/EY nojalla vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen sijoittautumisjäsenvaltiossa.

6. Komissiota pidetään sille tämän asetuksen mukaisesti kuuluvien tehtävien ja niihin liittyvän tietojenkäsittelyn osalta asetuksen (EY) N:o 45/2001 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettuna rekisterinpitäjänä.

13 artikla

Tietojen luottamuksellisuus ja tietoturva

1. Verkkovälitteisen riidanratkaisun yhteyspisteisiin sovelletaan ammattisalaisuutta tai muita vastaavia salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä, joista säädetään asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä.

2. Komissio toteuttaa asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet taatakseen asetuksen (EY) N:o 45/2001 22 artiklan mukaisesti tämän asetuksen mukaisesti käsiteltyjen tietojen turvaamisen, mukaan luettuna asianmukainen pääsynvalvonta, turvasuunnitelma ja tietoturvahäiriöiden hallinta.

14 artikla

Tietojen antaminen kuluttajille

1. Unioniin sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien, jotka tekevät verkossa kauppa- tai palvelusopimuksia, ja unioniin sijoittautuneiden verkossa toimivien markkinapaikkojen on tarjottava sähköinen linkki verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille. Tämän linkin on oltava helposti kuluttajien saatavilla. Unioniin sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien, jotka tekevät verkossa kauppa- tai palvelusopimuksia, on mainittava myös sähköpostiosoitteensa.

2. Unioniin sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien, jotka tekevät verkossa kauppa- tai palvelusopimuksia ja jotka ovat sitoutuneet tai velvolliset käyttämään yhtä tai useampaa vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä kuluttajariitojen ratkaisuun, on ilmoitettava kuluttajille verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin olemassaolosta ja mahdollisuudesta käyttää verkkovälitteistä riidanratkaisufoorumia riitotensa ratkaisuun. Niiden on tarjottava verkkosivustollaan sähköinen linkki verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille ja, jos tarjous on tehty sähköpostilla, kyseisessä sähköpostiviestissä. Tiedot on annettava tarvittaessa myös yleisissä sopimusehdoissa, joita sovelletaan verkossa tehtyihin kauppa- tai palvelusopimuksiin.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdalla ei rajoiteta direktiivin 2013/11/EU 13 artiklan ja niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat unionin muihin säädöksiin sisältyviä tuomioistuimen ulkopuolisia oikeussuojakeinoja koskevaa kuluttajille suunnattua tiedottamista ja joita sovelletaan tämän artiklan lisäksi.

4. Direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten luettelo ja sen ajan tasalle saatetut versiot on julkaistava verkkovälitteisellä riidanratkaisufoorumilla.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvat keskuksat, direktiivin 2013/11/EU 18 artiklan 1 kohdassa määritellyt toimivaltaiset viranomaiset ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/11/EU 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt elimet tarjoavat sähköisen linkin verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille.

6. Jäsenvaltioiden on rohkaistava kuluttajajärjestöjä ja elinkeinonharjoittajien järjestöjä tarjoamaan sähköinen linkki verkkovälitteiselle riidanratkaisufoorumille.

7. Kun elinkeinonharjoittajilla on velvollisuus antaa tietoja 1 ja 2 kohdan ja 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti, niiden on mahdollisuuksien mukaan annettava nämä tiedot yhdessä.

15 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten tehtävät

Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava, noudattavatko asianomaisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneet vaihtoehtoisten riidanratkaisuelimet tässä asetuksessa säädetyt velvollisuudet.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

4. Kun tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

17 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään määräämättömäksi ajaksi 8 päivästä heinäkuuta 2013 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 8 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettaviin seuraamuksiin sovellettavat säännöt ja toteutettavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

19 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ⁽¹⁾ liitteeseen kohta seuraavasti:

”21. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013 kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1): 14 artikla”.

20 artikla

Direktiivin 2009/22/EY muuttaminen

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY ⁽²⁾ seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 1 kohdassa sanat ”liitteeseen I sisältyvien direktiivien” ja 1 artiklan 2 kohdassa sanat ”liitteessä I lueteltujen direktiivien” sanoilla ”liitteessä I lueteltujen unionin säädösten” sekä 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sanat ”liitteessä I luetellut direktiivit” sanoilla ”liitteessä I luetellut unionin säädökset”.

2) Korvataan liitteen I otsikossa sanat ”LUETTELO ... DIREKTIIVEISTÄ” sanoilla ”LUETTELO ... UNIONIN SÄÄDÖKSISTÄ”.

3) Lisätään liitteeseen I kohta seuraavasti:

”15. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1): 14 artikla”.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä toukokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

21 artikla

Kertomukset

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin toiminnasta vuosittain ja ensimmäisen kerran vuoden kuluttua verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin toiminnan alkamisesta.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 9 päivänä heinäkuuta 2018 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta, mukaan lukien erityisesti valituslomakkeen käyttäjävälisyys ja mahdollinen tarve mukauttaa tämän asetuksen liitteessä lueteltuja tietoja. Kertomukseen liitetään tarvittaessa tämän asetuksen muuttamista koskevia ehdotuksia.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kertomukset on toimitettava samana vuonna, toimitetaan ainoastaan yksi yhteinen kertomus.

22 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan 9 päivästä tammikuuta 2016, lukuun ottamatta seuraavia säännöksiä:

— 2 artiklan 3 kohta ja 7 artiklan 1 ja 5 kohta, joita sovelletaan 9 päivästä heinäkuuta 2015,

— 5 artiklan 1 ja 7 kohta, 6 artikla, 7 artiklan 7 kohta, 8 artiklan 3 ja 4 kohta sekä 11, 16 ja 17 artikla, joita sovelletaan 8 päivästä heinäkuuta 2013.

⁽¹⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30.

LIITE

Tiedot, jotka on annettava valitusta tehtäessä

- 1) onko valituksen tekevä osapuoli kuluttaja vai elinkeinonharjoittaja;
 - 2) kuluttajan nimi ja sähköpostiosoite sekä maantieteellinen osoite;
 - 3) elinkeinonharjoittajan nimi, sähköpostiosoite, verkkosivusto ja maantieteellinen osoite;
 - 4) tarvittaessa valituksen tekevän osapuolen edustajan nimi ja sähköpostiosoite sekä maantieteellinen osoite;
 - 5) tarvittaessa valituksen tekevän osapuolen tai edustajan kieli/kielet;
 - 6) vastaajana olevan osapuolen kieli, jos tiedossa;
 - 7) sen tavarän tai palvelun tyyppi, jota valitus koskee;
 - 8) onko elinkeinonharjoittaja tarjonnut tavaraa tai palvelua ja onko kuluttaja tilannut sen verkkosivustolla tai muulla sähköisellä tavalla;
 - 9) ostetun tavarän tai palvelun hinta;
 - 10) päivä, jona kuluttaja on ostanut tavarän tai palvelun;
 - 11) onko kuluttaja ottanut suoraan yhteyttä elinkeinonharjoittajaan;
 - 12) käsitelläänkö riitaa tai onko sitä käsitelty aikaisemmin vaihtoehtoisessa riidanratkaisuelimessä tai tuomioistuimessa;
 - 13) valituksen luonne;
 - 14) valituksen kuvaus;
 - 15) jos valituksen tekevä osapuoli on kuluttaja, vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, joita elinkeinonharjoittaja on velvollinen tai sitoutunut käyttämään direktiivin 2013/11/EU 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos tiedossa;
 - 16) jos valituksen tekevä osapuoli on elinkeinonharjoittaja, yksi tai useampi vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin, jota elinkeinonharjoittaja on sitoutunut tai on velvollinen käyttämään.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 525/2013,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 280/2004/EY ⁽⁴⁾ perustettiin järjestelmä, jolla seurataan ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nieluksen aikaansaamia kasvihuonekaasujen poistumia sekä arvioidaan edistymistä näitä päästöjä koskevien sitoumusten täyttämässä sekä ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen ⁽⁵⁾, jäljempänä 'UNFCCC', ja Kioton pöytäkirjan ⁽⁶⁾ mukaisten

seuranta- ja raportointivelvoitteiden noudattamisessa unionissa. Jotta voidaan ottaa huomioon kansainvälisellä tasolla tapahtunut, UNFCCC:hen ja Kioton pöytäkirjaan liittyvä viimeaikainen ja tuleva kehitys ja panna täytäntöön unionin lainsäädännössä säädetyt uudet seuranta- ja raportointivaatimukset, päätös N:o 280/2004/EY olisi korvattava.

(2) Päätös N:o 280/2004/EY olisi korvattava asetuksella, jotta voidaan laajentaa unionin lainsäädännön soveltamisalaa, sisällyttää siihen lisää henkilöryhmiä, joita velvoitteet koskevat, mahdollistaa monimutkaisempien ja erittäin teknisten säännösten sisällyttäminen sekä ottaa huomioon lisääntynyt tarve yhdenmukaistaa koko unionissa sovellettavia sääntöjä ja helpottaa täytäntöönpanoa.

(3) UNFCCC:n perimmäisenä tavoitteena on vakauttaa ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuudet tasolle, jolla ihmisen toiminta ei aiheuta vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmälle. Jotta tämä tavoite saavutettaisiin, maapallon keskimääräisen vuosittaisen pintalämpötilan kokonaisuus ei saisi ylittää kahta celsiusastetta verrattuna esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon.

(4) On tarpeen perusteellisesti seurata ja raportoida sekä tehdä säännöllisesti arvioita unionin ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöistä ja unionin ja jäsenvaltioiden ponnisteluista ilmastomuutoksen torjumiseksi.

(5) UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätös 1/CP.15, jäljempänä 'pätös 1/CP.15', ja UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätös 1/CP.16, jäljempänä 'pätös 1/CP.16', edistivät merkittävästi ilmastomuutoksen aiheuttamien haasteiden käsittelyä tasapainoisella tavalla. Kyseisillä päätöksillä otettiin käyttöön uusia seuranta- ja raportointivaatimuksia, joita sovelletaan niiden kunnianhimoisten päästövähennysten täytäntöönpanoon, joihin unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet, ja tuettiin kehitysmaita. Päätöksissä tunnustettiin myös se, että ilmastomuutokseen sopeutuminen edellyttää yhtä suurta huomiota kuin sen hillitseminen. Päätöksessä 1/CP.16 edellytetään myös, että teollisuusmaat kehittävät vähähiilistä kehitystä koskevia strategioita tai suunnitelmia. Tällaisten strategioiden tai suunnitelmien tarkoituksena on edistää siirtymistä kohti vähähiilistä yhteiskuntaa ja varmistaa nopean kasvun ja kestävä kehityksen jatkuminen sekä edistää kustannustehokasta etenemistä kohti pitkän aikavälin ilmastotavoitetta, välivaiheet asianmukaisesti huomioon ottaen. Tällä asetuksella olisi helpotettava mainittujen seuranta- ja raportointivaatimusten täytäntöönpanoa.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 169.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 51.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. huhtikuuta 2013.

⁽⁴⁾ EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös N:o 94/69/EY, tehty 15 päivänä joulukuuta 1993, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen tekemisestä (EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11).

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 2002, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

- (6) Vuonna 2009 hyväksytty säädöskokonaisuus eli niin sanottu ilmasto- ja energiapaketti, erityisesti jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23 päivänä huhtikuuta 2009 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY⁽¹⁾ sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY⁽²⁾, on uusi vahva merkki unionin ja jäsenvaltioiden sitoumuksesta vähentää merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjään. Unionin järjestelmä päästöjen seuraamiseksi ja raportoimiseksi olisi myös päivitettävä mainittuihin kahteen säädökseen perustuvien uusien vaatimusten perusteella.
- (7) Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat UNFCCC:n mukaan velvollisia laatimaan, saattamaan säännöllisesti ajan tasalle, julkaisemaan ja toimittamaan osapuolten konferenssille tiedoksi kansalliset inventaarit ihmisten toiminnan aiheuttamista, kaikkien muiden kuin otsonikerroksen suojelua koskevaan Wienin yleissopimukseen vuonna 1987 liitettyä Montrealin pöytäkirjalla otsonikerrosta heikentävistä aineista⁽³⁾, jäljempänä 'Montrealin pöytäkirja', säänneltyjen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista käyttäen osapuolten konferenssissa sovittuja vertailukelpoisia menetelmiä.
- (8) Kioton pöytäkirjan 5 artiklan 1 kohdan mukaan unionin ja jäsenvaltioiden on laadittava ja ylläpidettävä kansallista järjestelmää, jolla arvioidaan ihmisen toiminnan aiheuttamat kaikkien muiden kuin Montrealin pöytäkirjalla säänneltyjen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat, tarkoituksena varmistaa Kioton pöytäkirjan muiden määräysten täytäntöönpano. Näin tehdessään unionin ja jäsenvaltioiden olisi sovellettava Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineen UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätöksen 19/CMP.1, jäljempänä 'pätös 19/CMP.1', liitteessä olevia, kansallisia järjestelmiä koskevia ohjeita. Lisäksi päätöksessä 1/CP.16 edellytetään kansallisten järjestelyjen perustamista ihmisen toiminnan aiheuttamien kaikkien muiden kuin Montrealin pöytäkirjalla säänneltyjen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien päästöjen ja nielujen aikaansaamisen poistumien arvioimiseksi. Tällä asetuksella olisi mahdollistettava molempien vaatimusten täytäntöönpano.
- (9) Kypros on sisällytetty UNFCCC:n liitteeseen I UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätöksellä 10/CP.17, joka on voimassa 9 päivästä tammikuuta 2013, ja Malta UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätöksellä 3/CP.15, joka on voimassa 26 päivästä lokakuuta 2010.
- (10) Päätöksen N:o 280/2004/EY täytäntöönpanosta saatu kokemus on tuonut esiin tarpeen lisätä synergiaa ja johdonmukaisuutta muiden säädösten nojalla tehtävän raportoinnin kanssa; tällaisia säädöksiä ovat erityisesti kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY⁽⁴⁾, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta 18 päivänä tammikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006⁽⁵⁾, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23 päivänä lokakuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY⁽⁶⁾, tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista 17 päivänä toukokuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 842/2006⁽⁷⁾ sekä energiatilastoista 22 päivänä lokakuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008⁽⁸⁾. Vaikka raportointivaatimusten yhdenmukaistaminen edellyttää yksittäisten säädösten muuttamista, yhdenmukaisten tietojen käyttö kasvihuonekaasupäästöjen raportoinnissa on olennaisen tärkeää päästöjen raportoinnin laadun varmistamiseksi.
- (11) Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin, jäljempänä 'IPCC', neljännessä arviointiraportissa todettiin, että typpitrifluoridin (NF₃) lämmitysvaikutus (GWP) on noin 17 000-kertainen hiilidioksidin (CO₂) lämmitysvaikutukseen verrattuna. Typpitrifluoridia käytetään yhä suuremmassa määrin elektroniikkateollisuudessa perfluorihilivetyjen (PFC-yhdisteiden) ja rikkiheksafluoridin (SF₆) tilalla. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin ympäristöpolitiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen. Kyseinen periaate edellyttää typpitrifluoridin seurantaa, jotta voidaan arvioida päästöjen määrää unionissa ja tarvittaessa määritellä hillitsemistoimia.
- (12) Kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa sekä kansallisissa ja unionin rekistereissä tällä hetkellä raportoidut tiedot eivät ole riittäviä, jotta jäsenvaltioiden tasolla voitaisiin määrittää siviili-ilmailun hiilidioksidipäästöt, jotka eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan. Hyväksyessään raportointivelvollisuuksia unionin ei olisi asetettava jäsenvaltioille ja pienille ja keskiuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', rasitteita, jotka ovat tavoitteisiin nähden kohtuuttomia. Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan ulkopuolelle jäävien lentojen hiilidioksidipäästöt ovat hyvin pieni osa kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä, ja raportointijärjestelmän perustaminen näitä päästöjä varten aiheuttaisi kohtuuttomasti työtä,

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽²⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 88/540/ETY, tehty 14 päivänä lokakuuta 1988, otsonikerroksen suojelua koskevan Wienin yleissopimuksen ja otsonikerrosta heikentävistä aineista tehdyn Montrealin pöytäkirjan tekemisestä (EYVL L 297, 31.10.1988, s. 8).

⁽⁴⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ EUVL L 161, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

kun otetaan huomioon direktiiviin 2003/87/EY perustuvat, laajempaa alaa koskevat vaatimukset. Tämän vuoksi hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta ”1.A.3.A siviililmailu” olisi pidettävä nollana päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklaa ja 7 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

(13) Kasvihuonekaasupäästöjen seuranta- ja raportointijärjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi on vältettävä lisästä entisestään jäsenvaltioiden taloudellisia ja hallinnollisia rasitteita.

(14) Vaikka maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen, jäljempänä ’LULUCF’, liittyvät kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat otetaan huomioon Kioton pöytäkirjaan perustuvan unionin päästövähennystavoitteen saavuttamisessa, ne eivät sisälly ilmasto- ja energia-paketissa vuodeksi 2020 asetettuun 20 prosentin tavoitteeseen. Päätöksen N:o 406/2009/EY 9 artiklassa edellytetään, että komissio arvioi sääntöjä, joiden mukaisesti LULUCF-sektoriin liittyvät päästöt ja poistumat voidaan sisällyttää unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoumukseen varmistamalla LULUCF-sektorin osuuden pysyvyys ja ympäristötavoitteiden tunkimättömyys sekä asianomaisten päästöjen ja poistumien täsmällinen seuranta ja tilinpito. Siinä edellytetään myös, että komissio tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jonka tavoitteena on sen voimaantulo vuodesta 2013 alkaen. Komissio toimitti maaliskuun 12 päivänä 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen, joka on ensimmäinen askel kohti LULUCF-sektorin sisällyttämistä unionin päästövähennyssitoumukseen, minkä tuloksena 21 päivänä toukokuuta 2013 annettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 529/2013/EU maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen liittyvistä toimista peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevista tilinpitosäännöistä ja toimiin liittyviä toimenpiteitä koskevasta tiedosta ⁽¹⁾.

(15) Unionin ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä toimittamaan mahdollisimman ajantasaiset tiedot kasvihuonekaasupäästöistään, erityisesti Eurooppa 2020 -strategian ja siinä asetettujen määräaikaisten puitteissa. Tällä asetuksella olisi mahdollistettava se, että tällaiset arviot laaditaan mahdollisimman lyhyessä määräajassa käyttäen tilastotietoja ja muita tietoja, kuten tarvittaessa ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisen seurannan ohjelman ja muiden satelliittijärjestelmien tarjoamia satelliittivälitteisiä avaruusperusteisiä tietoja.

(16) Koska komissio on ilmoittanut aikovansa ehdottaa meriliikenteen päästöille uusia tietojen seuranta-

raportointivaatimuksia, tarvittaessa myös muutoksia tähän asetukseen, tällä asetuksella ei saisi ennakoita tällaista ehdotusta, ja siksi meriliikenteen päästöjen seuranta- ja raportointia koskevia säännöksiä ei pitäisi tässä vaiheessa sisällyttää tähän asetukseen.

(17) Päätöksen N:o 280/2004/EY täytäntöönpanosta saatu kokemus on osoittanut, että on tarpeen parantaa politiikoita, toimista ja ennusteista raportoitujen tietojen läpinäkyvyyttä, tarkkuutta, johdonmukaisuutta, kattavuutta ja vertailukelpoisuutta. Päätöksessä N:o 406/2009/EY edellytetään, että jäsenvaltiot raportoivat ennakkoidusta edistymisestä kyseisen päätöksen mukaisten velvoitteiden saavuttamisessa, mukaan lukien tiedot kansallisista politiikoista ja toimista sekä kansallisista ennusteista. Eurooppa 2020 -strategiassa asetettiin yhdennetty talouspoliittinen ohjelma, joka edellyttää unionilta ja jäsenvaltioilta lisäponnisteluja, jotta ne raportoisivat oikeaan aikaan ilmastomuutosta koskevista politiikoista ja toimista sekä niiden ennustetuista vaikutuksista päästöihin. Näiden tavoitteiden saavuttamista voidaan merkittävästi edistää ottamalla käyttöön järjestelmiä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ja yhdistämällä ne raportointia koskeviin parempiin ohjeisiin. Jotta voidaan varmistaa, että unioni noudattaa kasvihuonekaasujen päästöennusteita koskevia kansainvälisiä ja sisäisiä raportointivaatimuksiaan, ja arvioida sen edistymistä kansainvälisten ja sisäisten sitoumusten ja velvoitteiden täyttämiseksi, komission olisi myös voitava laatia ja käyttää arvioituja kasvihuonekaasujen päästöennusteita.

(18) Jäsenvaltioilta on saatava parempia tietoja, jotta voidaan seurata jäsenvaltioiden edistymistä ja toimintaa ilmastomuutokseen sopeutumisessa. Tietoja tarvitaan, jotta voidaan laatia kattava unionin sopeutumisstrategia komission huhtikuun 1 päivänä 2009 antaman valkoisen kirjan ”Ilmastomuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä” mukaisesti. Sopeutumista koskevien tietojen raportointi antaa jäsenvaltioille tilaisuuden vaihtaa parhaita käytäntöjä sekä arvioida tarpeensa ja valmiutensa selviytyä ilmastomuutoksesta.

(19) Päätöksessä 1/CP.15 unioni ja jäsenvaltiot sitoutuivat antamaan merkittävää ilmastorahoitusta sopeutumis- ja hillitsemistoimien tukemiseen kehitysmaissa. Päätöksen 1/CP.16 40 kappaleen mukaisesti kunkin UNFCCC:n osapuolena olevan teollisuusmaan on tehostettava raportointia taloudellisesta, teknologisesta ja valmiuksien kehittämiseen tähtäävästä tuesta kehitysmaasapuolille. Tehostettu raportointi on olennaisen tärkeää, jotta voidaan tunnistaa unionin ja jäsenvaltioiden ponnistelut sitoumusten täyttämiseksi. Päätöksellä 1/CP.16 perustettiin myös uusi teknologiamekanismi, jolla parannetaan kansainvälistä teknologian siirtoa. Tällä asetuksella olisi varmistettava teknologian siirtoa kehitysmaalle koskevien ajantasaisten tietojen raportointi parhaiden saatavilla olevien tietojen perusteella.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 80.

- (20) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/101/EY⁽¹⁾ muutettiin direktiiviä 2003/87/EY ilmoitustoiminnan sisällyttämiseksi unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään. Direktiivi 2003/87/EY sisältää säännöksiä huutokauppatalojen käytöstä ja raportoinnista, joka koskee huutokauppatalojen käyttöä jäsenvaltioissa, sekä kyseisen direktiivin 3 d artiklan nojalla toteutetuista toimista. Direktiivi 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/29/EY, sisältää nyt myös säännöksiä huutokauppatalojen käytöstä, ja sen mukaan vähintään 50 prosenttia kyseisistä tuloista olisi käytettävä yhteen tai useampaan direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdassa mainituista tarkoituksista. Direktiivin 2003/87/EY mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saatujen tulojen käyttöä koskeva avoimuus on keskeistä unionin sitoumusten tukemisessa.
- (21) Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat UNFCCC:n mukaan velvolliset laatimaan, saattamaan säännöllisesti ajan tasalle, julkaisemaan ja toimittamaan osapuolten konferenssille kansalliset tiedonannot ja kaksivuotisraportit käyttäen osapuolten konferenssissa sovittuja ohjeita, menettelyjä ja malleja. Päätöksessä 1/CP.16 kehoitetaan tehostamaan raportointia hillintätavoitteista sekä taloudellisesta, teknologisesta ja valmiuksien kehittämiseen tähtäävästä tuesta kehitysmaaosapuolille.
- (22) Päätöksellä N:o 406/2009/EY muunnettiin tämänhetkinen vuosittainen raportointikierros vuosittaiseksi sitoumuskierrokseksi, joka edellyttää jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventarioiden kattavaa tarkastusta lyhyemmässä ajassa kuin UNFCCC:n puitteissa tehtävä nykyinen inventarioiden tarkastus, jotta mahdollistetaan tarvittaessa liikumavaran käyttö ja korjaavien toimien toteuttaminen kunkin asiaankuuluvan vuoden lopussa. On tarpeen ottaa käyttöön unionin tason menettely jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventarioiden tarkastamiseksi, jotta päätöksen N:o 406/2009/EY noudattamista arvioidaan uskottavasti, johdonmukaisesti, läpinäkyvästi ja oikea-aikaisesti.
- (23) UNFCCC-prosessissa keskustellaan parhaillaan useista teknisistä seikoista, jotka liittyvät eri lähteistä peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen ja nielujen aikaansaamien poistumien raportointiin, esimerkiksi lämmitysvaikutuksesta, raportoitujen kasvihuonekaasujen laajuudesta sekä IPCC:n menetelmäohjeista, joita käytetään kansallisten kasvihuonekaasuinventarioiden laatimiseen. Menetelmiin liittyvien osien tarkistaminen UNFCCC-prosessissa ja siitä johtuvat kasvihuonekaasupäästöjen aikasarjojen uudelleenlaskennat voivat muuttaa kasvihuonekaasupäästöjen tasoa ja kehityssuuntauksia. Komission olisi seurattava tätä kehitystä kansainvälisellä tasolla ja tarvittaessa ehdottaa tämän asetuksen muuttamista, jotta varmistetaan yhtenevyys UNFCCC-prosessissa käytettyjen menetelmien kanssa.
- (24) UNFCCC:n nykyisten kasvihuonekaasujen raportointiohjeiden mukaisesti metaanipäästöjen laskenta ja raportointi perustuvat lämmitysvaikutuksiin 100 vuoden ajanjaksolla. Koska metaanin lämmitysvaikutus on suuri ja se säilyy ilmakehässä suhteellisen lyhyen aikaa, komission olisi selvitettävä, mitä vaikutuksia 20 vuoden aikajänteen soveltamisella metaaniin olisi politiikkoihin ja toimiin.
- (25) Ottaen huomioon ilmastoon vaikuttavia, ihmisen toiminnasta aiheutuvia muita kuin CO₂-päästöjä koskevasta kokonaisvaltaisesta menettelytavasta 14 päivänä syyskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman ja sitten kun UNFCCC:n puitteissa on päästy yhteisymmärrykseen mustan hiilen päästöjen seurantaan ja raportointia koskevien IPCC:n hyväksymien ja julkaisemien ohjeiden käytöstä, komission olisi selvitettävä vaikutukset politiikkoihin ja toimiin ja tarvittaessa muutettava tämän asetuksen liitettä I.
- (26) Kasvihuonekaasupäästöjen arviointiin raportoiduissa aikasarjoissa olisi käytettävä samoja menetelmiä. Arvioinnin pohjana käytetyt lähtötiedot ja päästökertoimet olisi saatava ja niitä olisi käytettävä johdonmukaisesti varmistuen, että muutokset päästökäytöksessä eivät johdu arviointimenetelmien tai -oletusten muutoksista. Kasvihuonekaasupäästöjen uudelleenlaskennat olisi tehtävä sovittujen ohjeiden mukaisesti ja suoritettava niin, että parannetaan raportoitujen aikasarjojen yhtenevyyttä, tarkkuutta ja kattavuutta sekä yksityiskohtaisempien menetelmien täytäntöönpanoa. Jos menetelmät tai tapa, jolla pohjana käytetyt lähtötiedot ja päästökertoimet on kerätty, ovat muuttuneet, jäsenvaltioiden olisi laskettava inventaariot uudelleen raportoiduista aikasarjoista ja arvioitava uudelleenlaskennan tarve sovituissa ohjeissa esitettyjen perusteiden pohjalta, erityisesti avainluokkien osalta. Tässä asetuksessa olisi säädettävä, olisiko tällaisten uudelleenlaskentojen vaikutukset otettava huomioon ja millä edellytyksillä, määriteltäessä vuosittaisia päästökiintiöitä.
- (27) Ilmailu vaikuttaa maailman ilmastoon siitä aiheutuvien hiilidioksidipäästöjen ja muiden päästöjen, typen oksidien päästöt mukaan lukien, sekä cirrus-pilvien muodostumisen kaltaisten mekanismien tuloksena. Koska tieteellinen käsitys näistä vaikutuksista kehittyi nopeasti, tämän asetuksen puitteissa olisi tehtävä säännöllisesti ajantasainen arviointi ilmailun muista kuin hiilidioksidin aiheuttamista vaikutuksista maailman ilmastoon. Tässä yhteydessä käytettävä mallintaminen olisi mukautettava tieteen kehitykseen. Kyseisiä vaikutuksia koskevien arviointiensä pohjalta komissio voisi tarkastella asiaankuuluvia toimintavaihtoehtoja vaikutuksiin puuttumiseksi.

(1) EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3.

(28) Euroopan ympäristökeskus pyrkii tukemaan kestävästä kehityksestä ja edistämään Euroopan ympäristön tilan merkittävää ja mitattavissa olevaa parantamista tuottamalla oikea-aikaista, kohdennettua, merkityksellistä ja luotettavaa tietoa päätöksentekijöille, julkisille laitoksille ja yleisölle. Euroopan ympäristökeskuksen olisi avustettava komissiota tarpeen mukaan seuranta- ja raportointityössä erityisesti unionin inventaariojärjestelmän ja sen ennuste-, politiikka- ja toimenpidejärjestelmän puitteissa suorittamalla jäsenvaltioiden inventaarioiden vuosittainen asiantuntijatarkastus sekä arvioimalla edistymistä unionin päästövähennyssitoumusten täyttämiseksi, ylläpitämällä ilmastomuutoksen vaikutuksia, siihen liittyvää haavoittuvuutta ja siihen sopeutumista koskevaa tiedonvaihtojärjestelmää ilmastomuutoksen vaikutuksista, siihen liittyvästä haavoittuvuudesta ja sopeutumisesta sekä antamalla yleisölle luotettavaa tietoa ilmastosta.

(29) Kaikkiin tämän asetuksen mukaisiin tietojen toimittamisvaatimuksiin olisi sovellettava unionin tietosuojaa ja liikesalaisuutta koskevia sääntöjä.

(30) Tämän asetuksen mukaisesti kerätyt tiedot voivat vaikuttaa myös unionin tulevan ilmastomuutospolitiikan laatimiseen ja arvioimiseen.

(31) Komission olisi johdonmukaisuuden varmistamiseksi seurattava tämän asetuksen mukaisten seuranta- ja raportointivaatimusten täytäntöönpanoa sekä tulevaa kehitystä UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan puitteissa. Tätä varten komission olisi tarvittaessa annettava asiaa koskeva lainsäädäntöehdotus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

(32) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen 5 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 7 ja 8 kohdan, 8 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 17 artiklan 4 kohdan sekä 19 artiklan 5 ja 6 kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Muilta kuin 19 artiklan 6 kohtaa koskevilta osin tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

(33) Jotta voidaan vahvistaa yhdenmukaiset raportointivaatimukset kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden ilmastomuutospolitiikan kannalta merkityksellisten tietojen seuraamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tämän asetuksen liitteen I ja III

muuttamiseksi UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan puitteissa tehtyjen päätösten mukaisesti sekä lämmitysvaikutuksissa ja kansainvälisesti hyväksytyissä inventaario-ohjeissa tapahtuneiden muutosten huomioonottamiseksi, unionin inventaariojärjestelmän sisältöä koskevien vaatimusten asettamiseksi ja unionin rekisterin perustamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli luoda järjestelmää kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla vaan tavoitteet voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan järjestelmä, jolla

- a) varmistetaan unionin ja sen jäsenvaltioiden UNFCCC:n sihteeristölle suorittaman raportoinnin oikea-aikaisuus, läpinäkyvyys, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja kattavuus;
- b) raportoidaan tiedoista, jotka liittyvät unionin ja sen jäsenvaltioiden UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden puitteissa hyväksytyjen päätösten mukaisiin sitoumuksiin, ja todennetaan nämä tiedot sekä arvioidaan edistyminen näiden sitoumusten täyttämiseksi;
- c) seurataan jäsenvaltioissa ihmisen toiminnan aiheuttamia, kaikkien muiden kuin otsonikerrosta heikentäviä aineita koskevalla Montrealin pöytäkirjalla säänneltyjen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujuen aikaansaamia poistumia ja raportoidaan niistä;

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

d) seurataan kasvihuonekaasupäästöjä ja muita päätöksen N:o 406/2009/EY 6 artiklan mukaisia tietoja, raportoidaan näistä päästöistä ja tiedoista sekä tarkastetaan ja todennetaan ne;

e) raportoidaan direktiivin 2003/87/EY 3 d artiklan 1 tai 2 kohdan tai 10 artiklan 1 kohdan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saatujen tulojen käytöstä mainitun direktiivin 3 d artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan nojalla;

f) seurataan jäsenvaltioiden toimia, joita ne toteuttavat sopeutuakseen ilmastonmuutoksen väistämättömiin seurauksiin kustannustehokkaalla tavalla, ja raportoidaan niistä;

g) arvioidaan jäsenvaltioiden edistymistä päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisten velvoitteiden täyttämässä.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan

a) raportointiin unionin ja sen jäsenvaltioiden vähähiilistä kehitystä koskevista strategioista ja niiden mahdollisista päivityksistä päätöksen 1/CP.16 mukaisesti;

b) tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen kasvihuonekaasujen jäsenvaltioiden alueella eri aloilta ja eri lähteistä syntyviin päästöihin ja nielujen aikaansaamiin poistumiin, jotka kuuluvat kansallisiin kasvihuonekaasuinventaarioihin UNFCCC:n 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

c) kasvihuonekaasupäästöihin, jotka kuuluvat päätöksen N:o 406/2009/EY 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan;

d) siviili-ilmailun päästöihin liittyviin muihin kuin hiilidioksidin aiheuttamiin ilmastovaikutuksiin;

e) unionin ja jäsenvaltioiden ennusteisiin ihmisen toiminnan aiheuttamista muiden kuin Montrealin pöytäkirjalla säänneltyjen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista sekä niihin liittyvistä jäsenvaltioiden politiikoista ja toimista;

f) yhteenlaskettuun taloudelliseen ja teknologiseen tukeen kehityksille UNFCCC:n vaatimusten mukaisesti;

g) direktiivin 2003/87/EY 3 d artiklan 1 ja 2 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavien tulojen käyttöön;

h) jäsenvaltioiden toimiin ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) kaasun 'lämmitysvaikutuksella' (GWP) ilmaston lämpenemiseen kohdistuvaa kokonaisvaikutusta, joka johtuu kyseisen kaasun yhden yksikön päästöstä suhteessa viitekaasuna käytetyn hiilidioksidin yhteen yksikköön, jolle annetaan arvoksi 1;
- 2) 'kansallisella inventaariojärjestelmällä' jäsenvaltiossa perustettua institutionaalisten, oikeudellisten ja menettelyihin liittyvien järjestelyjen järjestelmää, jolla arvioidaan ihmisen toiminnan aiheuttamat muiden kuin Montrealin pöytäkirjalla säänneltyjen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat ja jolla raportoidaan ja arkistoidaan inventaariotiedot päätöksen 19/CMP.1 tai muiden asian kannalta merkityksellisten UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten päätösten mukaisesti;
- 3) 'toimivaltaisilla inventaarioviranomaisilla' viranomaisia, joille on kansallisessa inventaariojärjestelmässä annettu tehtäväksi laatia kasvihuonekaasuinventaario;
- 4) 'laadunvarmistuksella' suunniteltua järjestelmää, jolla varmistetaan, että tiedon laatutavoitteet saavutetaan ja että parhaista mahdollisista arvioista ja tiedoista raportoidaan laadunhallintaohjelman toimivuuden tukemiseksi ja jäsenvaltioiden avustamiseksi;
- 5) 'laaduntarkistuksella' rutiininomaisten teknisten toimien järjestelmää, jolla koottujen tietojen ja arvioiden laatua mitataan ja valvotaan niiden eheyden, paikkansapitävyyden ja kattavuuden varmistamiseksi, virheiden ja puutteiden havaitsemiseksi ja käsittelemiseksi, tietojen ja muiden käytettävien materiaalien dokumentoimiseksi ja arkistoinniseksi sekä kaikkien laadunvarmistustoimien kirjaamiseksi;
- 6) 'indikaattorilla' määrällistä tai laadullista tekijää tai muuttujaa, joka auttaa paremmin ymmärtämään edistymistä politiikkojen ja toimien toteuttamisessa sekä kasvihuonekaasupäästöjen kehityssuuntauksia;
- 7) 'sallitulla päästö määrällisyksiköllä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan ilmastokokouksen osapuolten konferenssin päätöksen 13/CMP.1, jäljempänä 'päättö 13/CMP.1', liitteessä tai muissa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten päätöksissä olevien, asiaa koskevien määräysten nojalla;
- 8) 'poistoyksiköllä' yksikköä, joka myönnetään päätöksen 13/CMP.1 liitteessä tai muissa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten päätöksissä olevien, asiaa koskevien määräysten nojalla;

- 9) 'päästövähennyksyksiköllä' yksikköä, joka myönnetään päätöksen 13/CMP.1 liitteessä tai muissa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten päätöksissä olevien, asiaa koskevien määräysten nojalla;
- 10) 'sertifioidulla päästövähennyksellä' tai 'CER:llä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja sen vaatimusten sekä päätöksen 13/CMP.1 liitteessä tai muissa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten päätöksissä olevien, asiaa koskevien määräysten nojalla;
- 11) 'väliaikaisella sertifioidulla päästövähennyksellä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja sen vaatimusten sekä päätöksen 13/CMP.1 liitteessä tai muissa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten päätöksissä olevien, asiaa koskevien määräysten nojalla, eli hyvityksiä puhtaan kehityksen mekanismin mukaisella metsittämis- tai uudelleenmetsittämissankkeella aikaansaaduista päästöjen poistumista, jotka korvataan niiden voimassaolon lakattua toisen velvoitekauden lopussa;
- 12) 'pitkäaikaisella sertifioidulla päästövähennyksellä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja sen vaatimusten sekä päätöksen 13/CMP.1 liitteessä tai muissa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten päätöksissä olevien, asiaa koskevien määräysten nojalla, eli hyvityksiä puhtaan kehityksen mekanismin mukaisella metsittämis- tai uudelleenmetsittämissankkeella aikaansaaduista päästöjen poistumista, jotka korvataan hankkeen hyvityskauden lopussa tai jos varastoitunut hiili vapautuu taikka jos sertifiointiraporttia ei toimiteta;
- 13) 'kansallisella rekisterillä' standardoidusta sähköisestä tietokannasta muodostuvaa rekisteriä, joka sisältää tilanteen mukaan tiedot sallittujen päästömääräyksikköjen, poistoyksikköjen, päästövähennyksikköjen, sertifioitujen päästövähennyksien, väliaikaisten sertifioitujen päästövähennyksien ja pitkäaikaisien sertifioitujen päästövähennyksien myöntämisestä, hallussapidosta, siirtämisestä, hankkimisesta, mitätöimisestä, poistamisesta, siirtämisestä seuraavalle velvoitekaudelle, korvaamisesta tai voimassaolon päättymispäivän muuttamisesta;
- 14) 'politiikoilla ja toimilla' kaikkia välineitä, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön UNFCCC:n 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaiset velvoitteet, joihin voivat kuulua ne, joiden ensisijaisena tavoitteena ei ole kasvihuonekaasupäästöjen rajoittaminen ja vähentäminen;
- 15) 'politiikkojen ja toimien sekä ennusteiden järjestelmällä' institutionaalisten, oikeudellisten ja menettelyihin liittyvien järjestelyjen järjestelmää jolla raportoidaan politiikoista ja toimista ja ennusteista, jotka koskevat ihmisen toiminnan aiheuttamia muiden kuin Montrealin pöytäkirjalla säänneltyjen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia tämän asetuksen 12 artiklassa vaaditun mukaisesti;
- 16) 'politiikkojen ja toimien ennakoarvioinnilla' politiikan tai toimen ennustettujen vaikutusten arviointia;
- 17) 'politiikkojen ja toimien jälkikäteisarvioinnilla' politiikan tai toimen aiempien vaikutusten arviointia;
- 18) 'ennusteilla, joissa ei oteta huomioon toimia' ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevia ennusteita, joissa ei ole otettu huomioon suunniteltujen, hyväksytyjen tai toteutettujen politiikkojen ja toimien vaikutuksia sen vuoden jälkeen, joka on valittu kyseisen ennusteen lähtökohdaksi;
- 19) 'ennusteilla, joissa on otettu huomioon toimet' ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevia ennusteita, joissa on otettu huomioon hyväksytyjen ja toteutettujen politiikkojen ja toimien vaikutukset kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin;
- 20) 'ennusteilla, joissa on otettu huomioon lisätoimet' ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevia ennusteita, joissa on otettu huomioon ilmastomuutoksen hillitsemiseksi hyväksytyjen ja toteutettujen politiikkojen ja toimien sekä tätä varten suunniteltujen politiikkojen ja toimien vaikutukset kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin;
- 21) 'herkkyysanalyysillä' mallialgoritmin tai oletuksen tutkimusta, jolla määritetään se, kuinka herkkiä tai vakaita mallista saatavat tiedot ovat suhteessa syöttötietojen tai taustaolotusten muutoksiin. Analyysi suoritetaan vaihtelevilla syöttöarvoilla tai malliyhtälöillä, ja siinä tarkkaillaan, kuinka mallista saatavat tiedot vaihtelevat niiden mukaan;
- 22) 'ilmastonmuutoksen hillitsemiseen liittyvällä tuella' tukea kehitysmaissa toteutettaville toimille, joilla edistetään tavoitetta vakiinnuttaa kasvihuonekaasujen pitoisuus ilmakehässä sellaiselle tasolle, ettei ihmisen toiminnasta aiheudu vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmälle;
- 23) 'ilmastonmuutokseen sopeutumiseen liittyvällä tuella' tukea kehitysmaissa toteutettaville toimille, joiden tarkoituksena on vähentää inhimillisten tai luonnon järjestelmien haavoittuvuutta ilmastomuutoksen vaikutuksille ja ilmastomuutokseen liittyville riskeille ylläpitämällä tai lisäämällä kehitysmaiden kykyä sopeutua ilmastomuutokseen ja sietää sitä;
- 24) 'teknisillä korjauksilla' kansallisiin kasvihuonekaasuinventaarioihin sisältyvien arvioiden mukautuksia, jotka tehdään 19 artiklan mukaisesti tehtävän tarkastuksen yhteydessä, kun toimitetut inventaariotiedot ovat puutteellisia tai ne on laadittu tavalla, joka ei ole johdonmukainen asiaa koskevien kansainvälisten tai unionin sääntöjen tai ohjeiden kanssa, ja joiden on tarkoitus korvata alun perin toimitetut arviot;

25) 'uudelleenlaskennoilla' UNFCCC:n vuosittaisia inventaarioita koskevien raportointiohjeiden mukaisesti menettelyä, jolla arvioidaan uudelleen aiemmin toimitetuissa inventaarioissa esitetyt ihmisen toiminnan aiheuttamat kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat, koska on tapahtunut muutoksia menetelmissä tai tavassa, jolla päästökertoimia ja lähtötietoja hankitaan ja käytetään tai on otettu mukaan uusia lähde- ja nieluluokkia taikka uusia kaasuja, tai kasvihuonekaasujen lämmitysvaikutuksessa (GWP) on tapahtunut muutoksia.

2 LUKU

VÄHÄHIILISTÄ KEHITYSTÄ KOSKEVAT STRATEGIAT

4 artikla

Vähähiilistä kehitystä koskevat strategiat

1. Jäsenvaltiot sekä unionin puolesta komissio laativat vähähiilistä kehitystä koskevat strategiansa UNFCCC-prosessin yhteydessä kansainvälisesti sovittujen raportointimääräysten mukaisesti edistääkseen

- a) avointa ja täsmällistä seurantaa, joka koskee jäsenvaltioiden todellista ja ennakoitua edistymistä, unionin toimenpiteiden osuus mukaan luettuna, ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseen tai vähentämiseen liittyvien, UNFCCC:hen perustuvien unionin ja jäsenvaltioiden velvoitteiden täyttämiseksi;
- b) jäsenvaltioiden päätökseen N:o 406/2009/EY perustuvien kasvihuonekaasupäästöjen vähennyssitoumusten noudattamista sekä pitkäaikaisten päästövähennysten toteuttamista ja nielujen aikaansaamien poistumien parantamista kaikilla sektoreilla noudattaen unionin tavoitetta vähentää kustannustehokkaasti päästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasoihin verrattuna, osana IPCC:n mukaan tarvittavia vähennyksiä, jotka teollisuusmaiden on tehtävä ryhmänä.

2. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle vähähiilistä kehitystä koskevan strategiansa täytäntöönpanovaiheesta viimeistään 9 päivänä tammikuuta 2015 tai UNFCCC-prosessin yhteydessä kansainvälisesti sovittuun aikatauluun.

3. Komissio ja jäsenvaltiot saattavat vähähiilistä kehitystä koskevat strategiansa ja niiden mahdolliset päivitykset viipymättä yleisön saataville.

3 LUKU

RAPORTOINTI AIEMMISTÄ KASVIHUONEKAASUJEN PÄÄSTÖISTÄ JA POISTUMISTA

5 artikla

Kansalliset inventaariojärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on perustettava, hallinnoitava ja pyrittävä jatkuvasti parantamaan kansallisia inventaariojärjestelmiä

kansallisia järjestelmiä koskevien UNFCCC:n vaatimusten mukaisesti arvioidakseen ihmisen toiminnan aiheuttamia, tämän asetuksen liitteessä I mainittujen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia sekä varmistukseen kasvihuonekaasuinventaarioidensa oikea-aikaisuuden, läpinäkyvyyden, tarkkuuden, johdonmukaisuuden, vertailtavuuden ja kattavuuden.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla inventaarioviranomaisilla on mahdollisuus saada käyttöönsä

a) direktiivin 2003/87/EY mukaisesti toiminnoista ja laitoksista raportoidut tiedot ja menetelmät, kun raportoinnin tarkoituksena on laatia kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita jotta voidaan varmistaa raportoitujen kasvihuonekaasupäästöjen johdonmukaisuus unionin päästökauppajärjestelmän mukaisesti ja kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa;

b) tarvittaessa tiedot, jotka on kerätty asetuksen (EY) N:o 842/2006 6 artiklan 4 kohdan nojalla perustettujen, eri sektoreilla käytettyjä fluorattuja kaasuja koskevien raportointijärjestelmien avulla kansallisten kasvihuonekaasuinventaarioiden laatimista varten;

c) tarvittaessa tiedot päästöistä, taustatiedoista ja menetelmistä, jotka laitoskokonaisuudet ovat raportoineet asetuksen (EY) N:o 166/2006 mukaisesti kansallisten kasvihuonekaasuinventaarioiden laatimista varten;

d) asetuksen (EY) N:o 1099/2008 mukaisesti raportoidut tiedot.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla inventaarioviranomaisilla on mahdollisuus tarvittaessa

a) hyödyntää asetuksen (EY) N:o 842/2006 6 artiklan 4 kohdan nojalla perustettuja raportointijärjestelmiä parantaakseen fluorattujen kaasujen arviointia kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa;

b) suorittaa 7 artiklan 1 kohdan l ja m alakohdan mukaiset vuosittaiset johdonmukaisuustarkistukset.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan niiden tietojen rakenne, muoto ja toimittamistapa, jotka koskevat UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten tekemien asiaankuuluvien päätösten mukaisia kansallisia inventaariojärjestelmiä ja kansallisten inventaariojärjestelmien perustamista, käyttämistä ja toimintaa koskevia vaatimuksia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 artikla

Unionin inventaariojärjestelmä

1. Perustetaan unionin inventaariojärjestelmä, jolla on varmistettava kansallisten inventaarioiden oikea-aikaisuus, läpinäkyvyys, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja kattavuus unionin kasvihuonekaasuinventaarioon nähden. Komissio hallinnoi, ylläpitää ja pyrkii jatkuvasti parantamaan tätä järjestelmää, joka sisältää

- a) laadunvarmistus- ja laaduntarkistusohjelman, johon kuuluu laatutavoitteiden asettaminen sekä inventaarion laadunvarmistus- ja laaduntarkistussuunnitelman laatiminen. Komissio avustaa jäsenvaltioita niiden laadunvarmistus- ja laaduntarkistusohjelmien täytäntöönpanossa;
- b) menetelmän, jolla arvioidaan asianomaista jäsenvaltiota kuullen sen kansallisesta inventaariosta mahdollisesti puuttuvat tiedot;
- c) 19 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventaarioiden tarkastukset.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 25 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä unionin inventaariojärjestelmän sisällöllisistä vaatimuksista päätöksen 19/CMP.1 mukaisten vaatimusten täyttämiseksi. Komissio ei saa hyväksyä 1 kohdan nojalla säännöksiä, joiden noudattaminen on jäsenvaltioille työläämpää kuin päätöksen N:o 280/2004/EY 3 artiklan 3 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen säädösten säännösten noudattaminen.

7 artikla

Kasvihuonekaasuinventaariot

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä ja raportoitava komissiolle viimeistään kunkin vuoden (vuosi X) tammikuun 15 päivänä

- a) ihmisen toiminnan aiheuttamat, tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen kasvihuonekaasujen päästönsä sekä ihmisen toiminnan aiheuttamat, päätöksen N:o 406/2009/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kasvihuonekaasupäästönsä viimeistään edelliseltä vuodelta (vuosi X-2), UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaisesti. Hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta "1.A.3.A siviili-ilmailu" on pidettävä nollana päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan ja 7 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen kasvihuonekaasujen raportointia;
- b) UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaiset sellaiset tiedot ihmisen toiminnan aiheuttamista hiilimonoksidin (CO), rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x) ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöistään, jotka ovat yhteneväiset direktiivin 2001/81/EY 7 artiklan ja valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen mukaisesti jo raportoitujen tietojen kanssa, vuodelta X-2;

- c) ihmisen toiminnan aiheuttamat kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästönsä ja nielujen aikaansaamat hiilidioksidin poistumansa, jotka liittyvät LULUCF-sektoriin, vuodelta X-2 UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaisesti;
- d) ihmisen toiminnan aiheuttamat kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästönsä ja nielujen aikaansaamat hiilidioksidin poistumansa, jotka liittyvät LULUCF-toimiin, päätöksen N:o 529/2013/EU ja Kioton pöytäkirjan mukaisesti sekä tiedot LULUCF-toimiin liittyvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien laskennasta päätöksen N:o 529/2013/EU ja Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohdan sekä niihin perustuvien päätösten mukaisesti, alkaen vuodesta 2008 tai muista sovellettavista vuosista ja päättyen vuoteen X-2. Jos jäsenvaltiot ottavat huomioon valjelymaan hoidon, laidunmaan hoidon, kasvillisuuden palauttamisen tai kosteikkojen kuivatuksen ja uudelleenvetämisen, niiden on lisäksi raportoitava kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat kunkin tällaisen toiminnon osalta päätöksen N:o 529/2013/EU liitteessä VI ja päätöksen 13/CMP.1 liitteessä mainitulta asiaankuuluvalla vertailuvuodelta tai -kaudelta. Täyttäessään tämän kohdan mukaisia raportointivelvoitteitaan ja erityisesti toimittaessaan tietoja päästöistä ja poistumista, jotka liittyvät niiden päätöksessä N:o 529/2013/EU säädettyihin tilinpitovelvoitteisiin, jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot ottaen kaikilta osin huomioon sovellettavat LULUCF-sektoria koskevat IPCC:n hyvien käytänteiden ohjeet;
- e) a–d alakohdassa tarkoitettujen tietojen mahdolliset muutokset asiaankuuluvan vertailuvuoden tai -kauden ja viimeistä edellistä vuotta edeltävän vuoden (vuosi X-3) välillä;
- f) liitteessä III esitetyt indikaattoreita koskevat tiedot vuodelta X-2;
- g) kansallisen rekisterinsä tiedot sallittujen päästömääräyksiköiden, poistoyksiköiden, päästövähennysyksiköiden, sertifioitujen päästövähennysten, väliaikaisten sertifioitujen päästövähennysten ja pitkäaikaisten sertifioitujen päästövähennysten myöntämisestä, hankkimisesta, hallussapidosta, siirtämisestä, mitätöimisestä, peruuttamisesta ja siirtämisestä seuraavalle velvoitekaudelle, edelliseltä vuodelta (vuosi X-1);
- h) yhteenveto tiedoista, jotka koskevat päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla tehtyjä siirtoja, vuodelta X-1;
- i) tiedot Kioton pöytäkirjan 6, 12 ja 17 artiklan mukaisen yhteistoteutuksen, puhtaan kehityksen mekanismin ja kansainvälisen päästökaupan käytöstä tai muiden UNFCCC:n osapuolten konferenssin tai Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan UNFCCC:n osapuolten konferenssin hyväksymiin asiakirjoihin perustuvien joustomekanismien käytöstä, jolla pyritään päätöksen N:o 2002/358/EY 2 artiklan ja Kioton pöytäkirjan mukaisten päästöjen määrällisten

- rajoitus- tai vähennysvelvoitteiden tai UNFCCC:hen tai Kioton pöytäkirjaan perustuvien mahdollisten tulevien velvoitteiden täyttämiseen, vuodelta X-2;
- j) tiedot toimista, jotka on toteutettu inventaarioarvioiden parantamiseksi, erityisesti niillä inventaarion kattamilla alueilla, joihin on asiantuntijatarkastusten jälkeen tehty muutoksia tai sovellettu suosituksia;
- k) laitosten ja toiminnanharjoittajien direktiivin 2003/87/EY mukaisesti raportoimien todennettujen päästöjen tosiasiallinen tai arvioitu jako kansallisen kasvihuonekaasuinventaarion lähdeluokkiin sekä mahdollisuuksien mukaan kyseisten todennettujen päästöjen suhde raportoituun kasvihuonekaasujen kokonaispäästöihin näissä lähdeluokissa vuodelta X-2;
- l) tarvittaessa tarkistusten tulokset koskien vuodelta X-2 kasvihuonekaasuinventaarioraporttien päästöjen ja direktiivin 2003/87/EY mukaisesti raportoitujen todennettujen päästöjen välistä yhdenmukaisuutta;
- m) tarvittaessa tarkistusten tulokset vuodelta X-2 koskien kasvihuonekaasuinventaarioraporttien laatimista päästöjen arvioimiseen käytettyjen tietojen yhdenmukaisuutta verrattuna
- i) tietoihin, joita on käytetty ilman epäpuhtauksien kartoitusten laatimiseen direktiivin 2001/81/EY mukaisesti;
- ii) asetuksen (EY) N:o 842/2006 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti raportoituun tietoihin;
- iii) asetuksen (EY) N:o 1099/2008 4 artiklan ja liitteen B mukaisesti raportoituun energiatietoihin;
- n) kuvaus kansalliseen inventaariojärjestelmään tehdyistä muutoksista;
- o) kuvaus kansalliseen rekisteriin tehdyistä muutoksista;
- p) tiedot laadunvarmistus- ja laaduntarkistussuunnitelmistaan, yleinen arvio epävarmuudesta, yleinen arvio kattavuudesta sekä muut kansallisen kasvihuonekaasuinventaarioraportin osat, joita tarvitaan unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin laatimiseen, jos ne ovat saatavilla.
2. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle alustavat tiedot kunkin päätöksen N:o 529/2013/EU liitteessä I täsmennetyin tilinpitokauden päättymisen jälkeisen toisen vuoden tammikuun 15 päivään mennessä ja lopulliset tiedot saman vuoden maaliskuun 15 päivään mennessä sellaisina kuin ne on kirjattu jäsenvaltioiden LULUCF-tilinpitoon kyseiselle tilinpitokaudelle mainitun päätöksen 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kunkin vuonna viimeistään 15 päivänä maaliskuuta lopullinen ja ajan tasalla oleva kansallinen inventaarioraportti. Raportin on sisällettävä kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot sekä kyseisten tietojen mahdolliset myöhemmät päivitykset.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava kunkin vuonna viimeistään 15 päivänä huhtikuuta UNFCCC:n sihteeristölle kansalliset inventaariot, jotka sisältävät tiedot, jotka on toimitettu komissiolle 3 kohdan mukaisesti.
5. Komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa joka vuosi unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin ja toimittaa ne UNFCCC:n sihteeristölle kunkin vuonna viimeistään 15 päivänä huhtikuuta.
6. Siirretään komissiolle valta antaa 25 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla
- a) lisätään yhdisteitä tämän asetuksen liitteessä I olevaan kasvihuonekaasujen luetteloon tai poistetaan niitä luettelosta tai lisätään tämän asetuksen liitteeseen III indikaattoreita taikka poistetaan tai muutetaan niitä niiden asiaa koskevien päätösten mukaisesti, joita UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan tai niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elimet ovat tehneet;
- b) otetaan huomioon lämmitysvaikutuksissa (GWP) ja kansainvälisesti hyväksytyissä inventaario-ohjeissa tapahtuneet muutokset niiden asiaa koskevien päätösten mukaisesti, joita UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan tai niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elimet ovat tehneet.
7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisten kasvihuonekaasuinventaarioraporttien rakenne, muoto ja toimittamistapa, UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten tekemien asiaankuuluvien päätösten noudattamiseksi. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä tarkennetaan lisäksi komission ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön ja koordinoinnin aikataulut unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin laatimista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäisenä tämän asetuksen mukaisena raportointivuonna jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan soveltaa päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden päätöksen N:o 529/2013/EU 4 artiklan mukaisten kasvihuonekaasujen päästö- ja poistumatietojen rakenne, muoto ja toimittamistapa. Täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessään komissio varmistaa unionin ja UNFCCC:n näiden tietojen seuranta- ja raportointiaikataulujen yhteensopivuuden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Ennakkotiedot kasvihuonekaasuinventaariorista

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan toimitettava komissiolle kunakin vuonna (vuosi X) viimeistään 31 päivänä heinäkuuta ennakkotiedot kasvihuonekaasuinventaariorista vuodelta X-1. Komissio kokoaa jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventaariorien ennakkotietojen perusteella tai, jos jokin jäsenvaltio ei ole toimittanut inventaarioriansa ennakkotietoja viimeistään mainittuna ajankohtana, omien arvioidensa perusteella vuosittain ennakkotiedot unionin kasvihuonekaasuinventariorista. Komissio asettaa nämä tiedot yleisön saataville kunakin vuonna viimeistään 30 päivänä syyskuuta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisten kasvihuonekaasuinventariorien ennakkotietojen rakenne, muoto ja toimittamistapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Menettelyt päästöarvioiden täydentämiseksi unionin inventaariorin kokoamista varten

1. Komissio tarkistaa alustavasti jäsenvaltioiden 7 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen tarkkuuden. Se lähettää tarkistuksen tulokset jäsenvaltioille kuuden viikon kuluessa tietojen toimittamisen määräajasta. Jäsenvaltioiden on vastattava alustavassa tarkistuksessa mahdollisesti esiin tulleisiin olennaisiin kysymyksiin viimeistään 15 päivänä maaliskuuta toimittaessaan lopullisen inventaariorin vuodelta X-2.

2. Jos jäsenvaltio ei toimita unionin inventaariorin kokoamiseen tarvittavia inventarioritietoja viimeistään 15 päivänä maaliskuuta, komissio voi asianomaista jäsenvaltiota kuullen ja tiiviissä yhteistyössä sen kanssa laatia arvioita jäsenvaltion toimittamien tietojen täydentämiseksi. Komissio käyttää tätä tarkoitusta varten kansallisten kasvihuonekaasuinventariorien laadittamiseen sovellettavia ohjeita.

4 LUKU

REKISTERIT

10 artikla

Rekisterien perustaminen ja toiminta

1. Unioni ja jäsenvaltiot perustavat ja ylläpitävät rekistereitä, joilla pidetään täsmällisesti kirjaa tapauksen mukaan sallittujen päästömääräyksiköiden, poistoyksiköiden, päästövähennyksiköiden, sertifioitujen päästövähennysten, väliaikaisten sertifioitujen päästövähennysten ja pitkäaikaisten sertifioitujen päästövähennysten myöntämisestä, hallussapidosta, siirtämisestä, hankkimisesta, mitätöimisestä, poistamisesta, siirtämisestä seuraavalle

velvoitekaudelle, korvaamisesta tai voimassaolon päättymispäivän muuttamisesta. Jäsenvaltiot voivat myös käyttää näitä rekistereitä pitääkseen täsmällisesti kirjaa direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista yksiköistä.

2. Unioni ja jäsenvaltiot voivat ylläpitää rekistereitään yhdistetyssä järjestelmässä yhdessä yhden tai useamman muun jäsenvaltion kanssa.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tietoa on asetettava direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan mukaisesti nimetyin keskusvalvojan saataville.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 25 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla perustetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin rekisteri.

11 artikla

Kiotoon pöytäkirjan mukaisten yksiköiden poistaminen

1. Kun Kiotoon pöytäkirjaan perustuva jäsenvaltioiden inventariorien tarkastus on saatettu loppuun Kiotoon pöytäkirjan ensimmäisen velvoitekauden kultakin vuodelta ja mahdolliset täytäntöönpanoa koskevat kysymykset ratkaistu, jäsenvaltioiden on mitätöitävä rekisteristä sallitut päästömääräyksiköt, poistoyksiköt, päästövähennyksiköt, sertifioidut päästövähennykset, väliaikaiset sertifioidut päästövähennykset ja pitkäaikaiset sertifioidut päästövähennykset, jotka vastaavat niiden nettopäästöjä kyseisenä vuonna.

2. Kiotoon pöytäkirjan ensimmäisen velvoitekauden viimeisen vuoden osalta jäsenvaltioiden on mitätöitävä yksiköt rekisteristä ennen Kiotoon pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätöksessä 11/CMP.1 velvoitteiden täyttämiseksi myönnetyn lisäajan päättymistä.

5 LUKU

RAPORTOINTI POLITIIKOISTA JA TOIMISTA SEKÄ IHMISEN TOIMINNAN AIHEUTTAMIA KASVIHUONEKAASUJEN LÄHTEISTÄ SYNTYVIÄ PÄÄSTÖJÄ JA NIELUJEN AIKAANSAAMIA POISTUMIA KOSKEVISTA ENNUSTEISTA

12 artikla

Politiikkojen ja toimien sekä ennusteiden kansalliset ja unionin järjestelmät

1. Viimeistään 9 päivänä heinäkuuta 2015 jäsenvaltiot perustavat kansalliset järjestelmät ja komissio unionin järjestelmän, joiden avulla raportoidaan politiikoista ja toimista sekä ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevista ennusteista, sekä hallinnoivat kyseisiä järjestelmiä ja pyrkivät jatkuvasti parantamaan niitä. Järjestelmät sisältävät asiaa koskevat jäsenvaltiossa ja unionissa perustetut institutionaaliset, oikeudelliset ja menettelyihin liittyvät järjestelyt, joilla arvioidaan politiikkaa ja tehdään ennusteita ihmisen toiminnan aiheuttamista kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista.

2. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät varmistamaan, että 13 ja 14 artiklan mukainen raportointi ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nieluja aikaansaamia poistumia koskevista politiikoista, toimista ja ennusteista on oikea-aikaista, läpinäkyvää, tarkkaa, johdonmukaista, vertailtavaa ja kattavaa; tämä koskee tarvittaessa myös tietojen, menetelmien ja mallien käyttöä ja soveltamista sekä laadunvarmistus- ja laadunvalvontatoimien ja herkkyyksianalyysin toteuttamista.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden tämän artiklan 1 ja 2 kohdan, 13 artiklan sekä 14 artiklan 1 kohdan mukaisten, politiikkojen ja toimien sekä ennusteiden kansallisia ja unionin järjestelmiä koskevien tietojen rakenne, muoto ja toimittamistapa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten tekemien asiaankuuluvien päätösten noudattamiseksi. Komissio varmistaa johdonmukaisuuden kansainvälisesti hyväksytyjen raportointivaatimusten kanssa sekä näiden tietojen unionin ja kansainvälisten seuranta- ja raportointiaikataulujen yhteensopivuuden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.

13 artikla

Raportointi politiikoista ja toimista

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2015 ja sen jälkeen joka toinen vuosi

- a) kuvaus kansallisesta järjestelmästä, jolla raportoidaan 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nieluja aikaansaamia poistumia koskevista politiikoista ja toimista tai toimikokonaisuuksista sekä ennusteista, ellei kuvausta ole jo toimitettu, tai tiedot järjestelmään mahdollisesti tehdyistä muutoksista, jos kuvaus on jo toimitettu;
- b) päivitykset, jotka koskevat niiden 4 artiklassa tarkoitettuja vähähiilistä kehitystä koskevia strategioita sekä edistymistä näiden strategioiden toteuttamisessa;
- c) tiedot kansallisista politiikoista ja toimista tai toimikokonaisuuksista ja sellaisten unionin politiikkojen ja toimien tai toimikokonaisuuksien toteuttamisesta, joilla rajoitetaan tai vähennetään kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä tai parannetaan nieluja aikaansaamia poistumia, esitettynä sektorikohtaisesti ja järjestettynä liitteessä I lueteltujen kaasujen tai kaasuryhmien (HFC- ja PFC-yhdisteet) mukaan. Näissä tiedoissa on viitattava sovellettaviin ja asiaankuuluviin kansallisiin tai unionin politiikkoihin, ja niiden on sisällettävä
 - i) politiikan tai toimen tavoite sekä lyhyt kuvaus politiikasta tai toimesta;

ii) politiikkavälinen tyyppi;

iii) politiikan tai toimen tai toimikokonaisuuden toteuttamisvaihe;

iv) mahdollisesti käytetyt indikaattorit, joilla seurataan ja arvioidaan edistymistä ajan mittaan;

v) saatavilla olevat määrälliset arviot kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nieluja aikaansaamista poistumista eriteltyinä seuraavasti:

— yksittäisten politiikkojen ja toimien tai politiikka- ja toimikokonaisuuksien ilmastonmuutosta hillitsevien vaikutusten ennakoarviointien tulokset. Arviot on tehtävä raportointivuotta välittömästi seuraavista neljästä vuodesta, joiden viimeinen luku on 0 tai 5, erottaen toisistaan direktiivin 2003/87/EY ja päätöksen N:o 406/2009/EY soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt;

— ilmastonmuutoksen hillintää koskevien yksittäisten politiikkojen ja toimien tai politiikka- ja toimikokonaisuuksien vaikutusten jälkiarvioinnin tulokset erottaen toisistaan direktiivin 2003/87/EY ja päätöksen N:o 406/2009/EY soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt;

vi) saatavilla olevat arviot politiikkojen ja toimien ennakoituista kustannuksista ja hyödyistä sekä tilanteen mukaan politiikkojen ja toimien toteutuneista kustannuksista ja hyödyistä;

vii) saatavilla olevat viitetiedot 3 kohdassa tarkoitetuista arvioinneista ja niiden perusteena olevista teknisistä raporteista;

d) päätöksen N:o 406/2009/EY 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut tiedot;

e) tiedot siitä, missä määrin jäsenvaltion toimet muodostavat merkittävän osan kansallisista ponnisteluista, sekä siitä, missä määrin yhteistoteutuksen, puhtaan kehityksen mekanismin ja kansainvälisen päästökaupan käytöllä täydennetään kotimaisia toimia Kioton pöytäkirjan asiaa koskevien määräysten ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikista tämän artiklan mukaisesti raportoiduissa tiedoissa raportointikauden ensimmäisen vuoden aikana tapahtuneista merkittävistä muutoksista viimeistään edellistä raporttia seuraavan vuoden maaliskuun 15 päivänä.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville sähköisessä muodossa mahdolliset merkitykselliset arvioinnit kansallisten politiikkojen ja toimien kustannuksista ja vaikutuksista, jos ne ovat saatavilla, sekä mahdolliset merkitykselliset tiedot sellaisten unionin politiikkojen ja toimien toteuttamisesta, joilla rajoitetaan tai vähennetään ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä tai lisätään nielujen aikaansaamia poistumia, yhdessä näitä arviointia tukevien olemassa olevien teknisten raporttien kanssa. Näiden arvioiden olisi sisällettävä kuvaukset käytetyistä malleista ja menetelmistä sekä määritelmät ja taustaoletukset.

14 artikla

Raportointi ennusteista

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2015 ja sen jälkeen joka toinen vuosi kansalliset ennusteet ihmisen toiminnan aiheuttamista kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista liitteessä I lueteltujen kaasujen tai kaasuryhmien (HFC- ja PFC-yhdisteet) ja sektorien mukaan eriteltyinä. Ennusteiden on sisällettävä määrälliset arviot raportointivuotta välittömästi seuraavista neljästä vuodesta, joiden viimeinen luku on 0 tai 5. Kansallisissa ennusteissa on otettava huomioon unionin tasolla mahdollisesti hyväksyttävät politiikat ja toimenpiteet, ja niiden on sisällettävä

- a) saatavilla olevat ennusteet, joissa ei oteta huomioon toimia, ennusteet, joissa on otettu huomioon toimet, sekä saatavilla olevat ennusteet, joissa on otettu huomioon lisätoimet;
- b) ennusteet kaikista kasvihuonekaasuista sekä erilliset arviot ennakoituista kasvihuonekaasupäästöistä direktiivin 2003/87/EY ja päätöksen N:o 406/2009/EY soveltamisalaan kuuluvien päästölähteiden osalta;
- c) 13 artiklan nojalla määriteltyjen politiikkojen ja toimien vaikutukset. Jos kyseiset politiikat ja toimet eivät sisälly ennusteisiin, tämä on ilmoitettava selkeästi ja perusteltava;
- d) ennusteille tehdyn herkkyysoanalyysin tulokset;
- e) kaikki tarvittavat viitetiedot arvioinnista ja teknisistä raporteista, jotka ovat pohjana 4 kohdassa tarkoitetuille ennusteille.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tämän artiklan mukaisesti raportoiduissa tiedoissa raportointikauden ensimmäisen vuoden aikana tapahtuneista merkittävistä muutoksista viimeistään edellistä raporttia seuraavan vuoden maaliskuun 15 päivänä.

3. Jäsenvaltioiden on raportoitava ajantasaisimmat saatavilla olevat ennusteet. Jos jäsenvaltio ei toimita täydellisiä ennustearvioita 15 päivään maaliskuuta mennessä joka toinen vuosi ja jos komissio katsoo, että kyseinen jäsenvaltio ei pysty korjaamaan komission laadunvarmistus- tai laadunvalvontamenettelyjen avulla havaittuja aukkoja tiedoissa, komissio voi laatia unionin ennusteiden kokoamiseen tarvittavat arviot asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

4. Jäsenvaltioiden on saatettava yleisön saataville sähköisessä muodossa kansalliset ennusteensa ihmisen toiminnan aiheuttamista kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista sekä ennusteiden pohjana olevat asiaankuuluvat tekniset raportit. Näiden ennusteiden olisi sisällettävä kuvaukset käytetyistä malleista ja menetelmistä sekä määritelmät ja taustaoletukset.

6 LUKU

RAPORTOINTI MUISTA ILMASTONMUUTOKSEEN LIITTYVISTÄ TIEDOISTA

15 artikla

Raportointi kansallisista sopeutumistoimista

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2015 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi, UNFCCC:n raportoinnin määräaikoihin mukautetusti, tiedot kansallisista sopeutumissuunnitelmistaan ja -strategioistaan ja mainittava toteutetut tai suunnitellut toimet, joilla helpotetaan sopeutumista ilmastonmuutokseen. Tiedoissa on ilmoitettava pääasialliset tavoitteet ja toimien kohteena oleva ilmastonmuutoksen vaikutuksen tyyppi, kuten tulvat, merenpinnan nousu, äärimmäiset lämpötilat, kuivuus ja muut äärimmäiset sääilmiöt.

16 artikla

Raportointi taloudellisesta ja teknisestä tuesta kehitysmaille

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa, jotta unioni ja sen jäsenvaltiot voivat raportoida oikea-aikaisesti ja johdonmukaisesti UNFCCC:n asiaankuuluvien määräysten mukaisesti kehitysmaille annettusta tuesta soveltuvien osin, myös käyttäen UNFCCC:n puitteissa soveltuvia mahdollisia yhteisiä tietomuotoja, ja jotta vuotuinen raportointi saadaan tehtyä 30 päivään syyskuuta mennessä.

2. Mikäli se on UNFCCC:n kannalta tarkoituksenmukaista ja muutoin mahdollista jäsenvaltioiden on pyrittävä toimittamaan tiedot rahoitusvirroista käyttäen perustana OECD:n kehitysapukomitean käyttöönotettuja "Rion tunnusmerkkejä", jotka koskevat ilmastonmuutoksen hillitsemiseen liittyvää tukea ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen liittyvää tukea, sekä menetelmiin liittyvät tiedot, jotka koskevat ilmastonmuutokseen liittyvien Rion tunnusmerkkien menetelmien täytäntöönpanoa.

3. Raportoitaessa tietoja mobilisoiduista yksityisistä rahoitusvirroista raporttiin on sisällytettävä tiedot lukujen määrittämisessä käytetyistä määritelmistä ja menetelmistä.

4. UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan tai niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten tekemien päätösten mukaisesti tietoihin myönnetystä tuesta on sisällytettävä tiedot tuesta ilmastomuutoksen hillitsemiseen, siihen sopeutumiseen, valmiuksien kehittämiseen ja teknologian siirtoon sekä mahdollisuuksien mukaan tieto siitä, onko kyse uusista ja täydentävistä rahoitusvaroista.

17 artikla

Raportointi huutokaupasta saatavien tulojen ja hankeperäisten hyvitysten käytöstä

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kunakin vuonna (vuosi X) viimeistään 31 päivänä heinäkuuta vuodelta X-1

- a) päätöksen 406/2009/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut yksityiskohtaiset perustelut;
- b) tiedot jäsenvaltion direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 1 kohdan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saamien tulojen käytöstä vuonna X-1, myös tiedot tuloista, jotka on käytetty yhteen tai useampaan mainitun direktiivin 10 artiklan 3 kohdassa luetelluista tarkoituksista, tai näiden tulojen rahallisesta arvosta, ja mainitun artiklan nojalla toteutetuista toimista;
- c) tiedot jäsenvaltion direktiivin 2003/87/EY 3 d artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesta ilmailun päästöoikeuksien huutokaupasta saamien kaikkien tulojen jäsenvaltion vahvistamasta käytöstä; nämä tiedot on toimitettava mainitun direktiivin 3 d artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- d) päätöksen N:o 406/2009/EY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot sekä tiedot siitä, miten niiden ostopolitiikka edistää kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen aikaansaamista;
- e) tiedot direktiivin 2003/87/EY 11 b artiklan 6 kohdan soveltamisesta yli 20 megawattia tuottavien vesivoimahankkeiden osalta.

2. Huutokauppatulot, joita ei ole käytetty siinä vaiheessa, kun jäsenvaltio toimittaa komissiolle tämän artiklan mukaisen raportin, on ilmoitettava määrällisinä ja raportoitava seuraavien vuosien raporteissa.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville raportit, jotka on toimitettu komissiolle tämän artiklan mukaisesti. Komissio asettaa unionin yhdistetyt tiedot yleisön saataville helpokäyttöisessä muodossa.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla raportoimien tietojen rakenne, muoto ja toimittamistapa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

18 artikla

Kaksivuotisraportit ja kansalliset tiedonannot

1. Unioni ja jäsenvaltiot toimittavat UNFCCC:n sihteeristölle kaksivuotisraportit UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätöksen 2/CP.17, jäljempänä 'päätos 2/CP.17', tai UNFCCC:n elinten myöhempien asiaa koskevien päätösten mukaisesti ja kansalliset tiedonannot UNFCCC:n 12 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jäljennökset UNFCCC:n sihteeristölle toimitetuista kansallisista tiedonannoista ja kaksivuotisraporteista.

7 LUKU

KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN ASiantuntijatarkastus UNIONISSA

19 artikla

Inventaarion tarkastus

1. Komissio suorittaa jäsenvaltioiden tämän asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamien kansallisten inventaariotietojen kattavan tarkastuksen, jotta voidaan määrittää päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa mainittu vuosittainen päästokiintiö tämän asetuksen 20 ja 27 artiklan soveltamista varten ja jotta voidaan seurata jäsenvaltioiden edistymistä päätöksen N:o 406/2009/EY 3 ja 7 artiklan mukaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen- ja rajoittamistavoitteidensa saavuttamisessa vuosina, joina kattava tarkastus tehdään.

2. Vuodelta 2013 raportoiduista tiedoista lähtien komissio suorittaa vuosittaisen tarkastuksen kansallisten inventaarioiden tiedoista, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka ovat merkityksellisiä seurattaessa sitä, miten jäsenvaltiot toteuttavat päätöksen N:o 406/2009/EY 3 ja 7 artiklan mukaisen kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksen tai rajoituksen sekä mahdolliset muut unionin lainsäädännössä asetetut kasvihuonekaasujen vähennys- tai rajoitustavoitteet. Jäsenvaltioiden on osallistuttava prosessiin täysimääräisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kattavan tarkastuksen on sisällettävä

- a) tarkistukset, joilla todennetaan toimitettujen tietojen läpinäkyvyys, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja kattavuus;
- b) tarkistukset sellaisten tapausten havaitsemiseksi, joissa inventaariotiedot on laadittu tavalla, joka on epäjohdonmukainen UNFCCC:n ohjeiden tai unionin sääntöjen kanssa; ja

c) tilanteen mukaan tarpeellisten teknisten korjausten laskeminen jäsenvaltioita kuullen.

4. Vuosittaisten tarkastusten on sisällettävä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tarkistukset. Jos jäsenvaltio sitä vaatii komissiota kuullen tai jos näissä tarkistuksissa havaitaan merkittäviä ongelmia, esimerkiksi

a) unionin tai UNFCCC:n puitteissa tehdyissä aikaisemmissa tarkastuksissa annettuja suosituksia, joita jäsenvaltio ei ole pannut täytäntöön, tai kysymyksiä, joita se ei ole selvittänyt; tai

b) jäsenvaltion inventaarion johonkin keskeiseen luokkaan liittyviä yli- tai aliarviointeja;

asianomaisen jäsenvaltion vuosittaiseen tarkastukseen on kuultava myös 3 kohdan b alakohdassa säädetyt tarkistukset, jotta 3 kohdan c alakohdan mukaiset laskennat voidaan tehdä.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä määritelläkseen aikataulun ja toimet tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kattavan tarkastuksen ja vuosittaisten tarkastusten suorittamiseksi, mukaan lukien tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa asetetut tehtävät, sekä varmistaakseen jäsenvaltioiden asianmukaisen kuulemisen tarkastusten päätelmistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksellä päästöjen kokonaismäärän kyseessä olevalta vuodelta käyttäen perusteena kunkin jäsenvaltion korjattuja inventaariotietoja tarkastuksen valmistuttua.

7. Päätöksen N:o 406/2009/EY 7 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa käytetään kunkin jäsenvaltion tiedot sellaisina kuin ne ovat kirjattuina päätöksen N:o 406/2009/EY 11 artiklan ja direktiivin 2003/87/EY 19 artiklan nojalla perustettuihin rekistereihin neljän kuukauden kuluttua tämän artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen julkaisemispäivästä. Tämä koskee myös kyseisiin tietoihin tehtäviä muutoksia, jotka johtuvat siitä, että kyseinen jäsenvaltio käyttää päätöksen N:o 406/2009/EY 3 ja 5 artiklan mukaista liikkumavaraa.

20 artikla

Uudelleenlaskentojen vaikutusten käsittely

1. Kun vuotta 2020 koskevien inventaariotietojen kattava tarkastus on saatu päätökseen 19 artiklan mukaisesti, komissio

laskee liitteessä II esitetyn kaavan mukaisesti uudelleenlaskettujen kasvihuonekaasupäästöjen vaikutusten loppusumman kunkin jäsenvaltion osalta.

2. Komissio käyttää muun muassa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua loppusummaa ehdottaessaan päästöjen vähentämistä tai rajoittamistavoitteita kullekin jäsenvaltiolle vuoden 2020 jälkeiselle ajalle päätöksen N:o 406/2009/EY 14 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 27 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Komissio julkaisee viipymättä 1 kohdan mukaisesti tehtyjen laskelmien tulokset.

8 LUKU

RAPORTOINTI EDISTYMISESTÄ UNIONIN JA KANSAINVÄLIS- TEN VELVOITTEIDEN TÄYTTÄMISESSÄ

21 artikla

Raportointi edistymisestä

1. Jotta voidaan määritellä, onko tavoitteiden saavuttamisessa edistytty riittävästi, komissio arvioi vuosittain tämän asetuksen nojalla raportoitujen tietojen perusteella sekä jäsenvaltioita kuulleen unionin ja sen jäsenvaltioiden edistymistä seuraavilta osin:

a) UNFCCC:n 4 artiklaan ja Kioton pöytäkirjan 3 artiklaan perustuvat sitoumukset, jotka esitetään myös UNFCCC:n osapuolten konferenssin tai Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan UNFCCC:n osapuolten konferenssin tekemissä päätöksissä. Arviointi perustuu 7, 8, 10 ja 13–17 artiklan mukaisesti raportoituihin tietoihin;

b) päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklassa asetetut velvoitteet. Arviointi perustuu 7, 8, 13 ja 14 artiklan mukaisesti raportoituihin tietoihin.

2. Komissio arvioi joka toinen vuosi ilmaston yleistä vaikutusta maailman ilmastoon, myös muista kuin hiilidioksidipäästöistä aiheutuvia tai muita vaikutuksia, jäsenvaltioiden 7 artiklan mukaisesti toimittamien päästötietojen perusteella ja parantaa arviointia viitaten tarvittaessa tieteen edistymiseen ja ilmaliikennetietoihin.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka vuosi viimeistään 31 päivänä lokakuuta raportin, jossa esitetään yhteenveto 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen arviointien päätelmistä.

22 artikla

Raportti Kioton pöytäkirjan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi myönnetystä lisäajasta

Unioni ja jäsenvaltiot toimittavat UNFCCC:n sihteeristölle raportin päätöksen 13/CMP.1 3 kappaleessa tarkoitetusta velvoitteiden täyttämiseksi myönnetystä lisäajasta kyseisen ajanjakson päättyessä.

9 LUKU

YHTEISTYÖ JA TUKI

23 artikla

Jäsenvaltioiden ja unionin välinen yhteistyö

Jäsenvaltiot ja unioni huolehtivat täysipainoisesta yhteistyöstä ja keskinäisestä koordinoinnista seuraavissa tässä asetuksessa asetettuihin velvoitteisiin liittyvissä asioissa:

- a) unionin kasvihuonekaasuinventaarion kokoaminen ja unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin valmisteleminen 7 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- b) UNFCCC:n 12 artiklan mukaisen unionin kansallisen tiedonannon ja päätöksen 2/CP.17 tai UNFCCC:n elinten myöhempien asiaa koskevien päätösten mukaisen unionin kaksivuotisraportin laatiminen;
- c) UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan mukaiset tarkastus- ja vaatimustenmukaisuusmenettelyt kaikkien sovellettavien UNFCCC:hen ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien päätösten mukaisesti sekä unionin menettely, jolla tarkastetaan tämän asetuksen 19 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventaarioraportit;
- d) mahdolliset mukautukset, jotka perustuvat Kioton pöytäkirjan 5 artiklan 2 kohtaan tai ovat seurausta tämän asetuksen 19 artiklassa tarkoitetusta unionin tarkastusmenettelystä tai muista UNFCCC:n sihteeristölle toimitettuihin tai toimitettaviin inventaarioihin ja inventaarioraportteihin tehdyistä muutoksista;
- e) unionin kasvihuonekaasuinventarioiden ennakkotietojen kokoaminen 8 artiklan mukaisesti;
- f) raportointi, joka liittyy sallittujen päästömääräyksikköjen, poistoyksikköjen, päästövähennysyksikköjen, sertifioitujen päästövähennysten, väliaikaisten sertifioitujen päästövähennysten ja pitkäaikaisten sertifioitujen päästövähennysten poistamiseen, Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi myönnetyn, päätöksen 13/CMP.1 14 kappaleessa tarkoitetun lisäajan päätyttyä.

24 artikla

Euroopan ympäristökeskuksen rooli

Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota 6–9, 12–19 sekä 21 ja 22 artiklan täytäntöönpanossa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti. Tähän kuuluu avustaminen seuraavissa:

- a) unionin kasvihuonekaasuinventaarion kokoaminen ja unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin laatiminen;
- b) laadunvarmistus- ja laaduntarkistusmenettelyjen suorittaminen unionin kasvihuonekaasuinventaarion laatimiseksi;
- c) arvioiden laatiminen tiedoista, joita ei raportoida kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioraportteissa;
- d) tarkastusten suorittaminen;
- e) unionin kasvihuonekaasuinventaarion ennakkotietojen kokoaminen;
- f) jäsenvaltioiden politiikoista, toimista ja ennusteista raportoitujen tietojen kokoaminen;
- g) laadunvarmistus- ja laadunvalvontamenettelyjen soveltaminen tietoihin, jotka jäsenvaltiot ovat raportoineet ennusteista, politiikoista ja toimista;
- h) arvioiden laatiminen ennustetiedoista, joita jäsenvaltiot eivät ole raportoineet;
- i) tarvittavien tietojen kokoaminen komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittamaa vuosikertomusta varten;
- j) tämän asetuksen nojalla kerättyjen tietojen levittäminen, myös jäsenvaltioiden hillitsemispolitiikkoja ja -toimia koskevan tietokannan ylläpito ja päivitys sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksia, siihen liittyvää haavoittuvuutta ja siihen sopeutumista koskeva tiedonvaihtojärjestelmä.

10 LUKU

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO

25 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 6, 7 ja 10 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 8 päivästä heinäkuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan

ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6, 7 ja 10 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 6, 7 ja 10 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

11 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

26 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä toukokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

27 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen, ovatko tämän asetuksen seuranta- ja raportointisäännökset tulevien UNFCCC:hen, Kioton pöytäkirjaan tai muuhun unionin lainsäädäntöön liittyvien päätösten mukaisia. Komissio arvioi myös säännöllisesti, saako UNFCCC:hen liittyvä kehitys aikaan tilanteen, jossa tämän asetuksen mukaiset velvoitteet eivät enää ole tarpeellisia tai oikeassa suhteessa vastaaviin hyötyihin, niitä on mukautettava, ne eivät ole UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaisia tai ne ovat päällekkäisiä kyseisten raportointivaatimusten kanssa, ja esittää tarvittaessa asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Komissio tarkastelee viimeistään joulukuussa 2016, jotta taako vuodelta 2006 olevien IPCC:n kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskevien ohjeiden käyttö tai merkittävä käytettyjen UNFCCC:n menetelmien muuttaminen kasvihuonekaasuinventaarioria laadittaessa yli yhden prosentin eroon tietyn jäsenvaltion päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklaa sovellettaessa huomioon otettavissa kasvihuonekaasujen kokonaispäästöissä, ja se voi tarkistaa päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden vuosittaisia päästökiintiöitä.

28 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 280/2004/EY. Viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE I

KASVIHUONEKAASUT

Hiilidioksidi (CO₂)

Metaani (CH₄)

Typpioksiduuli (N₂O)

Rikkiheksafluoridi (SF₆)

Typpitrifluoridi (NF₃)

Fluorihiiivedyt (HFC-yhdisteet)

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHF₂CF₃ tai (C₅H₂F₁₀)

Perfluorihiiivedyt (PFC-yhdisteet):

— PFC-14, Perfluorimetaani, CF₄

— PFC-116, Perfluorietaani, C₂F₆

— PFC-218, Perfluoripropaani, C₃F₈

— PFC-318, Perfluorisyklobutaani, c-C₄F₈

— Perfluorisyklopropaani c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, Perfluoributaani, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, Perfluoripentaani, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, Perfluoriheksaani, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

LIITE II

20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu uudelleenlaskettujen kasvihuonekaasupäästöjen vaikutusten loppusumma kunkin jäsenvaltion osalta

Uudelleenlaskettujen kasvihuonekaasupäästöjen vaikutusten loppusumma kunkin jäsenvaltion osalta lasketaan käyttäen seuraavaa kaavaa:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

jossa

- t_i = jäsenvaltion vuosittainen päästökiintiö vuodelle i sellaisena kuin se on määritetty päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan ja 10 artiklan nojalla joko vuonna 2012 tai tapauksen mukaan vuonna 2016 tämän asetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan 2 kohdan nojalla suoritettuna uudelleentarkastelun perusteella;
- $t_{i,2022}$ = jäsenvaltion vuosittainen päästökiintiö vuodelle i päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan ja 10 artiklan nojalla siten kuin se olisi laskettu, jos syöttötietoina olisi käytetty vuonna 2022 toimitettuja tarkastettuja inventaariotietoja;
- $e_{i,j}$ = jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt vuodelle i sellaisina kuin ne on vahvistettu komission 19 artiklan 6 kohdan nojalla vuonna j tehdyn inventaarion asiantuntijatarkastuksen johdosta hyväksymien säädösten nojalla.

LUETTELO VUOTUISISTA INDIKAATTOREISTA

Taulukko 1: luettelo ensisijaisista indikaattoreista ⁽¹⁾

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MACRO	Kansantalouden kokonaishiilidioksidintensiteetti, t/milj. euroa	Kokonaishiilidioksidipäästöt, kt	CRF:ssä ilmoitetut kokonaishiilidioksidipäästöt (lukuun ottamatta LULUCF:tä)
			BKT, mrd. euroa (EC95)	Bruttokansantuote vuoden 1995 kiintein hinnoin (lähde: kansantalouden tilinpito)
2	MACRO B0	Kansantalouden energiaperäinen hiilidioksidintensiteetti, t/milj. euroa	Energjankulutuksesta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt (IPCC:n lähdeluokka 1A, sektorikohtainen lähestymistapa)
			BKT, mrd. euroa (EC95)	Bruttokansantuote vuoden 1995 kiintein hinnoin (lähde: kansantalouden tilinpito)
3	TRANSPORT C0	Henkilöautoliikenteen hiilidioksidipäästöt, kt		Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kaikessa henkilöautoliikenteessä (pääasiassa henkilöiden kuljetukseen suunnitellut ajoneuvot, joissa voidaan kuljettaa enintään 12 henkilöä; ajoneuvon suurin sallittu kokonaispaino enintään 3 900 kg; IPCC:n lähdeluokka 1A3bi)
		Henkilöautoilla kuljetetut kilometrit, milj. km		Henkilöautojen ajoneuvokilometrit (lähde: liikennetilastot) <i>Huomautus:</i> Toimintotietojen tulisi vastata päästötietoja, jos mahdollista.
4	INDUSTRY A1	Teollisuuden energiaperäinen hiilidioksidintensiteetti, t/milj. euroa	Teollisuuden hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt teollisuudessa, rakentamisessa sekä kaivostoiminnassa ja louhinnassa (lukuun ottamatta hiilikaivoksia ja öljyn ja kaasun porausta), mukaan luettuna poltto sähkön ja lämmön tuottamiseksi (IPCC:n lähdeluokka 1A2). Teollisuuden suorittamiin kuljetuksiin käytettyä energiaa ei tule sisällyttää tähän vaan liikenteen indikaattoreihin. Teollisuuden liikkuvien työkoneneiden päästöt olisi sisällytettävä tähän sektoriin.
			Koko teollisuuden bruttoarvonlisäys, mrd. euroa (EC95)	Bruttoarvonlisäys vuoden 1995 kiintein hinnoin teollisuudessa (NACE 15-22, 24-37), rakentamisessa (NACE 45) sekä kaivostoiminnassa ja louhinnassa (lukuun ottamatta hiilikaivoksia ja öljyn ja kaasun porausta) (NACE 13-14) (lähde: kansantalouden tilinpito)

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät ^(?) ^(?)
5	HOUSEHOLDS A.1	Kotitalouksien hiilidioksidimainaispäästöt, t/asunto	Kotitalouksien fossiilisten polttoaineiden kulutuksesta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta kotitalouksissa aiheutuvat hiilidioksidipäästöt (IPCC:n lähdeluokka 1A4b).
			Pysyvästi asuttu asuntokanta, 1 000	Pysyvästi asuttu asuntokanta
6	SERVICES A0	Kaupallisen ja institutionaalisen sektorin hiilidioksidintensiteetti, t/milj. euroa	Kaupallisen ja institutionaalisen sektorin fossiilisten polttoaineiden kulutuksesta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta julkisen ja yksityisen sektorin kaupallisissa ja institutionaalisissa rakennuksissa aiheutuvat hiilidioksidipäästöt (IPCC:n lähdeluokka 1A4a). Teollisuuden suorittamiin kuljetuksiin käytettyä energiaa ei tule sisällyttää tähän vaan liikenteen indikaattoreihin.
			Palvelujen bruttoarvonlisäys, mrd. euroa (EC95)	Palvelujen bruttoarvonlisäys vuoden 1995 kiintein hinnoin (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) (lähde: kansantalouden tilinpito)
7	TRANSFORMATION B0	Kaupallisen energiantuotannon ja omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidimainaispäästöt, t/TJ	Kaupallisen energiantuotannon ja omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, kt	Kaikkien fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt sähkön ja lämmön kokonaistuotannossa kaupallisissa ja omavaraisten tuottajien lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa. Pelkästään lämpöä tuottavien laitosten päästöjä ei oteta huomioon.
			Kaupallisten voimalaitosten ja omavaraisten tuottajien voimalaitosten kaikkien tuotteiden tuotos, PJ	Kaupallisissa ja omavaraisten tuottajien lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa tuotettu kokonais sähkö ja mahdollisesti kolmansille osapuolille myyty lämpö (sähkön ja lämmön yhteistuotanto). Pelkästään lämpöä tuottavien laitosten tuotosta ei oteta huomioon. Kaupallisten lämpövoimaloiden pääasiallisena toimintona on sähkön (ja lämmön) tuottaminen myytäväksi kolmansille osapuolille. Ne voivat olla yksityisessä tai julkisessa omistuksessa. Omavaraisten tuottajien lämpövoimaloissa tuotetaan sähköä (ja lämpöä) ainoastaan tai osittain niiden omaan käyttöön niiden päätoimintaa tukevana toimintona. Sähkön kokonaistuotanto mitataan päämuuntajan lähdöstä, eli siihen sisältyy sähkönkulutus laitoksen apulaitteissa ja muuntajissa (lähde: energiatase)

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden on ilmoitettava osoittaja ja nimittäjä, jos ne eivät sisälly yhteiseen raportointimuotoon (CRF).

⁽²⁾ Jäsenvaltioiden olisi noudatettava näitä ohjeita. Jos ohjeita ei voida noudattaa täydellisesti tai jos osoittaja ja nimittäjä eivät ole täysin yhdenmukaisia, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tämä selvästi.

⁽³⁾ Viittaukset IPCC:n lähdeluokkiin viittaavat IPCC (1996) päivitettyihin IPCC:n kansallisten kasviuonekaasuinventaarioiden ohjeisiin.

Taulukko 2: luettelo täydentävistä ensisijaisista indikaattoreista (1)

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät (2)
1	TRANSPORT D0	Rahtiliikenteen hiilidioksidipäästöt, kt		Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kaikessa liikenteessä kevyillä hyötyajoneuvoilla (ajoneuvot, joiden suurin sallittu kokonaispaino on enintään 3 900 kg ja jotka on suunniteltu pääasiassa kevyisiin tavarakuljetuksiin tai jotka on varustettu nelivedon kaltaisilla erityisominaisuuksilla maastoajoa varten – IPCC:n lähdeluokka 1A3bii) ja raskailla hyötyajoneuvoilla (ajoneuvot, joiden suurin sallittu kokonaispaino on yli 3 900 kg ja jotka on suunniteltu pääasiassa raskaisiin tavarakuljetuksiin – IPCC:n lähdeluokka 1A3bii linja-autoja lukuun ottamatta).
		Maanteiden rahtiliikenne, milj. tkm		Kevyillä ja raskailla hyötyajoneuvoilla maanteillä kuljetetut tonnikilometrit; yksi tonnikilometri vastaa yhden tonnin kuorman kuljetusta yhden kilomerin matkan (lähde: liikennetilastot) <i>Huomautus:</i> Toimintotietojen tulisi vastata päästötietoja, jos mahdollista.
2	INDUSTRY A1.1	Rauta- ja terästeollisuuden kokonaishiilidioksidipäästöt, t/milj. euroa	Rauta- ja terästeollisuuden kokonaishiilidioksidipäästöt, kt	Hiilidioksidipäästöt fossiilisten polttoaineiden poltosta raudan ja teräksen valmistuksessa, mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten (IPCC:n lähdeluokka 1A2a), sekä raudan ja teräksen tuotantoprosesseista (IPCC:n lähdeluokka 2C1) ja rautaseosten tuotantoprosesseista (IPCC:n lähdeluokka 2C2).
			Rauta- ja terästeollisuuden bruttoarvonlisäys, mrd. euroa (EC95)	Bruttoarvonlisäys vuoden 1995 kiintein hinnoin perusraudan ja -teräksen ja rautaseosten valmistuksessa (NACE 27.1), putkien valmistuksessa (NACE 27.2), muussa raudan ja teräksen alkujalostuksessa (NACE 27.3), raudan valussa (NACE 27.51) ja teräksen valussa (NACE 27.52) (lähde: kansantalouden tilinpito)
3	INDUSTRY A1.2	Teollisuuden energiaperäinen hiilidioksidipäästö, t/milj. euroa	Kemianteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kemikaalien ja kemiallisten tuotteiden valmistuksessa, mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten (IPCC:n lähdeluokka 1A2c)
			Kemianteollisuuden bruttoarvonlisäys, mrd. euroa (EC95)	Bruttoarvonlisäys vuoden 1995 kiintein hinnoin kemikaalien ja kemiallisten tuotteiden valmistuksessa (NACE 24) (lähde: kansantalouden tilinpito)
4	INDUSTRY A1.3	Lasi-, keramiikka- ja rakennusmateriaaliteollisuuden energiaperäinen hiilidioksidipäästö, t/milj. euroa	Lasi-, keramiikka- ja rakennusmateriaaliteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt ei-metallisten mineraalituotteiden valmistuksessa (NACE 26), mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten.
			Lasi-, keramiikka- ja rakennusmateriaaliteollisuuden bruttoarvonlisäys, mrd. euroa (EC95)	Bruttoarvonlisäys vuoden 1995 kiintein hinnoin ei-metallisten mineraalituotteiden valmistuksessa (NACE 26) (lähde: kansantalouden tilinpito)

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät ⁽²⁾
5	INDUSTRY C0.1	Rauta- ja terästeollisuuden hiilidioksidipäästöt, t/t	Rauta- ja terästeollisuuden kokonaishiilidioksidipäästöt, kt	Hiilidioksidipäästöt fossiilisten polttoaineiden poltosta raudan ja teräksen valmistuksessa, mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten (IPCC:n lähdeluokka 1A2a), sekä raudan ja teräksen tuotantoprosesseista (IPCC:n lähdeluokka 2C1) ja rautaseosten tuotantoprosesseista (IPCC:n lähdeluokka 2C2).
			Happipuhallusteräksen tuotanto, kt	Happipuhallusteräksen tuotanto (NACE 27) (lähde: tuotantotilastot)
6	INDUSTRY C0.2	Sementtiteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, t/t	Lasi-, keramiikka- ja rakennusmateriaaliteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt ei-metallisten mineraalituotteiden valmistuksessa (NACE 26), mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten.
			Sementin tuotanto, kt	Sementin tuotanto (NACE 26) (lähde: tuotantotilastot)

⁽¹⁾ Jäsenvaltion on ilmoitettava osoittaja ja nimittäjä, jos ne eivät sisälly yhteiseen raportointimuotoon (CRF).

⁽²⁾ Jäsenvaltion olisi noudatettava näitä ohjeita. Jos ohjeita ei voida noudattaa täydellisesti tai jos osoittaja ja nimittäjä eivät ole täysin yhdenmukaisia, jäsenvaltion olisi ilmoitettava tämä selvästi.

Taulukko 3: Luettelo muista indikaattoreista

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät
1	TRANSPORT B0	Henkilöautojen dieselperäiset hiilidioksidipäästöt, g/100 km	Dieselpolttajien henkilöautojen hiilidioksidipäästöt, kt	Dieselpolttajien poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kaikessa henkilöautoliikenteessä (pääasiassa henkilöiden kuljetukseen suunnitellut ajoneuvot, joissa voidaan kuljettaa enintään 12 henkilöä; ajoneuvon suurin sallittu kokonaispaino enintään 3 900 kg; IPCC:n lähdeluokka 1A3bi, ainoastaan diesel)
			Dieselpolttajien henkilöautoilla kuljetetut kilometrit, milj. km	Kaikkien sellaisten dieselpolttajien henkilöautojen ajoneuvokilometrit, joilla ajaminen on sallittu yleisillä teillä. (lähde: liikennetilastot)
2	TRANSPORT B0	Henkilöautojen bensiiniperäiset hiilidioksidipäästöt, g/100 km	Bensiinipolttajien henkilöautojen hiilidioksidipäästöt, kt	Bensiinin poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kaikessa henkilöautoliikenteessä (pääasiassa henkilöiden kuljetukseen suunnitellut ajoneuvot, joissa voidaan kuljettaa enintään 12 henkilöä; ajoneuvon suurin sallittu kokonaispaino enintään 3 900 kg; IPCC:n lähdeluokka 1A3bi, ainoastaan bensiini)
			Bensiinipolttajien henkilöautoilla kuljetetut kilometrit, milj. km	Kaikkien sellaisten bensiinipolttajien henkilöautojen ajoneuvokilometrit, joilla ajaminen on sallittu yleisillä teillä. (lähde: liikennetilastot)

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät
3	TRANSPORT C0	Henkilöautojen hiilidioksidimainaspäästöt, t/mkm	Henkilöautoliikenteen hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kaikessa henkilöautoliikenteessä (pääasiassa henkilöiden kuljetukseen suunnitellut ajoneuvot, joissa voidaan kuljettaa enintään 12 henkilöä; ajoneuvon suurin sallittu kokonaispaino enintään 3 900 kg; IPCC:n lähdeluokka 1A3bi)
			Henkilöautoliikenne, milj. mkm	Henkilöautoissa kuljetetut matkustajakilometrit; yksi matkustajakilometri vastaa yhden matkustajan kuljetusta yhden kilometrin matkan (lähde: liikennetilastot) <i>Huomautus:</i> Toimintotietojen tulisi vastata päästötietoja, jos mahdollista.
4	TRANSPORT E1	Lentoliikenteen hiilidioksidimainaspäästöt, t/matkustaja	Kotimaan lentoliikenteen hiilidioksidipäästöt, kt	Hiilidioksidipäästöt kotimaan lentoliikenteestä (kaupallinen, yksityinen, maatalouteen liittyvä jne.), mukaan luettuina lähdöt ja laskeutumiset (IPCC:n lähdeluokka 1A3aii). Lentoasemien maaliikenteeseen käytettyä polttoainetta ei oteta huomioon. Huomioon ei myöskään oteta lentoasemilla seisovien ilmalusten käyttämää polttoainetta.
			Kotimaanliikenteen lentomatkat, milj.	Lentomatkan (ainoastaan kotimaanlennot) suorittaneiden henkilöiden lukumäärä tehtäviään suorittavaa ohjaamo- ja matkustamomiehistöä lukuun ottamatta (lähde: liikennetilastot) <i>Huomautus:</i> Toimintotietojen tulisi vastata päästötietoja, jos mahdollista.
5	INDUSTRY A1.4	Elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuuden energiaperäinen hiilidioksidi-intensiteetti, t/milj. euroa	Elintarviketeollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt elintarvikkeiden, juomien ja tupakkatuotteiden valmistuksessa, mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten (IPCC:n lähdeluokka 1A2e).
			Elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuuden bruttoarvonlisäys, milj. euroa (EC95)	Bruttoarvonlisäys vuoden 1995 kiintein hinnoin elintarvikkeiden ja juomien (NACE 15) ja tupakkatuotteiden (NACE 16) valmistuksessa (lähde: kansantalouden tilinpito)
6	INDUSTRY A1.5	Paperi- ja painoteollisuuden energiaperäinen hiilidioksidi-intensiteetti, t/milj. euroa	Paperi- ja painoteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt massan, paperin ja paperituotteiden valmistuksessa sekä kustantamisessa, painamisessa ja tallenteiden jäljentämisessä, mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten (IPCC:n lähdeluokka 1A2d).
			Paperi- ja painoteollisuuden bruttoarvonlisäys, milj. euroa (EC95)	Bruttoarvonlisäys vuoden 1995 kiintein hinnoin massan, paperin ja paperituotteiden valmistuksessa (NACE 21) sekä kustantamisessa, painamisessa ja tallenteiden jäljentämisessä (NACE 22) (lähde: kansantalouden tilinpito)

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät
7	HOUSEHOLDS A0	Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat kotitalouksien hiilidioksidipäästöt, t/m ²	Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kotitalouksissa, kt	Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmittämiseksi tehtävästä polttoaineen poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kotitalouksissa.
			Pysyvästi asuttujen asuntojen pinta-ala, milj. m ²	Pysyvästi asuttujen asuntojen kokonaispinta-ala.
8	SERVICES B0	Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat kaupallisen ja institutionaalisen sektorin hiilidioksidipäästöt, t/m ²	Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kaupallisella ja institutionaalisella sektorilla, kt	Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmittämiseksi tehtävästä polttoaineen poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt julkisen ja yksityisen sektorin kaupallisissa ja institutionaalisissa rakennuksissa.
			Palvelujen tarjoamiseen käytettävien rakennusten pinta-ala, milj. m ²	Palvelujen tarjoamiseen (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) käytettävien rakennusten kokonaispinta-ala
9	TRANSFORMATION D0	Kaupallisen energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, t/TJ	Kaupallisen energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, kt	Kaikkien fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt sähkön ja lämmön kokonaistuotannossa kaupallisissa lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa (IPCC:n lähdeluokat 1A1ai ja 1A1aii). Pelkästään lämpöä tuottavien laitosten päästöjä ei oteta huomioon.
			Kaupallisten voimalaitosten kaikkien tuotteiden tuotos, PJ	Kaupallisissa lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa tuotettu kokonaissähkö ja mahdollisesti kolmansille osapuolille myyty lämpö (sähkön ja lämmön yhteistuotanto). Pelkästään lämpöä tuottavien laitosten tuotosta ei oteta huomioon. Kaupallisten lämpövoimaloiden pääasiallisena toimintona on sähkön (ja lämmön) tuottaminen myytäväksi kolmansille osapuolille. Ne voivat olla yksityisessä tai julkisessa omistuksessa. Sähkön kokonaistuotanto mitataan päämuuntajan lähdöstä, eli siihen sisältyy sähkönkulutus laitoksen apulaitteissa ja muuntajissa (lähde: energiatase)
10	TRANSFORMATION E0	Omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, t/TJ	Omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, kt	Kaikkien fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt sähkön ja lämmön kokonaistuotannossa omavaraisten tuottajien lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa.
			Omavaraisten tuottajien voimalaitosten kaikkien tuotteiden tuotos, PJ	Omavaraisten tuottajien lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa tuotettu kokonaissähkö ja mahdollisesti kolmansille osapuolille myyty lämpö (sähkön ja lämmön yhteistuotanto). Omavaraisten tuottajien lämpövoimaloissa tuotetaan sähköä (ja lämpöä) ainoastaan tai osittain niiden omaan käyttöön niiden päätoimintaa tukevana toimintona. Sähkön kokonaistuotanto mitataan päämuuntajan lähdöstä, eli siihen sisältyy sähkönkulutus laitoksen apulaitteissa ja muuntajissa (lähde: energiatase)
11	TRANSFORMATION	Kokonaisenergiantuotannon hiilidioksidipäästöt, t/TJ	Perinteisen energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, kt	Kaikkien fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt sähkön ja lämmön kokonaistuotannossa kaupallisissa ja omavaraisten tuottajien

Nro	Eurostatin energiatehokkuus-indikaattoreiden nimike	Indikaattori	Osoittaja/nimittäjä	Ohjeet/määritelmät
				lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa. Pelkästään lämpöä tuottavien laitosten päästöjä ei oteta huomioon.
			Kaupallisten voimalaitosten ja omavaraisten tuottajien voimalaitosten kaikkien tuotteiden tuotos, PJ	Kaupallisissa ja omavaraisten tuottajien lämpövoimaloissa ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa tuotettu kokonaissähkö ja mahdollisesti kolmansille osapuolille myyty lämpö (sähkön ja lämmön yhteistuotanto). Sisältää sähköntuotannon uusiutuvista energialähteistä sekä ydinenergian. (lähde: energiatase)
12	TRANSPORT	Liikenteen hiili-intensiteetti, t/TJ	Liikenteen hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilista polttoaineista aiheutuvat hiilidioksidipäästöt kaikessa liikenteessä (IPCC:n lähdeluokka 1A3)
			Energian kokonaisloppukulutus liikenteessä, PJ	Sisältää kaikista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen liikenteessä (mukaan luettuna biomassan ja sähkön kulutus) (lähde: energiatase)
13	INDUSTRY C0.3	Paperiteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, t/t	Paperi- ja painoteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt	Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt massan, paperin ja paperituotteiden valmistuksessa sekä kustantamisessa, painamisessa ja tallenteiden jäljentämisessä, mukaan luettuna polttaminen sähkön ja lämmön tuotantoa varten (IPCC:n lähdeluokka 1A2d).
			Paperin fyysinen tuotos, kt	Paperin fyysinen tuotos (NACE 21) (lähde: tuotantotilastot)
14	INDUSTRY	Teollisuussektorin hiilidioksidipäästöt, kt		Fossiilisten polttoaineiden poltosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt tehdasteollisuudessa, rakentamisessa sekä kaivostoiminnassa ja louhinnassa (lukuun ottamatta hiilikaivoksia ja öljyn ja kaasun porausta), mukaan luettuna poltto sähkön ja lämmön tuottamiseksi (IPCC:n lähdeluokka 1A2). Teollisuuden suorittamiin kuljetuksiin käytettyä energiaa ei tule sisällyttää tähän vaan liikenteen indikaattoreihin. Teollisuuden liikkuvien työkonien päästöt olisi sisällytettävä tähän sektoriin.
			Energian kokonaisloppukulutus teollisuudessa, PJ	Sisältää kaikista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen teollisuudessa (mukaan luettuna biomassan ja sähkön kulutus) (lähde: energiatase)
15	HOUSEHOLDS	Kotitalouksien hiilidioksidipäästöt, kt		Fossiilisten polttoaineiden poltosta kotitalouksissa aiheutuvat hiilidioksidipäästöt (IPCC:n lähdeluokka 1A4b).
			Energian kokonaisloppukulutus kotitalouksissa, PJ	Sisältää kaikista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen kotitalouksissa (mukaan luettuna biomassan ja sähkön kulutus) (lähde: energiatase)

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Päätös N:o 280/2004/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	—
2 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 ja 3 kohta
3 artiklan 2 kohta	13 artiklan 1 kohta ja 14 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohta	6 artikla
4 artiklan 2 kohta	—
4 artiklan 3 kohta	24 artikla
4 artiklan 4 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	21 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohta	—
5 artiklan 4 kohta	—
5 artiklan 5 kohta	22 artikla
5 artiklan 6 kohta	—
5 artiklan 7 kohta	24 artikla
6 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	10 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohta	—
7 artiklan 2 kohta	11 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	—
8 artiklan 1 kohta	23 artikla
8 artiklan 2 kohta	7 artiklan 4 kohta
8 artiklan 3 kohta	—
9 artiklan 1 kohta	26 artikla
9 artiklan 2 kohta	—
9 artiklan 3 kohta	—
10 artikla	—
11 artikla	28 artikla
12 artikla	29 artikla

Komission lausumat

”Komissio panee merkille alkuperäisen ehdotuksensa 10 artiklan poistamisen. Parantaakseen hiilidioksidipäästöjä koskevien ja muiden meriliikenteeseen liittyvien, ilmaston kannalta merkittävien tietojen laatua ja avoimuutta komissio päättää kuitenkin sen sijaan käsitellä tätä kysymystä laivaliikenteen päästöjen seurantaan, raportointia ja todentamista koskevan uuden aloitteensa osana, jonka komissio sitoutuu hyväksymään vuoden 2013 alkupuoliskolla. Komissio aikoo tuolloin ehdottaa asetukseen tehtävää muutosta.”

”Komissio toteaa, että menettelytapoihin, toimenpiteisiin ja ennusteisiin liittyvän unionin järjestelmän luomista, ylläpitoa ja muuttamista sekä likimääräisten kasvihuonekaasuinventarioiden laatimista koskevia täydentäviä sääntöjä saatetaan tarvita asetuksen moitteettoman toiminnan varmistamisessa. Komissio tarkastelee asiaa vuoden 2013 alusta lähtien tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja tekee tarvittaessa ehdotuksen asetuksen muuttamisesta.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 526/2013,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirastosta (ENISA) ja asetuksen (EY) N:o 460/2004 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sähköinen viestintä ja sähköiset infrastruktuurit ja palvelut ovat sekä suorasti että epäsuorasti taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen olennaisia tekijöitä. Niillä on yhteiskunnassa elintärkeä rooli, niistä itsestään on tullut sähkö- ja vesihuollon lailla kaikkialla läsnä olevia hyödykkeitä, ja ne ovat myös keskeisellä sijalla sähkön, veden ja muiden kriittisten palveluiden toimittamisessa. Viestintäverkot toimivat sosiaalisten muutosten ja innovaatioiden käynnistäjinä, ja ne moninkertaistavat teknologian vaikutusta ja muokkaavat kuluttajien käyttäytymistä, liiketoimintamalleja, teollisuuden aloja sekä kansalaisuutta ja poliittista osallistumista. Viestintäverkkojen häiriöt voivat aiheuttaa huomattavaa fyysistä, yhteiskunnallista ja taloudellista haittaa, mikä entisestään korostaa tarvetta toimille, joilla parannetaan niiden suojaa ja häiriönsietokykyä ja pyritään varmistamaan kriittisten palvelujen tarjonnan jatkuvuus. Sähköisen viestinnän ja sähköisten infrastruktuurien ja palvelujen tietoturvaan ja erityisesti niiden eheyteen, käytettävyyteen ja luottamuksellisuuteen kohdistuu alati kasvavia haasteita, jotka liittyvät muun muassa viestintäinfrastruktuurin yksittäisiin osiin sekä näitä osia ohjaaviin ohjelmistoihin, infrastruktuuriin kokonaisuutena sekä infrastruktuurin avulla tarjottaviin palveluihin. Tämä on yhteiskunnallisesti yhä suurempi huolenaihe, eikä vähiten siksi, että järjestelmien monimutkaisuuden, toiminta- ja järjestelmähäiriöiden, onnettomuuksien, inhimillisten virheiden ja vihamielisten hyökkäysten vuoksi saattaa aiheutua ongelmia, joilla voi

olla vaikutuksia sähköiseen ja fyysiseen infrastruktuuriin, joka tuottaa Euroopan kansalaisten hyvinvoinnin kannalta kriittisiä palveluja.

(2) Uhkakuvat muuttuvat jatkuvasti, ja turvallisuushäiriöt saattavat heikentää käyttäjien luottamusta teknologiaan, verkkoihin ja palveluihin, mikä vaikuttaa heidän mahdollisuuksiinsa hyödyntää sisämarkkinoiden ja tieto- ja viestintätekniikan laajamittaisen käytön koko potentiaalia.

(3) Näin ollen politiikan laatijoille, elinkeinoelämälle ja käyttäjille on tärkeää, että verkko- ja tietoturvan tilaa unionissa arvioidaan säännöllisesti luotettavan unionin tiedon pohjalta ja että laaditaan järjestelmällisesti ennusteita tulevista kehityskuluista, haasteista ja uhkista sekä unionin tasolla että maailmanlaajuisesti.

(4) Eurooppa-neuvostossa 13 päivänä joulukuuta 2003 koontuneet jäsenvaltioiden edustajat hyväksyivät päätöksen 2004/97/EY, Euratom ⁽³⁾, jonka mukaan komission ehdotuksen pohjalta perustettavan Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) toimipaikka sijaitisi jossain Kreikan kaupungissa, jonka Kreikan hallitus valitsee. Tämän päätöksen mukaisesti Kreikan hallitus päätti, että ENISAn toimipaikka sijaitsee Heraklionissa Kreetalla.

(5) Viraston ja isäntjäsenvaltion välillä tehtiin toimipaikkasopimus 1 päivänä huhtikuuta 2005.

(6) Viraston isäntjäsenvaltion olisi huolehdittava siitä, että virastolla on parhaat mahdolliset toimintaedellytykset. Viraston tehtävien moitteettoman ja tehokkaan suorittamisen, henkilöstön palvelukseenoton ja sitouttamisen sekä verkostoitumisen tehokkuuden kannalta viraston on sijaittava soveltuvassa paikassa, jossa on muun muassa toimivat liikenneyhteydet ja palveluja viraston henkilöstön mukana tuleville puolisoille ja lapsille. Tarvittavat järjestelyt olisi vahvistettava viraston ja isäntjäsenvaltion välisessä sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun viraston johtokunta on antanut hyväksyntänsä.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 6.4.2011, s. 58.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. toukokuuta 2013.

⁽³⁾ Valtion- tai hallitusten päämiesten tasolla kokoontuneiden jäsenvaltioiden edustajien yhteisellä sopimuksella 13 päivänä joulukuuta 2003 tehty päätös 2004/97/EY, Euratom Euroopan unionin tiettyjen laitosten ja virastojen kotipaikan vahvistamisesta (EUVL L 29, 3.2.2004, s. 15).

- (7) Viraston toimintatehokkuuden parantamiseksi virasto on perustanut sivutoimiston Ateenan suurkaupunkialueelle; tämä sivutoimisto olisi pidettävä toiminnassa isäntjäsenvaltion suostumuksella ja tuella, ja viraston operatiivinen henkilöstö olisi sijoitettava sinne. Henkilöstö, joka vastaa ensisijaisesti viraston hallintotehtävistä (pääjohtaja mukaan lukien), rahoitusasioista, aineistotutkimuksesta ja analysoinnista, tietotekniikan ja laitteistojen hallinnasta sekä henkilöstöhallinnosta, koulutuksesta, viestinnästä ja tiedotuksesta, olisi sijoitettava Heraklioniin.
- (8) Jotta varmistetaan, että virasto voi suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti ja tehokkaasti, sillä on oikeus määrittää oma organisaationsa noudattaen tämän asetuksen säännöksiä toimipaikasta ja Ateenan sivutoimistosta. Viraston olisi tehtävä tarvittavat käytännön järjestelyt toimintatehokkuuden parantamiseksi, jotta se voi erityisesti huolehtia tehtävistä, joihin sisältyy vuorovaikutusta keskeisten sidosryhmien, kuten unionin toimielinten, kanssa.
- (9) Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat vuonna 2004 ENISAn perustamisesta asetuksen (EY) N:o 460/2004⁽¹⁾, jolla pyrittiin osaltaan varmistamaan korkeatasoinen verkko- ja tietoturva unionissa ja luomaan erityinen verkko- ja tietoturvakulttuuri, josta on hyötyä kansalaisille, kuluttajille, yrityksille ja julkishallinnoille. Vuonna 2008 Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat asetuksen (EY) N:o 1007/2008⁽²⁾, jolla viraston toimikautta jatkettiin maaliskuuhun 2012. Asetuksella (EY) N:o 580/2011⁽³⁾ viraston toimikautta jatkettiin 13 päivään syyskuuta 2013.
- (10) Viraston olisi jatkettava asetuksella (EY) N:o 460/2004 perustetun ENISAn toimintaa. Isäntjäsenvaltion olisi Eurooppa-neuvostossa 13 päivänä joulukuuta 2003 koontuneiden jäsenvaltioiden edustajien päätöksen mukaisesti ylläpidettävä ja kehitettävä nykyisiä käytännön järjestelyjä viraston, myös sen Ateenan sivutoimiston, moitteettoman ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja helpotettava erittäin ammattitaitoisen henkilöstön palvelukseenottoa ja sitouttamista.
- (11) ENISAn perustamisen jälkeen verkko- ja tietoturvaan liittyvät haasteet ovat muuttuneet teknologian, markkinoiden ja sosioekonomisten olosuhteiden kehityksen myötä, niitä on pohdittu lisää ja niistä on käyty lisää keskustelua. Vastauksena muuttuviin haasteisiin unioni on saattanut verkko- ja tietoturvapoliittikkansa painopisteet ajan tasalle. Tämän asetuksen tavoitteena on vahvistaa virastoa, jotta se voi onnistuneesti edesauttaa unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden pyrkimyksiä kehittää Euroopan valmiuksia selviytyä verkko- ja tietoturvan haasteista.
- (12) Sisämarkkinasäännökset sähköisen viestinnän turvallisuuden ja yleisemmin verkko- ja tietoturvan alalla edellyttävät erilaisia teknisiä ja organisatorisia soveltamisen muotoja unionin toimielimiltä ja jäsenvaltioilta. Näiden vaatimusten epäyhtenäinen soveltaminen voi johtaa tehotonmiin ratkaisuihin ja luoda esteitä sisämarkkinoille. Tästä syystä unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden tueksi tarvitaan unionin tasoista osaamiskeskusta antamaan ohjeistusta, neuvoa ja apua verkko- ja tietoturvaan liittyvissä kysymyksissä. Virasto voi vastata näihin tarpeisiin kehittämällä ja ylläpitämällä korkeaa osaamistasoa ja avustamalla unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita sekä elinkeinoelämää vastaamaan verkko- ja tietoturvaan liittyviin lakisääteisiin ja sääntelyllisiin vaatimuksiin, ja se voi määrittää verkko- ja tietoturvaongelmia, reagoida niihin ja edesauttaa näin sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
- (13) Viraston olisi hoidettava sähköistä viestintää koskevista unionin säädöksissä sille annettuja tehtäviä ja yleisemmin myötävaikutettava sähköisen viestinnän tietoturvan sekä yksityisyyden ja henkilötietojen suojan parantamiseen muun muassa tarjoamalla asiantuntemustaan ja neuvontaa, edistämällä tiedonvaihtoa parhaista käytännöistä ja antamalla toimintapolitiikkaa koskevia ehdotuksia.
- (14) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi)⁽⁴⁾ edellytetään, että yleisten sähköisten viestintäverkkojen ja yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjoajat toteuttavat tarvittavat toimenpiteet taatakseen niiden eheyden ja turvallisuuden, sekä asetetaan kansallisille sääntelyviranomaisille velvoite ilmoittaa tarpeen mukaan muun muassa virastolle kaikesta sellaisesta tietoturvallisuuden tai eheyden vaarantumisesta, jolla on ollut huomattava vaikutus verkkojen tai palvelujen toimintaan, ja toimittaa komissiolle ja virastolle vuosittain tiivistelmäraportti vastaanotetuista ilmoituksista ja toteutetuista toimista. Lisäksi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 460/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan verkko- ja tietoturva-aviraston perustamisesta (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1007/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, Euroopan verkko- ja tietoturva-aviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 460/2004 muuttamisesta sen toimikauden keston osalta (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 580/2011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, Euroopan verkko- ja tietoturva-aviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 460/2004 muuttamisesta viraston toimikauden osalta (EUVL L 165, 24.6.2011, s. 3).

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

- direktiivissä 2002/21/EY annetaan virastolle tehtäväksi osallistua tarvittavien teknisten ja organisatoristen turvallisuustoimenpiteiden yhdenmukaistamiseen antamalla asiasta lausuntoja.
- (15) Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽¹⁾ vaaditaan yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia toteuttamaan asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet varmistaakseen tarjoamiensa palvelujen turvallisuuden, minkä lisäksi siinä edellytetään, että viestintä ja siihen liittyvät liikennetiedot pidetään luottamuksellisina. Direktiivillä 2002/58/EY asetetaan sähköisen viestinnän palvelujen tarjoajille vaatimuksia, jotka liittyvät henkilötietojen tietoturvaloukkauksia koskeviin tietoihin ja niistä ilmoittamiseen. Siinä edellytetään myös, että komissio kuulee virastoa kaikista teknisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä, jotka koskevat tiedotus- ja ilmoitusvaatimuksiin sovellettavia olosuhteita, muotoa ja menettelyjä. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽²⁾ vaaditaan jäsenvaltioita säätämään, että rekisterinpitäjän on toteutettava tarpeelliset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalla tai laittomalla tuhoamisella, vahingossa tapahtuvalla häviämislä, muuttamisella, luvattomalla luovuttamisella tai tietojen antamisella, erityisesti jos käsittelyyn liittyy tietojen siirtämistä verkossa, sekä kaikelta muulta laittomalta käsittelyltä.
- (16) Viraston olisi osaltaan edistettävä korkeatasoista verkko- ja tietoturva, parannettava yksityisyyden ja henkilötietojen suojaa sekä kehitettävä unionin kansalaisia, kuluttajia, yrityksiä ja julkisen sektorin organisaatioita hyödyttävä verkko- ja tietoturvakulttuuri ja tuettava sitä ja siten edistettävä sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tämän saavuttamiseksi virastolle olisi myönnettävä tarvittavat määrärahat.
- (17) Koska sähköiset verkot ja sähköinen viestintä ovat yhä tärkeämpiä myös Euroopan talouden tukipilareina ja digitaalitalous on nykyisin merkittävä talouden ala, viraston määrärahoja ja henkilöresursseja olisi lisättävä siten, että ne vastaavat sen kasvanutta roolia ja uusia tehtäviä sekä sen keskeistä asemaa eurooppalaisen digitaalisen "ekosysteemin" puolustamisessa.
- (18) Viraston olisi toimittava alan kiintopisteenä ja vahvistettava uskoa ja luottamusta riippumattomuutensa, antamiensa lausuntojen ja levittämiensä tietojen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä sen tehtäviensä suorittamisessa osoittaman huolellisuuden ansiosta. Viraston olisi hyödynnettävä kansallisia ja unionin saavutuksia ja suoritettava näin ollen tehtävänsä täydessä yhteistyössä unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden kanssa, ja sen olisi oltava valmis olemaan yhteydessä elinkeinoelämään ja muihin asianomaisiin sidosryhmiin. Lisäksi viraston olisi hyödynnettävä yksityisen sektorin näkemyksiä ja sen kanssa tehtävää yhteistyötä, jotka ovat tärkeässä asemassa turvattaessa sähköistä viestintää sekä sähköisiä infrastruktuureja ja palveluja.
- (19) Viraston tehtävänannossa olisi ilmaistava, miten viraston on määrä saavuttaa tavoitteensa niin, että se pystyy toimimaan joustavasti. Viraston tehtäviin olisi kuuluttava tarvittavan tiedon keruu sähköisten viestintäjärjestelmien, infrastruktuurien ja palvelujen tietoturvaan ja häiriönsietokykyyn kohdistuvien riskien analysoimiseksi sekä verkko- ja tietoturvatilanteen arvioimiseksi unionissa yhteistyössä jäsenvaltioiden, komission ja tarvittaessa asianomaisten sidosryhmien kanssa. Viraston olisi varmistettava koordinaatio ja yhteistyö unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden kanssa ja lisättävä eri sidosryhmien yhteistyötä Euroopassa, erityisesti ottamalla toimintaansa mukaan asiaan liittyvien alojen toimivaltaisia kansallisia ja unionin elimiä sekä korkean tason asiantuntijoita yksityiseltä sektorilta, etenkin sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajia, verkkolaitteiden valmistajia ja ohjelmistoyrityksiä, ja otettava siinä huomioon, että verkko- ja tietojärjestelmät muodostuvat laitteistojen, ohjelmistojen ja palvelujen yhdistelmästä. Viraston olisi avustettava unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita niiden yhteydenpidossa yrity maailman edustajien kanssa laitteistojen ja ohjelmistotuotteiden tietoturvaongelmien arvioimiseksi ja edesautettava näin osaltaan yhteistoiminnallisen lähestymistavan kehittämistä verkko- ja tietoturvan alalla.
- (20) Unionin toimielimen, elimen, laitoksen tai viraston taikka jäsenvaltion julkistamat verkko- ja tietoturvastrategiat olisi annettava tiedoksi virastolle, jotta vältetään toimien päällekkäisyys. Viraston olisi analysoitava strategiat ja edistettävä niiden esittämistä vertailua helpottavassa muodossa. Sen olisi asetettava strategiat ja analyysinsä julkisesti saataville sähköisessä muodossa.
- (21) Viraston olisi avustettava komissiota antamalla neuvoja, lausuntoja ja analyyskejä kaikista unionin asioista, jotka liittyvät verkko- ja tietoturva-alan toimintapolitiikan laatimiseen, mukaan lukien kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaaminen ja häiriönsietokyky. Viraston

⁽¹⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

olisi avustettava myös unionin toimielimiä, elimiä, virastoja ja laitoksia sekä tarvittaessa jäsenvaltioita, näiden sitä pyytäessä, niiden pyrkimyksissä kehittää verkko- ja tietoturvapoliittikkaa ja -valmiuksia.

- (22) Viraston olisi otettava täysimääräisesti huomioon meneillään olevat tutkimus-, kehittämis- ja teknologian arviointitoimet, erityisesti sellaiset, joita toteutetaan unionin eri tutkimusaloitteissa, antaakseen unionin toimielimille, elimille, virastoille ja laitoksille sekä tarvittaessa jäsenvaltioille, näiden sitä pyytäessä, neuvoja verkko- ja tietoturva-alan tutkimustarpeista.
- (23) Viraston olisi avustettava unionin toimielimiä, elimiä, laitoksia ja virastoja sekä jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä luoda ja parantaa rajat ylittäviä valmiuksia ehkäistä ja havaita verkko- ja tietoturvaongelmia ja -uhkia sekä reagoida niihin. Viraston olisi tältä osin helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä ja komission sekä muiden unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Tätä varten viraston olisi tuettava jäsenvaltioita niiden jatkuvissa pyrkimyksissä parantaa reagointivalmiuksiaan sekä järjestettävä ja toteutettava Euroopan laajuisia tietoturvarajoituksia sekä jäsenvaltion pyynnöstä kansallisia tietoturvarajoituksia.
- (24) Ymmärtääkseen paremmin verkko- ja tietoturva-alan haasteita viraston on analysoitava nykyisiä ja esiin nousevia riskejä. Tätä varten viraston olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden ja tarvittaessa tilastokeskusten ja muiden elinten kanssa kerättävä tarvittavaa tietoa. Lisäksi viraston olisi autettava unionin toimielimiä, elimiä, virastoja ja laitoksia sekä jäsenvaltioita keräämään, analysoimaan ja levittämään verkko- ja tietoturvaan liittyvää tietoa. Sähköisten viestintäjärjestelmien, infrastruktuurien ja palvelujen tietoturvasuuteen ja häiriönsietokykyyn kohdistuvien riskien analysoimiseen tarvittavien tilastotietojen keräämisen olisi perustuttava jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin ja viraston näkemys unionin toimielinten tieto- ja viestintäteknisistä infrastruktuureista unionin säännösten sekä unionin lainsäädännön mukaisten kansallisten säännösten mukaisesti. Viraston olisi näiden tietojen pohjalta levitettävä tietoa unionin vallitsevasta verkko- ja tietoturvatilanteesta ja alan kehityssuuntauksista unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden hyväksi.
- (25) Viraston olisi tehtäviään suorittaessaan helpotettava unionin ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä tietoisuuden lisäämiseksi unionin verkko- ja tietoturvatilanteesta.
- (26) Viraston olisi helpotettava jäsenvaltioiden toimivaltaisten riippumattomien sääntelyviranomaisten yhteistyötä erityisesti tukemalla koulutusohjelmiin ja tiedotushankkeisiin liittyvien parhaiden käytäntöjen ja normien kehittämistä, niiden tunnetuksi tekemistä ja niitä koskevaa tiedonvaihtoa. Tiedonvaihdon lisääminen jäsenvaltioiden kesken helpottaa jatkossa tällaista toimintaa. Viraston olisi edistettävä sähköisten viestintäjärjestelmien, infrastruktuurien ja palvelujen yksittäisten käyttäjien tietoisuuden parantamista myös auttamalla jäsenvaltioita, jotka ovat päättäneet käyttää yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (1) tarkoitettua yleiseen etuun liittyvän tiedon mekanismia verkko- ja tietoturva koskevan yleiseen etuun liittyvän tiedon tuottamisessa, sekä lisäksi auttamalla sellaisten tietojen kehittämisessä, jotka toimitetaan julkisissa viestintäverkoissa käytettäväksi tarkoitettujen uusien laitteiden mukana. Viraston olisi tuettava myös sidosryhmien yhteistyötä unionin tasolla, osin edistämällä tiedonvaihtoa, tiedotuskampanjoita ja koulutusohjelmia.
- (27) Viraston olisi myös avustettava asianomaisia unionin toimielimiä, elimiä, virastoja ja laitoksia sekä jäsenvaltioita loppukäyttäjille suunnatuissa valistuskampanjoissa, joilla pyritään edistämään entistä turvallisempaa verkkokäyttämistä ja lisäämään tietoisuutta verkossa piilevistä mahdollisista uhista, mukaan lukien verkkourkintayritysten, bottiverkkojen sekä talous- ja pankkipetosten kaltainen tietoverkkorikollisuus, sekä edistämään yleisluonteisen neuvonnan antamista aitouden todentamista ja tietosuoja koskevista kysymyksistä.
- (28) Sen varmistamiseksi, että virasto saavuttaa kaikki tavoitteensa, viraston olisi oltava yhteydessä asiaankuuluviin elimiin, mukaan lukien tietoverkkorikollisuutta käsittelevät viranomaiset, kuten Europol, ja tietosuojaviranomaisiin ja vaihdettava taitotietoa ja parhaita käytäntöjä niiden kanssa sekä annettava neuvoja sellaisissa verkko- ja tietoturvakysymyksissä, joilla voi olla vaikutusta niiden toimintaan. Viraston olisi pyrittävä saamaan aikaan synergiaa kyseisten elinten toimien ja sen omien verkko- ja tietoturvan edistämiseksi toteuttamien toimien välillä. Kansallisten ja unionin lainvalvontaviranomaisten sekä tietosuojaviranomaisten edustajien olisi voitava olla edustettuina viraston pysyvässä sidosryhmässä. Ollessaan yhteydessä lainvalvontaviranomaisiin sellaisissa verkko- ja tietoturvakysymyksissä, joilla voi olla vaikutusta niiden toimintaan, viraston olisi käytettävä olemassa olevia tiedonvaihtokanavia ja vakiintuneita verkostoja.
- (29) Komissio on perustanut häiriönsietokykyä käsittelevän eurooppalaisen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden (European Public-Private Partnership for Resilience) joustavaksi unionin laajuiseksi yhteistyöfoorumiksi tieto- ja viestintäteknisen infrastruktuurin häiriönsietokyvyn parantamiseksi, ja viraston olisi toimittava tässä kumppanuudessa välittävässä roolissa ja saatettava yhteen sidosryhmiä keskustelemaan toimintapolitiikan painopisteistä, haasteiden taloudellisista ulottuvuuksista ja markkinulottuvuuksista sekä toimista tieto- ja viestintäteknikan häiriönsietokyvyn parantamiseksi.

(1) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

- (30) Edistääkseen verkko- ja tietoturva- ja sen näkyvyyttä viraston olisi helpotettava jäsenvaltioiden toimivaltaisten julkisten elinten yhteistyötä erityisesti tukemalla parhaiden käytäntöjen ja tiedotushankkeiden kehittämistä ja niitä koskevaa tietojenvaihtoa sekä tehostamalla kyseisten elinten tiedotustoimintaa. Viraston olisi tuettava myös sidosryhmien sekä unionin toimielinten yhteistyötä, osin edistämällä tiedonvaihtoa ja valistustoimintaa.
- (31) Nostaakseen verkko- ja tietoturvan korkeaa tasoa unionissa viraston olisi edistettävä yhteistyötä sekä tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa asiaankuuluvien organisaatioiden välillä, kuten tietoturvaloukkauksien ennaltaehkäisyä ja torjunnasta vastaavien CSIRT-toimijoiden (Computer Security Incident Response Team) ja CERT-toimijoiden (Computer Emergency Response Team) välillä.
- (32) Asianmukaisesti toimivien CERT-toimijoiden unionin laajuisen järjestelmän olisi oltava unionin verkko- ja tietoturvainfrastruktuurin kulmakivi. Viraston olisi tuettava jäsenvaltioiden ja unionin CERT-toimijoita CERT-toimijoiden verkoston toiminnassa, myös Euroopan valtiollisten CERT-toimijoiden (GovCERT) yhteenliittymän jäseninä. Jotta virasto voisi auttaa varmistamaan, että kullakin CERT-toimijalla on riittävän kehittyneet valmiudet ja että niiden valmiudet vastaavat mahdollisimman pitkälti kehittyneimpien CERT-toimijoiden valmiuksia, sen olisi edistettävä vertaisarviointijärjestelmän perustamista ja toimintaa. Viraston olisi lisäksi edistettävä ja tuettava yhteistyötä asianomaisten CERT-toimijoiden välillä tapauksissa, joissa CERT-toimijoiden hallinnoimiin tai suojaamiin verkkoihin tai infrastruktuureihin kohdistuu loukkauksia, hyökkäyksiä tai häiriöitä, jotka koskevat tai mahdollisesti koskevat vähintään kahta CERT-toimijaa.
- (33) Tehokkaan verkko- ja tietoturvapoliittikan olisi perustuttava kehittyneisiin riskinarviointimenetelmiin niin julkisella kuin yksityiselläkin sektorilla. Riskinarviointimenetelmiä ja -menettelyjä käytetään eri tasoilla vailla yhteistä tehokasta soveltamiskäytäntöä. Riskinarvioinnin ja yhteentoimivien riskinarviointiratkaisujen parhaiden käytäntöjen edistäminen ja kehittäminen julkisen ja yksityisen sektorin organisaatioissa nostaa verkkojen ja tietojärjestelmien turvallisuustasoa unionissa. Tätä varten viraston olisi tuettava sidosryhmien yhteistyötä unionin tasolla ja helpotettava niiden pyrkimyksiä laatia ja ottaa käyttöön eurooppalaisia ja kansainvälisiä normeja riskinhallintaa varten sekä niiden sähköisten tuotteiden, järjestelmien, verkkojen ja palvelujen tietoturvallisuuden mittaamista varten, jotka yhdessä ohjelmistojen kanssa muodostavat verkko- ja tietojärjestelmät.
- (34) Viraston olisi vaihdettava kokemuksia ja yleisiä tietoja verkko- ja tietoturva-alalla toimivien unionin toimielinten, elinten, virastojen ja laitosten kanssa, jos se on tarkoituksenmukaista viraston tavoitteiden ja tehtävien kannalta. Viraston olisi tuettava tutkimuspainopisteiden määrittämistä unionin tasolla verkkojen häiriönsietokyvyn sekä verkko- ja tietoturvan aloilla, ja sen olisi toimitettava tietoa elinkeinoelämän tarpeista asiaankuuluville tutkimuslaitoksille.
- (35) Viraston olisi kannustettava jäsenvaltioita ja palveluntarjoajia tiukentamaan yleisiä turvallisuusnormejaan, jotta kaikki internetin käyttäjät toteuttaisivat tarvittavat toimenpiteet oman verkkoturvallisuutensa varmistamiseksi.
- (36) Verkko- ja tietoturvaongelmat ovat maailmanlaajuisia. Tarvitaan tiiviimpää kansainvälistä yhteistyötä tietoturvanormien parantamiseksi, yhteisten käyttäytymisnormien ja käytännesääntöjen laatiminen mukaan lukien, ja tiedonvaihtoa kansainvälisen yhteistoiminnan nopeuttamiseksi verkko- ja tietoturvakysymyksissä sekä yhteistä maailmanlaajuisia lähestymistapaa näihin kysymyksiin. Tätä varten viraston olisi tuettava unionin aktiivisempaa osallistumista ja unionin ulkopuolisten maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtävän yhteistyön lisäämistä tarjoamalla asianomaisten unionin toimielinten, elinten, virastojen ja laitosten mahdollisesti tarvitsemaa asiantuntemusta ja analysointivalmiuksia.
- (37) Viraston olisi toiminnassaan noudatettava toissijaisuusperiaatetta varmistamalla jäsenvaltioiden välinen riittävä koordinaatio verkko- ja tietoturva-asioissa sekä parantamalla kansallisten toimintapolitiikkojen tuloksellisuutta ja tuottamalla näin niille lisäarvoa, minkä lisäksi sen olisi noudatettava suhteellisuusperiaatetta eli oltava ylittämättä sitä, mikä on tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Viraston tehtävien suorittaminen ei saisi vaikuttaa seuraavien elinten toimivaltaan, vaan sen pitäisi vahvistaa sitä, eikä se saisi olla etusijalla niiden asiaa koskeviin toimivaltuuksiin ja tehtäviin nähden eikä estää näitä tai olla päällekkäistä näiden kanssa: sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluita koskevissa direktiiveissä tarkoitettujen kansallisten sääntelyviranomaiset, asetuksella (EY) N:o 1211/2009⁽¹⁾ perustettu Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisen yhteistyöelin (BEREC), direktiivissä 2002/21/EY tarkoitettu viestintäkomitea, direktiivissä 98/34/EY⁽²⁾ tarkoitettujen eurooppalaisien standardointielimien, kansallisten standardointielimien ja pysyvä komitea, sekä direktiivissä 95/46/EY tarkoitettujen jäsenvaltioiden riippumattomat valvontaviranomaiset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisen yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta (EUVL L 337, 18.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

- (38) On tarpeen panna täytäntöön tiettyjä viraston hallintoa koskevia periaatteita, jotta voidaan noudattaa EU:n erillisvirastoja käsittelevässä toimielinten välisessä työryhmässä heinäkuussa 2012 hyväksyttyä yhteistä julkilausumaa ja yhteistä lähestymistapaa, joiden tarkoituksena on tehostaa virastojen toimintaa ja parantaa niiden tuloksellisuutta.
- (39) Yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan olisi näytävä asianmukaisella tavalla myös viraston työohjelmassa, viraston arvioinneissa ja viraston raportointi- ja hallintokäytännöissä.
- (40) Viraston moitteettoman toiminnan takaamiseksi komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että johtokunnan jäseniksi nimitettävillä henkilöillä on riittävä ammatillinen asiantuntemus. Johtokunnan työn jatkuvuuden varmistamiseksi komission ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä rajoittamaan johtokunnassa olevien edustajiensa vaihtuvuutta.
- (41) On olennaista, että virasto luo itselleen puolueettoman, luotettavan ja erittäin ammattitaitoisen maineen ja pitää sitä yllä. Johtokunnan olisi tätä varten hyväksyttävä koko virastoa koskevat kattavat säännöt eturistiriitojen ehkäisemisestä ja hallinnasta.
- (42) Koska viraston tilanne on ainutlaatuinen ja sitä odottavat suuret haasteet, sen organisaatorakennetta olisi yksinkertaistettava ja vahvistettava tavalla, joka lisää sen tehokkuutta ja tuloksellisuutta. Muun muassa tämän vuoksi virastolle olisi perustettava hallitus, jotta johtokunta voi keskittyä strategisesti tärkeisiin kysymyksiin.
- (43) Johtokunnan olisi nimitettävä tilinpitäjä asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
- (44) Viraston toiminnan tuloksellisuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina johtokunnassa, jonka olisi määriteltävä viraston toiminnan yleinen suunta ja varmistettava, että se hoitaa tehtäviään tämän asetuksen mukaisesti. Johtokunnalle olisi annettava tarvittavat valtuudet hyväksyä talousarvio, valvoa sen toteuttamista, vahvistaa tarvittavat varainhoitoa koskevat säännöt, luoda avoimet menettelyt viraston päätöksentekoa varten, vahvistaa viraston työohjelma, vahvistaa työjärjestyksensä ja viraston sisäiset toimintasäännöt, nimitää pääjohtaja, päättää tämän toimikauden jatkamisesta Euroopan parlamentin näkemyksen kuultuaan ja päättää pääjohtajan toimikauden päättymisestä. Johtokunnan olisi perustettava hallitus avustamaan sitä sen hallinnollisiin asioihin ja talousarvioasioihin liittyvien tehtävien hoidossa.
- (45) Viraston moitteeton toiminta edellyttää, että sen pääjohtaja nimitetään ansioiden ja todistuksin osoitettujen hallinnollisten taitojen ja johtamistaitojen sekä verkko- ja tietoturvan kannalta merkityksellisen pätevyyden ja kokemuksen perusteella ja että pääjohtajan tehtäviä hoidetaan täysin riippumattomana viraston sisäisen toiminnan organisoinnista. Tätä varten pääjohtajan olisi laadittava ehdotus viraston työohjelmaksi kuultuaan ensin komissiota ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaa viraston työohjelman asianmukaisen toteuttamisen. Pääjohtajan olisi laadittava johtokunnalle esitettävä vuosikertomus sekä esitys viraston tuloja ja menoja koskevaksi ennakkoarvioksi ja vastattava talousarvion toteuttamisesta.
- (46) Pääjohtajan olisi voitava perustaa tilapäisiä työryhmiä erityisesti tieteellisiä, teknisiä, oikeudellisia tai sosioekonomisia erityiskysymyksiä varten. Tilapäisiä työryhmiä perustaessaan pääjohtajan olisi pyrittävä hankkimaan ja käyttämään hyväkseen tarvittavaa ulkopuolista asiantuntemusta, jotta virastolla olisi käytettävissään viimeisin tieto kehittyvän tietoyhteiskunnan turvallisuushaasteista. Pääjohtajan olisi varmistettava, että tilapäisten työryhmien jäsenet valitaan huippuasiantuntemuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon tarvittaessa tarkasteltavan kysymyksen edellyttämällä tavalla edustuksellinen tasapaino jäsenvaltioiden julkishallintojen, unionin toimielinten ja yksityisen sektorin välillä, mukaan lukien elinkeinoelämä, käyttäjät ja tiedeyhteisöä edustavat verkko- ja tietoturva-asiantuntijat. Pääjohtajan olisi voitava tarvittaessa tapauskohtaisesti kutsua kyseisellä alalla päteviksi tunnustettuja yksittäisiä asiantuntijoita osallistumaan työryhmien toimintaan. Viraston olisi vastattava heille aiheutuvista kustannuksista sisäisten toimintasääntöjensä ja varainhoitoasetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
- (47) Virastolla olisi oltava neuvoa-antavana elimenä pysyvä sidosryhmä, jotta voitaisiin varmistaa säännöllinen yhteydenpito yksityisen sektorin, kuluttajajärjestöjen ja muiden asianosaisten sidosryhmien kanssa. Pysyvän sidosryhmän, jonka johtokunta perustaa pääjohtajan ehdotuksesta, olisi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- keskityttävä sidosryhmiä koskeviin asioihin ja saatettava ne viraston tietoon. Pääjohtajan olisi voitava tarvittaessa ja kokousten esityslistan mukaisesti kutsua Euroopan parlamentin ja muiden asianomaisten elinten edustajia osallistumaan pysyvän sidosryhmän kokouksiin.
- (48) Koska sidosryhmien on oltava laajalti edustettuina pysyvässä sidosryhmässä ja tätä ryhmää on kuultava erityisesti työohjelmaluonnoksesta, ei ole enää tarvetta siihen, että sidosryhmillä olisi edustus johtokunnassa.
- (49) Viraston olisi sovellettava asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi koskevia asiaankuuluvia unionin säännöksiä, sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾. Viraston sisäisessä toiminnassaan käsittelemiin tietoihin sekä tehtäviään suorittaessaan käsittelemiin tietoihin olisi sovellettava yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾.
- (50) Viraston olisi noudatettava arkaluonteisten asiakirjojen käsittelyä koskevia unionin toimielimiin sovellettavia määräyksiä ja kansallista lainsäädäntöä.
- (51) Jotta voidaan varmistaa viraston täydellinen itsemääräämisoikeus ja riippumattomuus ja jotta virasto pystyy suorittamaan uusia ja täydentäviä tehtäviä, myös ennakoimattomia tehtäviä hätätilanteissa, virastolle olisi annettava riittävä ja itsenäinen talousarvio, jonka tulot koostuvat ensisijaisesti unionin rahoitusosuudesta ja viraston työhön osallistuvien unionin ulkopuolisten maiden rahoitusosuuksista. Viraston henkilöstön enemmistön työtehtävien olisi liityttävä suoraan viraston toimeksiannon operatiiviseen täytäntöönpanoon. Viraston isäntäjäsenvaltion tai minkä tahansa muun jäsenvaltion olisi voitava maksaa vapaaehtoisia rahoitusosuuksia virastolle. Unionin talousarviomenettelyä olisi sovellettava edelleen Euroopan unionin yleisestä talousarviosta maksettaviin tukiin. Lisäksi tilintarkastustuomioistuimen olisi tarkastettava viraston tilit avoimuuden ja vastuuvellisuuden varmistamiseksi.
- (52) Koska uhkakuvat muuttuvat jatkuvasti ja unionin verkko- ja tietoturvapoliittikka kehittyy ja jotta voidaan noudattaa monivuotista rahoituskehystä, viraston toimikauden kesto olisi rajattava seitsemään vuoteen ja kesto olisi voitava jatkaa.
- (53) Viraston toimintaa olisi arvioitava riippumattomasti. Arvioinnissa olisi otettava huomioon viraston tuloksellisuus tavoitteidensa saavuttamisessa, sen toimintatavat ja tehtävien merkityksellisyys, jotta voidaan tarkistaa, ovatko ne ja viraston tavoitteet edelleen asianmukaisia, ja päättää tältä pohjalta, olisiko viraston toimikautta edelleen jatkettava ja kuinka pitkäksi ajaksi.
- (54) Jos komissio ei viraston toimikauden lähestyessä loppuun ole tehnyt ehdotusta toimikauden jatkamiseksi, viraston ja komission olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimiin ja käsiteltävä erityisesti henkilöstön sopimuksiin ja talousarviojärjestelyihin liittyviä kysymyksiä.
- (55) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on Euroopan verkko- ja tietoturvaluusviraston perustaminen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan edistämiseksi unionissa ja asiaa koskevan tietoisuuden lisäämiseksi sekä erityisen verkko- ja tietoturvakulttuurin luomiseksi ja tunnetuksi tekemiseksi yhteiskunnassa kansalaisten, kuluttajien, yritysten ja julkisen sektorin organisaatioiden hyödyksi unionissa, edistäen näin sisämarkkinoiden syntymistä ja moitteetonta toimintaa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (56) Asetus (EY) N:o 460/2004 olisi kumottava.
- (57) Euroopan tietosuojavaltuutetta on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausuntonsa 20 päivänä joulukuuta 2010 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 101, 1.4.2011, s. 20.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 JAKSO

SOVELTAMISALA, TAVOITTEET JA TEHTÄVÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA), jäljempänä 'virasto', joka suorittaa sille annettuja tehtäviä tarkoituksena osaltaan edistää korkeatasoista verkko- ja tietoturvaa unionissa ja lisätä verkko- ja tietoturvaa koskevaa tietoisuutta sekä luoda yhteiskuntaan erityinen verkko- ja tietoturvakulttuuri ja tehdä tunnetuksi tätä kulttuuria, josta on hyötyä kansalaisille, kuluttajille, yrityksille ja julkisen sektorin organisaatioille unionissa, edistäen näin sisämarkkinoiden synty- mistä ja moitteetonta toimintaa.

2. Viraston tavoitteet ja tehtävät eivät rajoita verkko- ja tietoturvaa koskevaa jäsenvaltioiden toimivaltaa, eivätkä missään tapauksessa toimia, jotka koskevat yleistä turvallisuutta, puolus- tusta, kansallista turvallisuutta (mukaan lukien valtion taloudel- linen hyvinvointi silloin kun kyseessä ovat kansallista turvalli- suutta koskevat asiat) tai valtion toimia rikosoikeuden alalla.

3. 'Verkko- ja tietoturvalla' tarkoitetaan tässä asetuksessa ver- kon tai tietojärjestelmän kykyä suojaautua tietyllä varmuudella onnettomuuksilta tai laittomilta taikka ilkeiltä toimilta, jotka vaarantavat tallennettujen tai siirrettävien tietojen ja niihin liittyvien verkoissa ja tietojärjestelmissä tarjottujen tai välitettä- vien palvelujen käytettävyyden, aitouden, eheyden ja luottamuk- sellisuuden.

2 artikla

Tavoitteet

1. Virasto kehittää ja ylläpitää korkeatasoista asiantuntemus- ta.

2. Virasto auttaa unionin toimielimiä, elimiä, laitoksia ja vi- rastoja kehittämään toimintapolitiikkoja verkko- ja tietoturva- alalla.

3. Virasto auttaa unionin toimielimiä, elimiä, laitoksia ja vi- rastoja sekä jäsenvaltioita panemaan täytäntöön toimintapoliti- kat, joita tarvitaan nykyisissä ja tulevaisuudessa unionin säädöksissä asetettujen verkko- ja tietoturvaan liittyvien lakisääteisten ja sääntelyllisten vaatimusten täyttämiseksi, edistäen näin sisämark- kinoiden moitteetonta toimintaa.

4. Virasto auttaa parantamaan ja vahvistamaan unionin ja jäsenvaltioiden kykyä ja valmiuksia ehkäistä ja havaita verkko- ja tietoturvallisuusongelmia ja -uhkia ja reagoida niihin.

5. Virasto käyttää asiantuntemustaan edistääkseen laajaa yh- teistyötä julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden välillä.

3 artikla

Tehtävät

1. Edellä 1 artiklassa kuvattua tarkoitusta varten ja 2 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi sekä 1 artiklan 2 koh- taa noudattaen virasto hoitaa seuraavia tehtäviä:

a) tukee unionin politiikan ja oikeuden kehittämistä seuraavasti:

- i) avustaa ja antaa neuvoja kaikissa unionin verkko- ja tie- toturvapoliittikkain ja -oikeuteen liittyvissä asioissa;
- ii) laatii valmistelevaa materiaalia, antaa neuvoja ja tekee analyysejä unionin verkko- ja tietoturvapolitiikan ja -oi- keuden kehittämiseen ja ajan tasalle saattamiseen liittyen;
- iii) analysoi julkisesti saatavilla olevia verkko- ja tietoturva- strategioita ja tukee niiden julkaisemista;

b) tukee valmiuksien kehittämistä seuraavasti:

i) tukee pyynnöstä jäsenvaltioita niiden pyrkiessä kehittä- mään ja parantamaan verkko- ja tietoturvaongelmien ja -uhkien ennaltaehkäisyä, havaitsemista ja analysointia sekä valmiuksia reagoida näihin ongelmiin ja uhkiin, ja tarjoaa niille tarvittavaa osaamista;

ii) edistää ja helpottaa jäsenvaltioiden keskinäistä sekä unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden välistä vapaaehtoista yhteistyötä ni- den pyrkiessä ehkäisemään ja havaitsemaan verkko- ja tietoturvaongelmia ja -häiriöitä ja reagoimaan niihin ta- pauksissa, joissa niillä on rajat ylittäviä vaikutuksia;

iii) avustaa unionin toimielimiä, elimiä, laitoksia ja virastoja niiden pyrkiessä kehittämään verkko- ja tietoturvaongel- mien ja -uhkien ennaltaehkäisyä, havaitsemista ja analy- sointia sekä valmiuksia reagoida näihin ongelmiin ja uhkiin, erityisesti tukemalla niiden CERT-toimijoiden toimintaa;

iv) tukee kansallisten/valtiollisten ja unionin CERT-toimijoi- den valmiustason nostamista, muun muassa edistämällä vuoropuhelua ja tiedonvaihtoa, jotta voidaan varmistaa, että teknisen kehityksen suhteen jokaisella CERT-toimi- jalla on yhteisesti määritellyt vähimmäisvalmiudet ja että se toimii parhaita käytäntöjä noudattaen;

- v) tukee unionin verkko- ja tietoturvarajoitusten järjestämistä ja toteutusta sekä antaa jäsenvaltioille pyynnöstä neuvoja kansallisiin harjoituksiin liittyen;
- vi) auttaa unionin toimielimiä, elimiä, laitoksia ja virastoja sekä jäsenvaltioita keräämään, analysoimaan ja jäsenvaltioiden turvallisuusvaatimuksia noudattaen levittämään keskeistä verkko- ja tietoturvaan liittyvää tietoa; pitää unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden unionin oikeuden säännösten sekä unionin oikeuden mukaisten kansallisten säännösten mukaisesti toimittamien tietojen pohjalta yllä unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden tietoisuutta unionin vallitsevasta verkko- ja tietoturvatilanteesta niiden hyödyksi;
- vii) tukee jäsenvaltioiden mekanismeja täydentävän unionin varhaisvaroitusmekanismin kehittämistä;
- viii) tarjoaa verkko- ja tietoturvakoulutusta asiaankuuluville julkisille elimille tarpeen mukaan yhteistyössä sidosryhmien kanssa;
- c) tukee toimivaltaisten julkisten elinten välistä sekä sidosryhmien välistä vapaaehtoista yhteistyötä, unionissa sijaitsevat yliopistot ja tutkimuslaitokset mukaan luettuina, sekä tukee tietoisuuden lisäämistä muun muassa seuraavasti:
- i) edistää kansallisten ja valtiollisten CERT-toimijoiden ja CSIRT-toimijoiden yhteistyötä, unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen CERT-toimijat mukaan lukien;
- ii) edistää parhaiden käytäntöjen kehittämistä ja vaihtoa verkko- ja tietoturvan korkean tason saavuttamiseksi;
- iii) helpottaa vuoropuhelua ja pyrkimyksiä kehittää ja vaihtaa parhaita käytäntöjä;
- iv) tekee tunnetuksi tiedonvaihdon ja tietoisuuden lisäämisen parhaita käytäntöjä;
- v) tukee unionin toimielimiä, elimiä, laitoksia ja virastoja sekä jäsenvaltioiden pyynnöstä niitä ja niiden asiaankuuluvia elimiä niiden järjestäessä myös yksittäisten käyttäjien tasolla valistus- ja tiedotustoimintaa, jolla lisätään verkko- ja tietoturva- ja sen näkyvyyttä parhaiden käytäntöjen ja ohjeistuksen avulla;
- d) tukee tutkimusta ja kehittämistä sekä standardointia seuraavasti:
- i) helpottaa riskinhallintaa ja sähköisten tuotteiden, verkkojen ja palvelujen turvallisuutta koskevien eurooppalaisten ja kansainvälisten normien laatimista ja käyttöön ottamista;
- ii) antaa unionille ja jäsenvaltioille neuvoja verkko- ja tietoturva-alan tutkimustarpeista, jotta nykyisiin ja kehittyviin verkko- ja tietoturvariskeihin ja -uhkiin, jotka liittyvät myös uusiin ja kehittyviin tieto- ja viestintätekniikoihin, voitaisiin löytää toimivia ratkaisuja ja jotta riskinehkäisyteknikoita käytettäisiin tehokkaasti;
- e) tekee yhteistyötä unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen kanssa, mukaan lukien ne, jotka käsittelevät tietoverkkorikollisuutta ja yksityisyyden ja henkilötietojen suojaamista, yhteiseen etuun liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi muun muassa seuraavasti:
- i) vaihtaa taitotietoa ja parhaita käytäntöjä;
- ii) antaa neuvoja verkko- ja tietoturvallisuuteen liittyvistä keskeisistä näkökohdista yhteisvaikutusten kehittämiseksi;
- f) edistää unionin pyrkimyksiä yhteistoimintaan unionin ulkopuolisten maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa kansainvälisen yhteistyön edistämiseksi verkko- ja tietoturvalisuuskysymyksissä muun muassa seuraavasti:
- i) toimii tarvittaessa tarkkailijana ja kansainvälisten harjoitusten järjestäjänä sekä analysoi harjoitusten tuloksia ja raportoi niistä;
- ii) helpottaa parhaiden käytäntöjen vaihtoa asiaankuuluvien organisaatioiden välillä;
- iii) tarjoaa unionin toimielimille asiantuntemusta.
2. Unionin toimielimet, elimet, laitokset ja virastot sekä jäsenvaltioiden elimet voivat pyytää virastolta neuvoja, jos tietoturvallisuus tai eheys vaarantuu siten, että sillä on huomattava vaikutus verkkojen ja palvelujen toimintaan.
3. Virasto hoitaa sille unionin säädöksissä annettuja tehtäviä.
4. Virasto ilmaisee riippumattomasti omat päätelmänsä, ohjeistuksensa ja neuvonsa tämän asetuksen soveltamisalaan ja tavoitteisiin liittyvissä kysymyksissä.

2 JAKSO

ORGANISAATIO

4 artikla

Viraston kokoonpano

1. Virastoon kuuluu:

a) johtokunta;

b) pääjohtaja ja henkilöstö; sekä

c) pysyvä sidosryhmä.

2. Viraston toiminnan tuloksellisuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi johtokunta perustaa hallituksen.

5 artikla

Johtokunta

1. Johtokunta määrittelee viraston toiminnan yleiset suunta-
viivat ja varmistaa, että virasto toimii tässä asetuksessa vahvis-
tettujen sääntöjen ja periaatteiden mukaisesti. Se huolehtii myös
viraston toiminnan johdonmukaisuudesta suhteessa jäsenvaltioi-
den toimintaan sekä unionin tason toimiin.

2. Johtokunta hyväksyy viraston vuotuisen ja monivuotisen
työohjelman.

3. Johtokunta hyväksyy vuosittain kertomuksen viraston toi-
minnasta ja toimittaa sen seuraavan vuoden 1 päivään heinä-
kuuta mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle, komis-
sionille ja tilintarkastustuomioistuimelle. Vuosikertomus sisältää
tilinpäätöksen ja kuvauksen siitä, kuinka virasto on saavuttanut
tulosindikaattorinsa. Vuosikertomus julkistetaan.

4. Johtokunta vahvistaa petostentorjuntastrategian, jonka on
oltava suhteutettu petosriskiin ottaen huomioon sovellettavien
toimien kustannus-hyötyanalyysi.

5. Johtokunta varmistaa, että Euroopan petostentorjuntaviras-
ton (OLAF) tutkimuksissa sekä eri sisäisissä tai ulkoisissa tarkas-
tuskertomuksissa ja arvioinneissa esitettyjen havaintojen ja suo-
situsten johdosta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.

6. Johtokunta vahvistaa säännöt eturistiriitojen ehkäisemi-
sistä ja hallinnasta.

7. Johtokunta käyttää viraston henkilöstön suhteen sitä toi-
mivaltaa, joka asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾

vahvistettujen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien
henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevien
palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt' ja
'muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot', mukaan
kuuluu nimittävälle viranomaiselle ja työsopimusten tekemiseen
toimivaltaiselle viranomaiselle.

Johtokunta tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklassa tarkoitetun
menettelyn mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan
ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 6 artik-
laan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävälle viran-
omaiselle annettu toimivalta pääjohtajalle. Pääjohtaja voi siirtää
tämän toimivallan edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet niin edellyttävät, johtokunta voi
peruuttaa pääjohtajalle siirretyn nimittävälle viranomaiselle an-
netun toimivallan ja pääjohtajan edelleen siirtämän toimivallan.
Tällaisessa tapauksessa johtokunta voi siirtää tämän toimivallan
rajoitetuksi ajaksi yhdelle jäsenistään tai jollekin muulle henki-
löstön jäsenelle kuin pääjohtajalle.

8. Johtokunta vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja
muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen täytän-
töönpanosäännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklassa tarkoi-
tetun menettelyn mukaisesti.

9. Johtokunta nimittää pääjohtajan ja voi jatkaa tämän toimi-
kautta tai erottaa hänet tämän asetuksen 24 artiklan mukaisesti.

10. Johtokunta vahvistaa työjärjestyksensä sekä hallituksen
työjärjestyksen komissiota kuultuaan. Työjärjestyksessä on mää-
rittävä mahdollisuudesta tehdä nopeutettuja päätöksiä joko kir-
jallisella menettelyllä tai etäkokouksien avulla.

11. Johtokunta vahvistaa viraston sisäiset toimintasäännöt
komission yksiköitä kuultuaan. Nämä säännöt julkistetaan.

12. Johtokunta vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoito-
säännöt. Säännöt voivat poiketa Euroopan yhteisöjen yleiseen
talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun
neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artik-
lassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuk-
sesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ⁽²⁾ ainoastaan, jos viras-
ton toiminta sitä nimenomaisesti vaatii ja jos komissio on an-
tanut siihen etukäteen suostumuksensa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

13. Johtokunta vahvistaa monivuotisen henkilöstösuunnitelman kuultuaan komission yksiköitä ja ilmoitettuaan siitä asianmukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6 artikla

Johtokunnan kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluu kustakin jäsenvaltiosta yksi edustaja ja kaksi komission nimittämää edustajaa. Kaikilla edustajilla on äänioikeus.

2. Kullakin johtokunnan jäsenellä on varajäsen, joka edustaa jäsentä tämän ollessa poissa.

3. Johtokunnan jäsenet ja varajäsenet nimitetään heidän viraston tehtäviä ja tavoitteita koskevan tietämyksensä perusteella ja ottaen huomioon 5 artiklassa lueteltujen tehtävien suorittamisen kannalta tärkeät johtamistaidot sekä hallinnolliset ja talousarvioon liittyvät taidot. Johtokunnan toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi komission ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta johtokunnassa. Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä miesten ja naisten tasapuoliseen edustukseen johtokunnassa.

4. Johtokunnan jäsenten ja varajäsenten toimikausi on neljä vuotta. Toimikausi voidaan uusia.

7 artikla

Johtokunnan puheenjohtaja

1. Johtokunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kolmen vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusia. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estynyt.

2. Puheenjohtaja voidaan kutsua antamaan lausunto yhdelle tai useammalle Euroopan parlamentin asiaankuuluvalla valiokunnalle ja vastaamaan Euroopan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

8 artikla

Kokoukset

1. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.

2. Johtokunta kokoontuu sääntömääräiseen kokoukseen vähintään kerran vuodessa. Johtokunta kokoontuu myös ylimääräisiin kokouksiin puheenjohtajan tai vähintään kolmasosan johtokunnan jäsenistä sitä pyytäessä.

3. Pääjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

9 artikla

Äänestäminen

1. Johtokunta tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä.

2. Johtokunnan työjärjestyksen, viraston sisäisten toimintäsääntöjen, talousarvion, vuotuisen ja monivuotisen työohjelman hyväksyminen, pääjohtajan nimittäminen, toimikauden jatkaminen ja erottaminen sekä johtokunnan puheenjohtajan valinta edellyttävät kaikkien johtokunnan jäsenten kahden kolmasosan enemmistöä.

10 artikla

Hallitus

1. Johtokuntaa avustaa hallitus.

2. Hallitus valmistelee johtokunnan tekemät päätökset ainoastaan hallinnollisissa ja talousarvioasioissa.

Hallitus varmistaa yhdessä johtokunnan kanssa, että OLAFin tutkimuksissa sekä sisäisissä tai ulkoisissa tarkastuskertomuksissa ja arvioinneissa esitettyjen havaintojen ja suositusten johdosta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.

Hallitus avustaa ja neuvoo pääjohtajaa hallinnollisia ja talousarvioasioita koskevien johtokunnan päätösten täytäntöönpanossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklassa säädettyjä pääjohtajan tehtäviä.

3. Hallitukseen kuuluu viisi jäsentä, jotka nimitetään johtokunnan jäsenten keskuudesta ja joista yksi on johtokunnan puheenjohtaja, joka voi myös toimia hallituksen puheenjohtajana, ja yksi on komission edustaja.

4. Hallituksen jäsenten toimikausi on sama kuin 6 artiklan 4 kohdassa säädetty johtokunnan jäsenten toimikausi.

5. Hallitus kokoontuu vähintään kerran kolmessa kuukaudessa. Hallituksen puheenjohtaja kutsuu kokoon ylimääräisiä kokouksia hallituksen jäsenten pyynnöstä.

11 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtävänsä riippumattomasti.

2. Pääjohtajan tehtävänä on:
 - a) viraston päivittäinen hallinto;
 - b) johtokunnan tekemien päätösten täytäntöönpano;
 - c) vuotuisen työohjelman ja monivuotisen työohjelman laatiminen johtokunnan kuulemisen jälkeen ja niiden toimittaminen johtokunnalle komission kuulemisen jälkeen;
 - d) vuotuisen työohjelman ja monivuotisen työohjelman täytäntöönpano ja niiden täytäntöönpanosta raportointi johtokunnalle;
 - e) vuotuisen kertomuksen laatiminen viraston toiminnasta ja sen esittely johtokunnalle hyväksyntää varten;
 - f) toimintasuunnitelman laatiminen jälkiarviointien päätelmien perusteella ja edistymiskertomuksen laatiminen komissiolle kahden vuoden välein;
 - g) unionin taloudellisten etujen suojeleminen toteuttamalla petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjuntatoimia ja tehokkaita tarkastuksia ja, jos väärinkäytöksiä ilmenee, perimällä takaisin väärin perustein maksetut määrät sekä soveltamalla tarvittaessa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;
 - h) petostentorjuntastrategian laatiminen virastolle ja sen esittely johtokunnalle hyväksyntää varten;
 - i) sen varmistaminen, että virasto toimii palvelujensa käyttäjien vaatimusten mukaisesti erityisesti tarjottujen palvelujen tarkoituksenmukaisuuden osalta;
 - j) yhteyksien luominen ja ylläpito unionin toimielimiin, elimiin, laitoksiin ja virastoihin;
 - k) yhteyksien luominen ja ylläpito liikemaailmaan ja kuluttajajärjestöihin säännöllisen vuoropuhelun varmistamiseksi asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa;
 - l) muiden pääjohtajalle tällä asetuksella osoitettujen tehtävien hoito.

3. Tarpeen vaatiessa ja viraston tavoitteiden ja tehtävien puitteissa pääjohtaja voi perustaa muun muassa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten asiantuntijoista koostuvia tilapäisiä työryhmiä. Tästä on ilmoitettava etukäteen johtokunnalle. Menettelyt, jotka koskevat erityisesti tilapäisten työryhmien kokoonpanoa, pääjohtajan suorittamaa asiantuntijoiden nimeämistä ja työryhmien toimintaa, on vahvistettava viraston sisäisissä toimintasäännöissä.

4. Pääjohtajan on tarvittaessa asetettava johtokunnan ja hallituksen käyttöön hallinnollista tukihenkilöstöä ja muita resursseja.

12 artikla

Pysyvä sidosryhmä

1. Johtokunta perustaa pääjohtajan ehdotuksesta pysyvän sidosryhmän, joka koostuu asiaan liittyviä sidosryhmiä, kuten tieto- ja viestintätekniikan alaa, sähköisten viestintäverkkojen tai yleisön saatavilla olevien palvelujen tarjoajia ja kuluttajajärjestöjä, edustavista tunnustetuista asiantuntijoista, tiedeyhteisöä edustavista verkko- ja tietoturva-asiantuntijoista sekä direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ilmoitettujen kansallisten sääntelyviranomaisten sekä lainvalvonta- ja tietosuojaviranomaisten edustajista.

2. Menettelyt, jotka koskevat erityisesti pysyvän sidosryhmän jäsenten lukumäärää, sen kokoonpanoa, johtokunnan suorittamaa ryhmän jäsenten nimeämistä, pääjohtajan ehdotusta sekä ryhmän toimintaa, on määriteltävä viraston sisäisissä toimintasäännöissä ja ne on julkistettava.

3. Pysyvän sidosryhmän puheenjohtajana toimii pääjohtaja tai pääjohtajan tähän tehtävään tapauskohtaisesti nimeämä henkilö.

4. Pysyvän sidosryhmän jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Johtokunnan jäsenet eivät saa olla pysyvän sidosryhmän jäseniä. Komission ja jäsenvaltioiden asiantuntijoilla on oikeus olla läsnä pysyvän sidosryhmän kokouksissa ja osallistua sen työhön. Muiden pääjohtajan tärkeiksi katsomien elinten edustajia, jotka eivät ole pysyvän sidosryhmän jäseniä, voidaan pyytää saapuville pysyvän sidosryhmän kokouksiin ja osallistumaan sen työhön.

5. Pysyvä sidosryhmä neuvoo virastoa sen tehtävien hoidossa. Erityisesti se neuvoo pääjohtajaa tämän laatiessa ehdotusta viraston työohjelmaksi sekä yhteydenpidossa asianmukaisten sidosryhmien kanssa kaikkiin työohjelmaan liittyvissä kysymyksissä.

3 JAKSO

TOIMINTA

13 artikla

Työohjelma

1. Viraston on toimittava noudattaen vuotuista ja monivuotista työohjelmaansa, joiden on sisällettävä kaikki sen suunniteltu toiminta.

2. Työohjelmaan sisällytetään räätälöidyt tulosindikaattorit, joiden avulla voidaan arvioida tehokkaasti, vastaavatko saavutetut tulokset tavoitteita.

3. Pääjohtaja vastaa viraston työohjelmaluonnoksen laatimisesta kuultuaan komission yksiköitä. Pääjohtajan on vuosittain viimeistään 15 päivänä maaliskuuta toimitettava seuraavan vuoden työohjelmaluonnos johtokunnalle.

4. Saatuaan komission lausunnon johtokunta hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta viraston työohjelman seuraavaa vuotta varten. Työohjelmaan on sisällyttävä monivuotinen ennakkokatsaus. Johtokunnan on varmistettava, että työohjelma on viraston tavoitteiden sekä unionin verkko- ja tietoturva-alan lainsäädännön ja politiikan painopisteiden mukainen.

5. Työohjelma on laadittava toimintoperusteisen hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti. Työohjelman on oltava viraston kyseisen varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan ennakoarvioesityksen ja talousarvion mukainen.

6. Johtokunnan hyväksyttyä työohjelman pääjohtaja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille sekä julkistaa sen. Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kutsusta hän esittelee hyväksytyin vuotuisen työohjelman ja keskustelee siitä valiokunnassa.

14 artikla

Virastolle esitettävät pyynnöt

1. Viraston tavoitteiden ja tehtävien piiriin kuuluvat neuvonta- ja avustamispynnöt on osoitettava pääjohtajalle, ja niihin on liitettävä taustatiedot, joista selviää, mistä asiassa on kyse. Pääjohtaja ilmoittaa johtokunnalle ja hallitukselle vastaanotetuista pyynnöistä, niiden mahdollisista vaikutuksista resursseihin ja myöhemmin pyyntöjen johdosta toteutetuista toimenpiteistä. Jos virasto torjuu pyynnön, sen on perusteltava päätöksensä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä voivat esittää:

a) Euroopan parlamentti;

b) neuvosto;

c) komissio;

d) kaikki jäsenvaltioiden nimeämät toimivaltaiset elimet, kuten direktiivin 2002/21/EY 2 artiklassa määritellyt kansalliset sääntelyviranomaiset.

3. Johtokunta vahvistaa viraston sisäisissä toimintasäännöissä 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat käytännön järjestelyt erityisesti virastolle osoitettujen pyyntöjen esittämisen, tärkeysjärjestykseen asettamisen ja seurannan sekä johtokunnalle ja hallitukselle tiedottamisen osalta.

15 artikla

Ilmoitus sidonnaisuuksista

1. Jokaisen johtokunnan jäsenen, pääjohtajan sekä jokaisen toimihenkilön, joka on otettu palvelukseen jäsenvaltion tilapäisesti lähettämänä virkamiehenä, on tehtävä ilmoitus sitoumuksistaan sekä ilmoitus, jossa he toteavat, onko olemassa heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti vaarantavia välittömiä tai välillisiä sidonnaisuuksia. Ilmoitusten on oltava tarkkoja ja täydellisiä, ne on tehtävä kirjallisesti vuosittain ja ne on tarvittaessa saatettava ajan tasalle.

2. Jokaisen johtokunnan jäsenen, pääjohtajan ja jokaisen tilapäisiin työryhmiin osallistuvan ulkopuolisen asiantuntijan on ilmoitettava viimeistään kunkin kokouksen alussa tarkasti ja täydellisesti mahdolliset sidonnaisuudet, jotka saattavat vaarantaa heidän riippumattomuutensa kokouksen esityslistalla olevien asioiden suhteen, sekä pidättäytyttävä osallistumasta kyseisiä kohtia koskevaan keskusteluun ja äänestykseen.

3. Virasto vahvistaa sisäisissä toimintasäännöissään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua sidonnaisuuksien ilmoittamista koskeviin sääntöihin liittyvät käytännön järjestelyt.

16 artikla

Avoimuus

1. Virasto varmistaa, että sen toiminta on erittäin avointa sekä 17 ja 18 artiklan mukaista.

2. Virasto varmistaa, että suuri yleisö ja kaikki asianomaiset tahot saavat asianmukaista, puolueetonta, luotettavaa ja helposti saatavissa olevaa tietoa erityisesti viraston työn tuloksista. Sen on myös julkistettava 15 artiklan mukaisesti tehdyt sidonnaisuuksia koskevat ilmoitukset.

3. Johtokunta voi pääjohtajan ehdotuksesta sallia asianomaisten tahojen seurata joidenkin viraston toimien käsittelyä.

4. Virasto vahvistaa sisäisissä toimintasäännöissään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen avoimuussääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

17 artikla

Luottamuksellisuus

1. Virasto ei saa paljastaa kolmansille osapuolille käsittelemään ja saamiaan tietoja, joiden käsittelystä osittain tai kokonaisuudessaan luottamuksellisia on esitetty perusteltu pyyntö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.

2. Johtokunnan jäsenten, pääjohtajan, pysyvän sidosryhmän jäsenten, tilapäisiin työryhmiin osallistuvien ulkopuolisten asiantuntijoiden sekä viraston henkilöstön, mukaan lukien ne toimihenkilöt, jotka on otettu palvelukseen jäsenvaltioiden tilapäisesti lähettäminä virkamiehinä, on myös tehtäviensä päätyttyä noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan mukaista salassapitovelvollisuutta.

3. Virasto vahvistaa sisäisissä toimintasäännöissään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Johtokunta päättää antaa virastolle luvan käsitellä turvaluokiteltua tietoa, jos viraston tehtävien suorittaminen sitä edellyttää. Tässä tapauksessa johtokunnan on yhteisymmärryksessä komission yksiköiden kanssa vahvistettava sisäiset toimintasäännöt soveltaen tietoturvan periaatteita, jotka on vahvistettu komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 2001 tehdystä komission päätöksessä 2001/844/EY, EHTY, Euratom⁽¹⁾. Nämä säännöt koskevat muun muassa turvaluokiteltujen tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista.

18 artikla

Asiakirjojen julkisuus

1. Viraston hallussaan pitämiin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

2. Johtokunta vahvistaa järjestelyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanemiseksi kuuden kuukauden kuluessa viraston perustamisesta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan perusteella tehdystä viraston päätöksistä voidaan kannella oikeusasiamiehelle

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan nojalla tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan nojalla.

4 JAKSO

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

19 artikla

Talousarvion vahvistaminen

1. Viraston tulot koostuvat unionin talousarviosta saatavasta rahoitusosuudesta, viraston työhön 30 artiklan mukaisesti osallistuvien unionin ulkopuolisten maiden rahoitusosuuksista ja jäsenvaltioiden rahana tai luontoissuorituksina suorittamista vapaaehtoisista rahoitusosuuksista. Vapaaehtoisia rahoitusosuuksia suorittavat jäsenvaltiot eivät voi vaatia erityisoikeuksia tai -palveluja suorituksensa perusteella.

2. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstöstä, hallinnollisesta ja teknisestä tuesta, infrastruktuurista ja toiminnasta sekä kolmansien osapuolten kanssa tehdystä sopimuksista aiheutuvat menot.

3. Pääjohtaja laatii vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta esityksen viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevaksi ennakkoarvioksi ja toimittaa sen sekä siihen liitetyn henkilöstötaulukkoehdotuksen johtokunnalle.

4. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

5. Johtokunta laatii pääjohtajan laatiman tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvioesityksen pohjalta vuosittain viraston tulo- ja menoarvion seuraavaa varainhoitovuotta varten.

6. Johtokunta toimittaa vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta tämän tulo- ja menoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoehdotus ja työohjelmaluonnos, komissiolle ja niille unionin ulkopuolisille maille, joiden kanssa unioni on tehnyt sopimukset 30 artiklan mukaisesti.

7. Komissio välittää tämän tulo- ja menoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä unionin yleistä talousarviota koskevan esityksen kanssa.

8. Komissio ottaa unionin talousarviota koskevaan esitykseen kyseiseen tulo- ja menoarvioon perustuvat arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, ja toimittaa talousarvioesityksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan mukaisesti.

9. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät virastolle annettavaa avustusta koskevat määrärahat.

⁽¹⁾ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

10. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat viraston henkilöstötaulukon.

11. Johtokunta vahvistaa työohjelman ohella viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Johtokunta mukauttaa tarvittaessa viraston talousarviota ja työohjelmaa unionin yleisen talousarvion mukaisesti. Johtokunta toimittaa talousarvion viipymättä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

20 artikla

Petostentorjunta

1. Asetuksen (EY) N:o 1073/1999⁽¹⁾ mukaisen petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumisen helpottamiseksi virasto liittyy kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona se aloittaa toimintansa, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimitelinten väliseen sopimukseen⁽²⁾ ja antaa kaikkia viraston työntekijöitä koskevat asiaan liittyvät määräykset käyttäen kyseisen sopimuksen liitteessä olevaa mallia.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. OLAF voi tehdä tarkastuksia, myös paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽³⁾ säännösten ja niissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti sen selvittämiseksi, onko viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Viraston tekemissä yhteistyösopimuksissa unionin ulkopuolisten maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimuksissa, avustussopimuksissa ja avustuspäätöksissä on nimenomaisesti annettava tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission tekemä toimitelinten välinen sopimus, tehty 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15).

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

21 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Pääjohtaja vastaa viraston talousarvion toteuttamisesta.

2. Komission sisäinen tilintarkastaja käyttää virastoon nähden samoja valtuuksia kuin komission yksiköihin.

3. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 1 päivänä (vuoden N + 1 maaliskuun 1 päivänä). Komission tilinpitäjä konsolidoi toimitelinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset varainhoitoasetuksen 147 artiklan mukaisesti.

4. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden N + 1 maaliskuun 31 päivänä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta varainhoitoasetuksen 148 artiklassa tarkoitetut huomautukset viraston alustavasta tilinpäätöksestä pääjohtaja laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen, josta hän vastaa, ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

6. Johtokunta antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

7. Pääjohtaja toimittaa viimeistään vuoden N + 1 heinäkuun 1 päivänä lopullisen tilinpäätöksen, selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta ja tilintarkastustuomioistimen huomautukset Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle yhdessä johtokunnan lausunnon kanssa.

8. Pääjohtaja julkistaa lopullisen tilinpäätöksen.

9. Pääjohtaja lähettää tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin viimeistään vuoden N + 1 30 päivänä syyskuuta ja lähettää jäljennöksen tästä vastauksesta myös johtokunnalle.

10. Pääjohtaja antaa varainhoitoasetuksen 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.

11. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston suosituksesta pääjohtajalle ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää vastuuvapauden vuoden N talousarvion toteuttamisen osalta.

5 JAKSO

HENKILÖSTÖ

22 artikla

Yleiset säännökset

Virastoon henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä ja muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä annettuja henkilöstösääntöjen täytäntöpanosääntöksiä.

23 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa N:o 7.

24 artikla

Pääjohtaja

1. Pääjohtaja otetaan viraston palvelukseen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuna väliaikaisena toimihenkilönä.

2. Johtokunta nimittää pääjohtajan ehdokaslistalta, jonka komissio esittää avoimen valintamenettelyn päätteeksi.

Johtokunnan puheenjohtaja tekee pääjohtajan työsopimuksen viraston puolesta.

Johtokunnan valitsema ehdokas kutsutaan ennen nimittämistä antamaan lausuma Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kokouksessa ja vastaamaan Euroopan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden lopussa komissio laatii arvion, jossa otetaan huomioon pääjohtajan tehtävän hoidon arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.

4. Johtokunta voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitettu arvio, ja Euroopan parlamentin näkemyksen kuultuaan jatkaa pääjohtajan toimikautta enintään viidellä vuodella.

5. Johtokunnan on ilmoitettava Euroopan parlamentille aikeestaan jatkaa pääjohtajan toimikautta. Pääjohtaja antaa toimikauden mahdollista jatkamista edeltävien kolmen kuukauden aikana pyydettäessä lausuman Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kokouksessa ja vastaa Euroopan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

6. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei saa osallistua samaa tointa koskevaan valintamenettelyyn.

7. Pääjohtaja voidaan erottaa ainoastaan johtokunnan päätöksellä.

25 artikla

Tilapäisesti lähetetyt kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Virasto voi käyttää tilapäisesti lähetettyjä kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa. Näihin henkilöihin ei sovelleta henkilöstösääntöjä eikä muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja.

2. Johtokunta tekee päätöksen, jolla vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä lähettämisestä viraston palvelukseen.

6 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

26 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on unionin elin. Se on oikeushenkilö.

2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin oikeushenkilölle kansallisen lainsäädännön mukaan kuuluva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Pääjohtaja edustaa virastoa.

4. Ateenan suurkaupunkialueelle perustetun sivutoimiston toimintaa jatketaan viraston toimintatehokkuuden parantamiseksi.

27 artikla

Vastuu

1. Sopimukseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

2. Sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun osalta viraston on korvattava viraston tai sen henkilöstön tehtäviään suorittaessaan aiheuttamat vahingot jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.

Euroopan unionin tuomioistuimella on tuomiovalta tällaisten vahinkojen korvaamista koskevilla riidoissa.

3. Viraston toimihenkilöiden henkilökohtaista vastuuta virastoa kohtaan säännellään sen henkilöstöön sovellettavissa asioissa koskevilla määräyksissä.

28 artikla

Kielet

1. Virastoon sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15 päivänä huhtikuuta 1958 annettua asetusta N:o 1⁽¹⁾. Jäsenvaltiot ja niiden nimeämät muut elimet voivat kääntyä viraston puoleen ja saada siltä vastauksen valitsemallaan unionin toimielinten virallisella kielellä.

2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

29 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Kun virasto erityisesti tehtäviään suorittaessaan käsittelee henkilöihin liittyviä tietoja, sen on noudatettava henkilötietojen suojan periaatteita ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä.

2. Johtokunta vahvistaa asetuksen (EY) N:o 45/2001 24 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden. Johtokunta voi hyväksyä lisätoimenpiteitä, jotka ovat tarpeen viraston soveltaessa asetusta (EY) N:o 45/2001.

⁽¹⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385/58.

30 artikla

Unionin ulkopuolisten osallistuminen

1. Viraston toimintaan voivat osallistua ne unionin ulkopuoliset maat, jotka ovat tehneet Euroopan unionin kanssa sopimuksen, jonka mukaisesti ne ovat saattaneet voimaan tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvat unionin säädökset ja soveltavat niitä.

2. Näiden sopimusten asianomaisten määräysten nojalla tehdään järjestelyjä, joissa täsmennetään erityisesti, miten laajasti ja millä tavoin nämä maat osallistuvat viraston toimintaan, sekä vahvistetaan määräykset, jotka koskevat osallistumista viraston toteuttamiin aloitteisiin, rahoitusosuuksiin ja henkilöstöön.

31 artikla

Turvaluokiteltujen tietojen suoja koskevat turvallisuussäännöt

Virasto soveltaa päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom liitteessä oleviin komission turvallisuussäännöksiin sisältyviä turvallisuusperiaatteita EU:n turvaluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvaluokittelemattomien tietojen suojaamisesta. Tämä koskee muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista.

7 JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio teettää viimeistään 20 päivänä kesäkuuta 2018 arvioinnin, jossa tarkastellaan erityisesti viraston ja sen toimintatapojen vaikutuksia, tuloksellisuutta ja tehokkuutta. Arvioinnissa käsitellään myös mahdollista tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa sekä mahdollisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa otetaan huomioon viraston toiminnastaan mahdollisesti saama palaute.

3. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja päätelmänsä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja johtokunnalle. Arvioinnin tulokset julkistetaan.

4. Osana arviointia tarkastellaan myös viraston saavuttamia tuloksia suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin. Jos komissio katsoo, että viraston toiminnan jatkaminen on perusteltua sille asetettujen tavoitteiden ja sen toimeksianton ja tehtävien kannalta, se voi esittää, että 36 artiklassa säädettyä viraston toimikautta jatketaan.

33 artikla

Yhteistyö isäntjäsenvaltion kanssa

Viraston isäntjäsenvaltion on tarjottava parhaat mahdolliset edellytykset viraston moitteettomalle toiminnalle, mukaan lukien toimivat liikenneyhteydet sijaintipaikalle, henkilöstön jäsenten lapsille soveltuvat koulunkäyntimahdollisuudet, puolisoiden mahdollisuudet päästä työmarkkinoille sekä riittävä sosiaaliturvan ja terveydenhuoltopalvelujen saatavuus lapsille ja puolisoille.

34 artikla

Hallinnollinen valvonta

Oikeusasiamies valvoo viraston toimintaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan mukaisesti.

35 artikla

Kumoaminen ja seuraanto

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 460/2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä toukokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. CREIGHTON

Viittaukset asetukseen (EY) N:o 460/2004 ja ENISAan katsotaan viittauksiksi tähän asetukseen ja virastoon.

2. Virasto toimii kaikkien omistusten, sopimusten, oikeudellisten velvoitteiden, työsopimusten, taloudellisten sitoumusten ja vastuiden osalta asetuksella (EY) N:o 460/2004 perustetun viraston seuraajana.

36 artikla

Toimikausi

Virasto perustetaan 19 päivänä kesäkuuta 2013 alkavaksi seitsemän vuoden kaudeksi.

37 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 527/2013,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1528/2007 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen valtioiden poistamisesta neuvottelut päätökseen saaneiden alueiden ja valtioiden luettelosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Talouskumppanuussopimuksia, jäljempänä 'sopimukset', koskevat neuvottelut

CARIFORUM-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä saatiin päätökseen 16 päivänä joulukuuta 2007;

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikan osapuolen välillä saatiin päätökseen 17 päivänä joulukuuta 2007 (Kamerunin tasavalta);

Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä saatiin päätökseen 13 päivänä joulukuuta 2007;

Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä saatiin päätökseen 7 päivänä joulukuuta 2007;

Itä- ja Etelä-Afrikan valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä saatiin päätökseen 28 päivänä marraskuuta 2007 (Seychellien tasavalta ja Zimbabwen tasavalta), 4 päivänä joulukuuta 2007 (Mauritiuksen tasavalta), 11 päivänä joulukuuta 2007 (Komorien liitto ja Madagaskarin tasavalta) ja 30 päivänä syyskuuta 2008 (Sambian tasavalta);

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden välillä saatiin päätökseen 23 päivänä marraskuuta 2007 (Botswanan tasavalta, Lesothon kuningaskunta, Swazimaan kuningaskunta ja Mosambikin tasavalta) ja 3 päivänä joulukuuta 2007 (Namibian tasavalta);

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden välillä saatiin päätökseen 27 päivänä marraskuuta 2007;

Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden välillä saatiin päätökseen 23 päivänä marraskuuta 2007.

(2) Antigua ja Barbudan, Bahaman liittovaltion, Barbadosen, Belizen, Botswanan tasavallan, Burundin tasavallan, Dominican liittovaltion, Dominikaanisen tasavallan, Fidžin tasavallan, Ghanan tasavallan, Grenadan, Guyanan kooperatiivisen tasavallan, Haitin tasavallan, Jamaikan, Kamerunin tasavallan, Kenian tasavallan, Komorien liiton, Lesothon kuningaskunnan, Madagaskarin tasavallan, Mauritiuksen tasavallan, Mosambikin tasavallan, Namibian tasavallan, Norsunluurannikon tasavallan, Papua-Uuden-Guinean itsenäisen valtion, Ruandan tasavallan, Saint Kitts ja Nevisin federaation, Saint Lucian, Saint Vincent ja Grenadiinien, Sambian tasavallan, Seychellien tasavallan, Surinamen tasavallan, Swazimaan kuningaskunnan, Tansanian yhdistyneen tasavallan, Trinidadin ja Tobagon tasavallan, Ugandan tasavallan ja Zimbabwen tasavallan kanssa käytyjen sopimusneuvottelujen saaminen päätökseen mahdollisti sen, että kyseiset valtiot voitiin sisällyttää talouskumppanuussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin 20 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1528/2007 ⁽²⁾ liitteeseen I.

(3) Botswanan tasavalta, Burundin tasavalta, Fidžin tasavalta, Ghanan tasavalta, Haitin tasavalta, Kamerunin tasavalta, Kenian tasavalta, Komorien liitto, Lesothon kuningaskunta, Mosambikin tasavalta, Namibian tasavalta, Norsunluurannikon tasavalta, Ruandan tasavalta, Sambian tasavalta, Swazimaan kuningaskunta, Tansanian yhdistynyt tasavalta ja Ugandan tasavalta eivät ole toteuttaneet tarvittavia toimia sopimuksiensa ratifioimiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 11. joulukuuta 2012 (EUVL C 39 E, 12.2.2013, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2013.

⁽²⁾ EUVL L 348, 31.12.2007, s. 1.

- (4) Tämän vuoksi asetuksen (EY) N:o 1528/2007 2 artiklan 3 kohdan ja erityisesti sen b alakohdan mukaisesti mainitun asetuksen liitettä I olisi muutettava kyseisten valtioiden poistamiseksi kyseisestä liitteestä.
- (5) Jotta nämä maat voidaan nopeasti sisällyttää uudelleen asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteeseen I heti, kun ne ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet sopimustensa ratifioimiseksi, näiden sopimusten voimaantuloon asti, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen nojalla asetuksen (EY) N:o 1528/2007 liitteestä I poistettujen maiden sisällyttämiseksi siihen uudelleen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1528/2007 seuraavasti:

- 1) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”2 a artikla

Säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 2 b artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen I muuttamiseksi sisällyttämällä siihen uudelleen ne AKT-valtioiden ryhmän alueet tai valtiot, jotka poistettiin kyseisestä liitteestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 527/2013 (*) nojalla ja jotka ovat kyseisen poistamisen jälkeen toteuttaneet tarvittavat toimet sopimustensa ratifioimiseksi.

2 b artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä toukokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

2. Siirretään 2 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 21 päivästä kesäkuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 a artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 2 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 165, 18.6.2013, s. 59.”

- 2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2014.

LIITE

"LIITE I

Luettelo alueista ja valtioista, jotka ovat saaneet päätökseen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut neuvottelut

ANTIGUA JA BARBUDA
BAHAMAN LIITTOVALTIO
BARBADOS
BELIZE
DOMINICAN LIITTOVALTIO
DOMINIKAANINEN TASAVALTA
GRENADA
GUYANAN KOOPERATIIVINEN TASAVALTA
JAMAICA
MADAGASKARIN TASAVALTA
MAURITIUKSEN TASAVALTA
PAPUA-UUDEN-GUINEAN ITSENÄINEN VALTIO
SAINT KITTS JA NEVISIN FEDERAATIO
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT JA GRENADIINIT
SEYCHELLIEN TASAVALTA
SURINAMEN TASAVALTA
TRINIDADIN JA TOBAGON TASAVALTA
ZIMBABWEN TASAVALTA"

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 528/2013,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013,

yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) annetun asetuksen (EY) N:o 450/2008 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivän osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33, 114 ja 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 450/2008 ⁽³⁾ on tarkoitus korvata yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 ⁽⁴⁾. Asetus (EY) N:o 450/2008 tuli voimaan 24 päivänä kesäkuuta 2008, mutta sitä aletaan sen 188 artiklan 2 kohdan mukaisesti soveltaa vasta, kun sen täytäntöönpanosäännökset ovat tulleet voimaan, ja viimeistään 24 päivänä kesäkuuta 2013.
- (2) Komissio antoi 20 päivänä helmikuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen asetukseksi unionin tullikoodeksista, ja tämä ehdotus on asetuksen (EY) N:o 450/2008 uudelleenlaadittu toisinto, jolla on määrä korvata asetus (EY) N:o 450/2008 ennen päivää, jona asetusta on viimeistään alettava soveltaa eli ennen 24 päivää kesäkuuta 2013. Menettelyä ei kuitenkaan ole mahdollista saattaa päätökseen tavallista lainsäätämisyksitystä noudattaen ajallaan niin, että ehdotettu asetus annettaisiin ja se tulisi voimaan ennen mainittua päivää. Tästä seuraa, että jos tilannetta korjaavaa lainsäädäntötoimea ei toteuteta, asetuksen (EY) N:o 450/2008 sovelta-

minen alkaisi 24 päivänä kesäkuuta 2013 ja asetus (ETY) N:o 2913/92 kumottaisiin. Tämä aiheuttaisi oikeudellista epävarmuutta sen osalta, mitä tullilainsäädäntöä mainitusta päivästä alkaen tosiasiallisesti sovelletaan, ja estäisi kattavan ja johdonmukaisen unionin tullilainsäädäntökehityksen ylläpitämisen siihen asti, kun ehdotettu asetus annetaan.

- (3) Jotta voidaan estää tällaiset unionin tullilainsäädäntöä koskevat vakavat vaikeudet ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle riittävästi aikaa saattaa päätökseen unionin tullikoodeksin uudelleenlaadintamenettely, asetuksen (EY) N:o 450/2008 188 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä päivää, jona asetusta on viimeistään alettava soveltaa, olisi siirrettävä myöhemmäksi. Uusi asianmukaiseksi katsottu soveltamisen alkamispäivä on 1 päivä marraskuuta 2013.
- (4) Asian kiireellisyyden vuoksi olisi poikettava Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen, Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimukseen liitetyn, kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa tehdyssä pöytäkirjassa N:o 1 olevassa 4 artiklassa tarkoitettua kahdeksan viikon määräajasta.
- (5) Asetus (EY) N:o 450/2008 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 450/2008 188 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa päivämäärä "24 päivänä kesäkuuta 2013" päivämäärällä "1 päivänä marraskuuta 2013".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/11/EU,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta

(vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa mainitun perussopimuksen 114 artiklan nojalla. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklan mukaan unionin politiikoissa on määrä varmistaa korkeatasoinen kuluttajansuoja.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus. Sisämarkkinoiden olisi tarjottava kuluttajille lisäarvoa paremman laadun, suuremman valikoiman ja kohtuullisten hintojen muodossa sekä asettamalla tavaroille ja palveluille korkeita turvallisuusvaatimuksia, joiden olisi edistettävä kuluttajansuojan korkeaa tasoa.
- (3) Sisämarkkinoiden pirstoutuminen haittaa unionin kilpailukykyä ja kasvua sekä työpaikkojen syntyä unionissa. Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan suorien ja epäsuorien esteiden poistaminen sekä kansalaisten luottamuksen lisääminen on olennaisen tärkeää sisämarkkinoiden toteuttamisen kannalta.
- (4) Kuluttajien etua voidaan edistää ja siten parantaa heidän luottamustaan markkinoihin varmistamalla mahdollisuus

käyttää kauppaa- tai palvelusopimuksista syntyvien valtioiden sisäisten tai valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseen tarkoitettuja yksinkertaisia, tehokkaita, nopeita ja edullisia keinoja. Tämän käyttömahdollisuuden olisi koskettava sekä verkossa että muulla tavalla toteutettuja liiketoimia, ja se on erityisen tärkeä kuluttajien tehdessä valtioiden rajat ylittäviä ostoksia.

- (5) Vaihtoehtoinen riidanratkaisu antaa mahdollisuuden kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisten riitojen yksinkertaiseen, nopeaan ja edulliseen tuomioistuimen ulkopuoliseen ratkaisuun. Vaihtoehtoista riidanratkaisua ei kuitenkaan ole vielä kehitetty riittävästi ja johdonmukaisesti kaikkialla unionissa. On valitettavaa, että tuomioistuimen ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetusta komission suosituksesta 98/257/EY ⁽³⁾ ja kuluttajariitojen sovitteluun osallistuvia tuomioistuimen ulkopuolisia elimiä koskevista periaatteista 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetusta komission suosituksesta 2001/310/EY ⁽⁴⁾ huolimatta vaihtoehtoista riidanratkaisua ei ole otettu asianmukaisesti käyttöön eikä se toimi tyydyttävästi unionin kaikilla maantieteellisillä alueilla tai liiketoiminta-aloilla. Kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat eivät edelleenkään tunne olemassa olevia tuomioistuimen ulkopuolisia oikeussuojakeinoja, ja vain pieni osa kansalaisista tietää, miten toimittaa valitus vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle. Jos vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä on käytettävissä, niiden laatu vaihtelee jäsenvaltioissa merkittävästi, eivätkä vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet useinkaan käsittele tehokkaasti valtioiden rajat ylittäviä riitoja.
- (6) Vaihtoehtoisen riidanratkaisun kattavuuden, laadun ja niitä koskevan tietoisuuden erot jäsenvaltioissa muodostavat esteen sisämarkkinoille ja ovat eräs syy, jonka vuoksi monet kuluttajat eivät tee valtioiden rajat ylittäviä ostoksia ja jonka vuoksi he eivät luota siihen, että mahdolliset elinkeinonharjoittajien kanssa syntyvät riidat voidaan ratkaista helposti, nopeasti ja edullisesti. Samoista syistä elinkeinonharjoittajat saattavat jättää myymättä selaisessa muussa jäsenvaltiossa oleville kuluttajille, jossa korkealuokkaisia vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ei ole käytettävissä riittävästi. Lisäksi sellaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet elinkeinonharjoittajat, joissa laadukkaita vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ei ole

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 93.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. huhtikuuta 2013.

⁽³⁾ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

⁽⁴⁾ EYVL L 109, 19.4.2001, s. 56.

käytettävissä riittävästi, joutuvat epäedulliseen kilpailuasemaan niihin elinkeinonharjoittajiin nähden, joilla on käytettävissään tällaisia menettelyjä ja jotka voivat siten ratkaista kuluttajariitoja nopeammin ja vähemmän kustannuksin.

- (7) Jotta kuluttajat voivat hyödyntää täysimääräisesti sisämarkkinoiden mahdollisuudet, olisi vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun voitava turvautua kaikentyyppisissä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa valtion sisäisissä ja valtioiden rajat ylittävissä riidoissa, sitä koskevien menettelyjen olisi oltava kaikkialla unionissa sovellettavien yhdenmukaisten laatuvaatimusten mukaisia, ja kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien olisi oltava tietoisia näistä menettelyistä. Rajatylittävän kaupan ja henkilöiden liikkuvuuden lisääntymisen vuoksi on myös tärkeää, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet käsittelevät valtioiden rajat ylittäviä riitoja tehokkaasti.
- (8) Kuten Euroopan parlamentti on vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä siviili-, kauppa- ja perheoikeuden alan asioissa 25 päivänä lokakuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa sekä kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta 20 päivänä toukokuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa esittänyt, kansalaisille tuloksia tuottavia sisämarkkinoita koskevassa kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa olisi ensisijaisesti kehitettävä yksinkertaisia, kohtuuhintaisia, tarkoitukseenmukaisia ja helposti saatavilla olevia oikeussuojajärjestelmiä.
- (9) Komissio on 13 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – ”Yhdessä uuteen kasvuun”” esittänyt vaihtoehtoisia riidanratkaisua koskevaa lainsäädäntöä, johon sisältyy myös sähköistä kaupankäyntiä koskeva ulottuvuus, yhtenä kahdestatoista viputekijästä, joilla vauhditetaan kasvua, lisätään luottamusta ja edistytään sisämarkkinoiden toteuttamisessa.
- (10) Eurooppa-neuvosto on 24–25 päivänä maaliskuuta ja 23 päivänä lokakuuta 2011 antamissaan päätelmissä kehottanut Euroopan parlamenttia ja neuvostoa hyväksymään vuoden 2012 loppuun mennessä ensimmäisen erän ensisijaisia toimenpiteitä sisämarkkinoiden vauhdittamiseksi. Euroopan unionin neuvosto on lisäksi keskeisistä toimista sisämarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi 30 päivänä toukokuuta 2011 antamissaan päätelmissä korostanut sähköisen kaupankäynnin merkitystä ja ollut yhtä mieltä siitä, että kuluttajien vaihtoehtoiset riidanratkaisujärjestelyt voivat taata edullisen, yksinkertaisen ja nopean muutoksenhakukanavan sekä kuluttajille että elinkeinonharjoittajille. Näiden järjestelyjen onnistunut täytäntöönpano vaatii kaikkien toimijoiden pitkäjänteistä poliittista sitoutumista ja tukea ilman, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten päätöksenteon kohtuuhintaisuus, avoimuus, joustavuus, nopeus ja laatu vaarantuvat.
- (11) Koska verkkokaupan ja erityisesti rajatylittävän kaupan merkitys kasvaa jatkuvasti unionin taloudellisen toiminnan keskeisenä osana, tarvitaan asianmukaisesti toimiva vaihtoehtoinen riidanratkaisuinfrastruktuuri kuluttajariitoja varten ja myös asianmukaisesti integroitu verkkovälitteinen riidanratkaisujärjestelmä sähköisestä toteutetuista

liiketoimista johtuvia kuluttajariitoja varten, jotta saavutetaan sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin sisältyvä tavoite parantaa kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin.

- (12) Tämä direktiivi ja kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta 21 päivänä toukokuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 524/2013⁽¹⁾ ovat kaksi toisiinsa liittyvää ja keskenään täydentävää säädöstä. Asetuksella (EU) N:o 524/2013 säädetään sellaisen verkkovälitteisen riidanratkaisuforumin perustamisesta, joka antaa kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille keskitetyn asiointipisteen, jonka avulla voidaan ratkaista tuomioistuimen ulkopuolella sähköisen kaupankäynnin yhteydessä syntyneitä riitoja turvautumalla foorumiin liittyneisiin vaihtoehtoisin riidanratkaisuelimiin, jotka tarjoavat mahdollisuuden käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisua laadukkaita vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä käyttäen. Näin ollen mahdollisuus turvautua laadukkaisiin riidanratkaisuelimiin kaikkialla unionissa on ennakoedellytys riitojen verkkovälitteisen riidanratkaisuforumin asianmukaiselle toiminnalle.
- (13) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava yleistä, muuta kuin taloudellista etua koskeviin palveluihin. Muuta kuin taloudellista etua koskevat palvelut ovat palveluja, joita ei suoriteta taloudellista vastiketta vastaan. Tämän johdosta valtion suorittamien tai sen puolesta maksutta suoritettavien yleistä, muuta kuin taloudellista etua koskevien palveluiden ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan riippumatta siitä, missä oikeudellisessa muodossa näitä palveluja tarjotaan.
- (14) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/24/EU⁽²⁾ 3 artiklan a alakohdassa määriteltyihin terveydenhuoltopalveluihin.
- (15) Asianmukaisesti toimivan vaihtoehtoisen riidanratkaisun kehittäminen unionissa on tarpeen kuluttajien luottamuksen lisäämiseksi sisämarkkinoihin, myös sähköisen kaupankäynnin alalla, sekä rajatylittävän ja sähköisen kaupankäynnin tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi. Tässä kehittämisessä olisi käytettävä perustana jäsenvaltioiden olemassa olevia vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ja kunnioitettava niiden oikeudellisia perinteitä. Niin olemassa olevat kuin vastikään perustetut asianmukaisesti toimivat riidanratkaisuelimet, jotka täyttävät tässä direktiivissä säädetyt laatuvaatimukset, olisi katsottava tässä direktiivissä tarkoitetuiksi vaihtoehtoisiksi riidanratkaisuelimiksi. Vaihtoehtoisten riidanratkaisujen käytön laajentaminen voi osoittautua merkittäväksi myös niissä jäsenvaltioissa, joissa tuomioistuimessa viereillä olevien asioiden käsittely on pahoin ruuhkautunut, mikä estää unionin kansalaisia käyttämästä oikeuttaan oikeudenmukaiseen ja kohtuullisessa ajassa tapahtuvaan oikeudenkäyntiin.
- (16) Tätä direktiiviä olisi sovellettava kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiin sopimusvelvoitteita koskeviin riitoihin, jotka johtuvat sekä verkossa että muulla tavalla tehdyistä kauppa- tai palvelusopimuksista kaikilla talouden sektoreilla, lukuun ottamatta niitä, jotka on suljettu sen soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän olisi käsitettävä myös riidat, jotka aiheutuvat digitaalisen sisällön myynnistä tai

(1) Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

(2) EUVL L 88, 4.4.2011, s. 45.

tarjoamisesta vastiketta vastaan. Tätä direktiiviä olisi sovellettava kuluttajien elinkeinonharjoittajia kohtaan tekemiin valituksiin. Sitä ei olisi sovellettava elinkeinonharjoittajien kuluttajia kohtaan tekemiin valituksiin eikä elinkeinonharjoittajien välisiin riitoihin. Se ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita hyväksymästä tai pitämästä voimassa säännöksiä, jotka koskevat menettelyjä tällaisten riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuimen ulkopuolella.

- (17) Jäsenvaltioiden olisi sallittava pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaa kuulumattomia menettelyjä, kuten elinkeinonharjoittajan käyttämiä sisäisiä valitustenkäsitelymenettelyjä. Tällaiset sisäiset valitustenkäsitelymenettelyt voivat olla tehokas keino kuluttajariitojen ratkaisemiseksi varhaisessa vaiheessa.
- (18) Kuluttajan määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat tarkoituksessa, joka ei kuulu heidän elinkeino- tai ammattitoimintaansa. Jos sopimus tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön ammattitoimintaan ja osittain sen ulkopuolelle (kahta päämäärää palveleva sopimus) ja ammatillinen tarkoitus on niin vähäinen, ettei se ole vallitseva toimituskokonaisuudessa, myös tällaista henkilöä olisi kuitenkin pidettävä kuluttajana.
- (19) Joissakin voimassa olevissa unionin säädöksissä on jo vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevia säännöksiä. Oikeusvarmuuden takaamiseksi olisi säädettävä, että ristiriitatilanteessa nämä direktiivi on ensisijainen, jollei siinä nimenomaisesti toisin säädetä. Tällä direktiivillä ei etenkään saisi rajoittaa tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppaoikeuden alalla 21 päivänä toukokuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/52/EY⁽¹⁾ soveltamista; siinä on jo säädetty sovittelujärjestelmiä koskevat unionin tason puitteet, joita sovelletaan valtioiden rajat ylittäviin riitoihin, tämän kuitenkaan estämättä mainitun direktiivin soveltamista valtion sisäisiin sovittelujärjestelmiin. Tätä direktiiviä on tarkoitettu soveltaa horisontaalisesti kaikentyyppisiin vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin, direktiivin 2008/52/EY soveltamisalaa kuuluvat vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt mukaan lukien.
- (20) Vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet poikkeavat toisistaan erittäin paljon eri puolilla unionia mutta myös jäsenvaltioiden sisällä. Minkä hyvänsä sellaisen elimen olisi kuuluttava tämän direktiivin piiriin, joka on perustettu pysyväksi, antaa mahdollisuuden kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välisen riidan ratkaisuun vaihtoehtoisella riidanratkaisumenettelyllä ja on merkitty luetteloon tämän direktiivin mukaisesti. Jos jäsenvaltiot niin päättävät, tämä direktiivi voi kattaa myös sellaiset riidanratkaisuelimet, jotka määräävät osapuolia sitovia ratkaisuja. Tuomioistuimen ulkopuolista menettelyä, joka on luotu tilapäiseksi yksittäistä kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välistä riitaa varten, ei kuitenkaan olisi pidettävä vaihtoehtoisena riidanratkaisumenettelynä.
- (21) Myös vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt poikkeavat toisistaan erittäin paljon eri puolilla unionia ja jäsenvaltioiden sisällä. Niillä voidaan tarkoittaa menettelyjä, joissa

vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin saattaa osapuolet yhteen edistääkseen sovintoratkaisua tai menettelyjä, joissa vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ehdottaa ratkaisua, taikka menettelyjä, joissa vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin määrää ratkaisun. Niillä voidaan myös tarkoittaa kahden tai useamman tällaisen menettelyn yhdistelmää. Tällä direktiivillä ei saisi olla vaikutusta siihen, minkä muotoisia vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä jäsenvaltioissa noudatetaan.

- (22) Sellaiset riidanratkaisuelinten menettelyt, joissa riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt ovat elinkeinonharjoittajan palveluksessa tai saavat missä hyvänsä muodossa olevan palkkion yksinomaan elinkeinonharjoittajalta, ovat omiaan aiheuttamaan eturistiriidan. Sen vuoksi nämä menettelyt olisi periaatteessa suljettava tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, jollei jäsenvaltio päättä, että tällaiset menettelyt voidaan tunnustaa tämän direktiivin mukaisiksi vaihtoehtoisiksi riidanratkaisumenettelyiksi, ja edellyttäen, että nämä elimet ovat täysin tässä direktiivissä säädettyjen erityisten riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevien vaatimusten mukaiset. Vaihtoehtoisin riidanratkaisuelimiin, jotka antavat mahdollisuuden ratkaista riita tällaisin menettelyin, olisi kohdistettava säännöllisiä valvontatoimia sen toteamiseksi, noudattavatko ne tässä direktiivissä säädettyjä laatuvaatimuksia, niiden riippumattomuuden takaavat erityiset lisävaatimukset mukaan lukien.
- (23) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava sellaisissa kuluttajavalituksissa käsittelevissä järjestelmissä sovellettaviin menettelyihin, joiden toiminnasta vastaa elinkeinonharjoittaja, eikä osapuolten välisiin suoriin neuvotteluihin. Sitä ei myöskään olisi sovellettava tuomarin pyrkimyksiin sovittaa riita sitä koskevan oikeudenkäynnin kuluessa.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvat riidat voidaan toimittaa käsiteltäväksi vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, joka noudattaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia ja joka on merkitty luetteloon sen mukaisesti. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus täyttää tämä velvollisuus hyödyntämällä olemassa olevia asianmukaisesti toimivia vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä ja mukauttamalla tarvittaessa niiden käyttöalaa tai huolehtimalla uusien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten perustamisesta. Tämän direktiivin ei olisi estettävä niiden olemassa olevien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toimintaa, jotka toimivat jäsenvaltioiden kansallisten kuluttajansuojaviranomaisten yhteydessä ja joissa valtion virkamiehet vastaavat riidanratkaisusta. Valtion virkamiehiä olisi pidettävä sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien etujen edustajina. Tämän direktiivin ei olisi veloitettava jäsenvaltioita perustamaan erillistä vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä kullekin vähittäiskaupan sektorille. Jäsenvaltioilla olisi tarvittaessa oltava mahdollisuus sellaisen toissijaisen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen perustamiseen, joka käsittelee riitoja, joiden ratkaisemiseen ei millään tietyllä vaihtoehtoisella riidanratkaisuelimellä ole toimivaltaa, kun tämä on välttämätöntä vaihtoehtoisen riidanratkaisun toimialakohtaisen ja maantieteellisen kattavuuden ja sen käyttömahdollisuuden varmistamiseksi. Toissijaiset riidanratkaisuelimet on tarkoitettu kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien turvaksi varmistamaan, että mahdollisuus käyttää vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä on aukoton.

(¹) EUVL L 136, 24.5.2008, s. 3.

- (25) Tämän direktiivin ei olisi estettävä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön lainsäädäntöä, joka koskee menettelyjä kuluttajasopimusriitojen ratkaisemiseksi tuomioistuimen ulkopuolella ja joka vastaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia. Sen varmistamiseksi, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet voivat toimia tehokkaasti, näillä elimillä olisi lisäksi oltava mahdollisuus pitää voimassa tai ottaa käyttöön sijoittautumisjäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti menettelysääntöjä, joiden nojalla ne voivat kieltäytyä käsittelemästä riitoja erityistilanteissa kuten tapauksissa, joissa riita on liian monimutkainen ja se olisi sen vuoksi parempi ratkaista tuomioistuimessa. Menettelysääntöjen, jotka antavat vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille mahdollisuuden kieltäytyä käsittelemästä riitaa, ei olisi kuitenkaan haitattava merkittävästi kuluttajien mahdollisuutta käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä, mukaan lukien tapauksissa, joissa on kyse valtioiden rajat ylittävistä riidoista. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi rahamääräisiä kynnysarvoja määrittäessään otettava aina huomioon se, että riidan todellinen arvo voi vaihdella jäsenvaltioittain, minkä johdosta suhteettoman korkean kynnysarvon asettaminen yhdessä jäsenvaltiossa saattaa haitata vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käyttöä muista jäsenvaltioista tulevien kuluttajien toimesta. Jäsenvaltioita ei olisi vaadittava varmistamaan, että kuluttaja voi tehdä valituksensa toiselle vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, jos elin, jonka ratkaistavaksi valitus oli alun perin toimitettu, on kieltäytynyt käsittelemästä sitä menettelysääntöjensä vuoksi. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden olisi katsottava täyttäneen velvoitteensa turvata vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten kattavuus.
- (26) Tällä direktiivillä olisi annettava johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneille elinkeinonharjoittajille mahdollisuus kuu- lua toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen piiriin. Jotta vaihtoehtoisen riidanratkaisun kattavuutta ja kuluttajien mahdollisuuksia käyttä- ää tällaista vaihtoehtoista riidanratkaisua voitaisiin parantaa koko unionin alueella, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdol- lisuus päättää käyttää toiseen jäsenvaltioon sijoittautu- neita vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä tai alueellisia, yli- kansallisia tai yleiseurooppalaisia vaihtoehtoisia riidanrat- kaisuelimiä, jos eri jäsenvaltioissa toimivat elinkeinonhar- joittajat kuuluvat saman vaihtoehtoisen riidanratkaisueli- men piiriin. Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden vaih- toehtoisten riidanratkaisuelimien tai alueellisten, ylikan- sallisten tai yleiseurooppalaisten riidanratkaisuelinten käyttö ei kuitenkaan saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden vas- tuuseen varmistaa täysi kattavuus ja mahdollisuus käyttää vaihtoehtoista riidanratkaisua.
- (27) Tällä direktiivillä ei olisi estettävä jäsenvaltioita säilyttä- mästään tai ottamasta käyttöön vaihtoehtoisia riidanratkai- sumenettelyjä, joissa käsitellään samanlaisia tai saman- tyyppisiä elinkeinonharjoittajan ja useamman kuluttajan välisiä riitoja yhdistettyinä. Ryhmäkohtaisista tuomioistui- men ulkopuolisista sovintoratkaisuista olisi tehtävä kattava vaikutustenarviointeja, ennen kuin tällaisia ratkaisuja ehdotetaan unionin tasolla. Tehokkaan ryhmäkohtaisen valitusjärjestelmän sekä mahdollisuuden turvautua hel- posti vaihtoehtoisen riidanratkaisun käyttöön olisi täy- dennettävä toisiaan eivätkä nämä kaksi menettelyä saisi olla toisensa pois sulkevia.
- (28) Tämän direktiivin piiriin kuuluviin riitoihin liittyvien tie- tojen käsittelyssä olisi noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ nojalla annettujen jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia henkilö- tietojen suojaa koskevia sääntöjä.
- (29) Vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn kaikissa vaiheissa olisi kunnioitettava luottamuksellisuutta ja yksityisyyden suojaa. Jäsenvaltioita olisi rohkaistava turvaamaan vaihto- ehtoisten riidanratkaisumenettelyjen luottamuksellisuus mahdollisessa myöhemmässä siviili- tai kauppa oikeudelli- sessä oikeudenkäynnissä tai väliesmenettelyssä.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että vaihto- ehtoiset riidanratkaisuelimet julkistavat usein toistuvat järjestelmälliset tai merkittävät ongelmat, jotka johtavat kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien väliin riitoihin. Täl- laisten tietojen antamisen yhteydessä voidaan antaa suo- situksia siitä, kuinka tällaiset ongelmat voidaan välttää tai ratkaista tulevaisuudessa, jotta voidaan parantaa elinkei- nonharjoittajien toimintatapaa sekä edistää tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vaihtoehtoiset riid- anratkaisuelimet ratkaisevat riitoja tavalla, joka on oi- keudenmukainen, tarkoituksenmukainen ja niin kulutta- jan kuin elinkeinonharjoittajan kannalta oikeasuhteinen, sekä valitukseen liittyvien asianhaarojen objektiivisen arvi- oinnin perusteella ottaen osapuolten oikeudet asian- mukaisesti huomioon.
- (32) Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten riippumattomuus ja koskemattomuus ovat olennaisen tärkeitä, jotta unionin kansalaiset voivat luottaa siihen, että vaihtoehtoiset riid- anratkaisumenettelyt johtavat heidän kannaltaan oi- keudenmukaiseen ja riippumattomaan lopputulokseen. Vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavan luonnollisen henkilön tai kollegiaalisen elimen olisi oltava riippuma- ton kaikista tahoista, joiden etuihin tulos voi vaikuttaa, eikä kyseistä henkilöä tai elintä saisi koskea eturistiriita, joka voisi estää häntä tai sitä tekemästä päätöstä oi- keudenmukaisesti, puolueettomasti ja riippumattomasti.
- (33) Vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavia luonnollisia henkilöitä olisi pidettävä puolueettomina ainoastaan, mi- käli heitä ei voida painostaa tavalla, joka voi vaikuttaa heidän asennoitumiseensa riitaan. Nämä henkilöt olisi heidän toimintansa riippumattomuuden varmistamiseksi myös nimitettävä riittävän pitkäksi ajaksi eikä minkään osapuolen tai sen edustajan olisi voitava antaa heille mi- tään ohjeita.
- (34) Mahdollisten eturistiriitojen estämiseksi vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavien luonnollisten henkilöiden olisi ilmoitettava kaikki olosuhteet, jotka saattavat vaikutta- aa heidän riippumattomuuteensa ja puolueettomuuteensa tai aiheuttaa eturistiriidan jommankumman osa- puolen kanssa, joiden välistä riitaa heitä pyydetään rat- kaisemaan. Tämä saattaa olla vaihtoehtoisen riidanratkai- sumenettelyn tuloksesta seuraava välitön tai välillinen ta- loudellinen etu tai mahdollinen henkilö- tai liiketoimin- tasuhde yhteen tai useampaan osapuoleen kolmen tehtä- vän vastaanottamista edeltävän vuoden aikana, mukaan lukien se, että kyseinen henkilö on jossakin muussa tar- koituksessa kuin vaihtoehtoisen riidanratkaisun edistämi- seksi toiminut kolmen vuoden aikana ennen tehtävän vastaanottamista yhden tai useamman osapuolen tai sel- laisen ammattialajärjestön tai elinkeinonharjoittajien jär- jestön puolesta, jonka jäsen jokin osapuoli on, taikka tällaisen järjestön muun jäsenen puolesta.

(1) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (35) On erityisen tärkeää varmistaa, ettei tällaisia paineita ole silloin, kun vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt ovat elinkeinonharjoittajan palveluksessa tai saavat missä hyvänsä muodossa olevaa palkkiota elinkeinonharjoittajalta. Sen vuoksi olisi säädettävä erityisistä vaatimuksista sen varalta, että jäsenvaltiot päättävät hyväksyä tällaisia riidanratkaisumenettelyjä tämän direktiivin mukaisiksi vaihtoehtoisiksi riidanratkaisumenettelyiksi. Jos vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt ovat yksinomaan sellaisen ammattialajärjestön tai elinkeinonharjoittajien järjestön palveluksessa, jonka jäsen elinkeinonharjoittaja on, tai saavat siltä missä hyvänsä muodossa olevaa palkkiota, heillä olisi oltava käytössään erilliset, tähän tarkoitukseen osoitetut varat, jotka ovat riittävät heidän tehtäviensä suorittamiseen.
- (36) Jotta vaihtoehtoisella riidanratkaisulla olisi onnistumisen mahdollisuudet ja erityisesti jotta voidaan varmistaa tarvittava luottamus vaihtoehtoisiin riidanratkaisumenettelyihin, on erityisen tärkeää, että tällaisesta riidanratkaisusta vastaavilla luonnollisilla henkilöillä on tarvittava asiantuntemus, mukaan lukien lainsäädännön yleinen tuntemus. Heillä olisi erityisesti oltava riittävästi yleistietoa oikeudellisista kysymyksistä riidan oikeudellisten vaikutusten ymmärtämiseksi ilman, että heidän kuitenkaan tarvitsee olla päteviä oikeusalan ammattilaisia.
- (37) Tiettyjen laatuperiaatteiden soveltaminen vaihtoehtoisiin riidanratkaisumenettelyihin lujittaa sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien luottamusta tällaisiin menettelyihin. Tällaisia laatuperiaatteita on unionin tasolla kehitetty ensimmäisen kerran komission suosituksissa 98/257/EY ja 2001/310/EY. Tekemällä joistakin mainituissa komission suosituksissa esitetyistä periaateista sitovia tällä direktiivillä vahvistetaan joukko laatuvaatimuksia, joita sovelletaan kaikkiin komissiolle ilmoitetun vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen toteuttamiin vaihtoehtoisiin riidanratkaisumenettelyihin.
- (38) Tällä direktiivillä olisi otettava käyttöön vaihtoehtoisin riidanratkaisuelimiin sovellettavia laatuvaatimuksia, joilla olisi taattava suojelun yhtäläinen taso ja yhtäläiset kuluttajien oikeudet niin valtion sisäisissä kuin valtioiden rajat ylittävissä riidoissa. Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita hyväksymästä tai pitämästä voimassa sääntöjä, jotka ovat tässä direktiivissä säädettyjä pidemmälle meneviä.
- (39) Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olisi oltava helposti saatavilla ja avoimia. Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten ja -menettelyjen avoimuuden varmistamiseksi on välttämätöntä, että osapuolet saavat selkeät ja ymmärrettävät tiedot, jotka he tarvitsevat voidakseen tehdä perustellun päätöksen ennen vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn aloittamista. Tällaisten tietojen toimittamista elinkeinonharjoittajille ei olisi vaadittava silloin, kun heidän osallistumisensa vaihtoehtoisin riidanratkaisumenettelyihin on kansallisen lainsäädännön nojalla pakollista.
- (40) Asianmukaisesti toimivan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen olisi saatettava sekä verkkovälitteisesti että muulla tavalla suoritettavat riitojen käsittelyt päätökseen joutuisasti 90 kalenteripäivän kuluessa alkaen päivästä, jona se on vastaanottanut täydelliset valitusasiakirjat, mukaan lukien kaikki asiaankuuluvat valitukseen liittyvät kirjalliset todisteet, ja päättyen päivänä, jona vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn ratkaisu annetaan saataville. Valituksen vastaanottaneen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen olisi ilmoitettava osapuolille siitä, että se on saanut kaikki vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn toteuttamiseksi tarvittavat asiakirjat. Joissakin poikkeuksellisissa, luonteeltaan hyvin monimutkaisissa tapauksissa, mukaan lukien tapaukset, joissa jompikumpi osapuoli ei perustellusta syystä voi osallistua vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn, vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olisi voitava pidentää tätä määräaika, jotta ne voisivat tarkastella kyseistä tapusta. Osapuolille olisi ilmoitettava tällaisesta määrärajan pidentämisestä sekä arvioidusta riidan ratkaisemiseksi tarvittavasta ajasta.
- (41) Vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen olisi mieluiten oltava kuluttajalle maksuttomia. Jos kustannuksia peritään, vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn olisi oltava helposti saatavilla, houkutteleva ja kuluttajille edullinen. Perittävät kustannukset eivät tämän vuoksi saisi olla nimellistä korvausta suurempia.
- (42) Vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen olisi oltava oikeudenmukaisia niin, että riidan osapuolet ovat täysin tietoisia kaikista oikeuksistaan ja tällaisen menettelyn puitteissa tekemiensä valintojen seurauksista. Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olisi annettava kuluttajille tietoja heidän oikeuksistaan, ennen kuin nämä hyväksyvät ehdotetun ratkaisun tai noudattavat sitä. Molempien osapuolten olisi myös voitava toimittaa tietojään ja todisteitaan olematta fyysisesti läsnä.
- (43) Kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välinen sopimus, jonka mukaan valitukset saatetaan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäviksi, ei saisi olla kuluttajaa sitova, jos sopimus on tehty ennen riidan syntymistä ja jos se johtaa siihen, että kuluttaja menettää oikeutensa nostaa kanne tuomioistuimessa riidan ratkaisemiseksi. Sellaisissa vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä, joissa riita pyritään ratkaisemaan määräämällä ratkaisu, annettu ratkaisu saisi lisäksi olla osapuolia sitova vain, jos näille on ilmoitettu ratkaisun sitovuudesta ennakoita ja jos osapuolet ovat tämän nimenomaisesti hyväksyneet. Elinkeinonharjoittajan nimenomaista hyväksyntää ei olisi vaadittava, jos tällaiset ratkaisut kansallisten sääntöjen mukaan sitovat elinkeinonharjoittajia.
- (44) Vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä, joissa riita pyritään ratkaisemaan antamalla kuluttajaa sitova ratkaisu tilanteessa, jossa lainvalintatilannetta ei ole, määrätty ratkaisu ei saisi johtaa siihen, että kuluttaja menettää hänelle sellaisin säännöksin annetun suojan, joista ei voida poiketa sopimuksin sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan asuinpaikka on. Lainvalintatilanteessa, jossa kauppa- tai palvelusopimukseen sovellettava laki määräytyy sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)

N:o 593/2008⁽¹⁾ (Rooma I) 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen määräämä ratkaisu ei saisi johtaa siihen, että kuluttaja menettää hänelle sellaisin säännöksin annetun suojan, joista ei voida sopimuksin poiketa sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa kuluttajan asuinpaikka on. Lainvalintatilanteessa, jossa kauppa- tai palvelusopimukseen sovellettava laki määräytyy sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevan 19 päivänä kesäkuuta 1980 tehdyn Rooman yleissopimuksen⁽²⁾ 5 artiklan 1–3 kohdan mukaisesti, vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen määräämä ratkaisu ei saisi johtaa siihen, että kuluttaja menettää sen jäsenvaltion lain pakottavin säännöksin hänelle annetun suojan, jossa hänen asuinpaikkansa on.

- (45) Oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ovat perusoikeuksia, joista on määrätty Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ei tästä syystä olisi luotava sellaisiksi, että niillä korvataan tuomioistuinmenettely, eikä kuluttaja tai elinkeinonharjoittaja saisi niiden johdosta menettää oikeuttaan hakea oikeussuojaa tuomioistuimelta. Tämä direktiivi ei saisi estää osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi. Jos riitaa ei ole voitu ratkaista tietyllä vaihtoehtoisella riidanratkaisumenettelyllä, jonka ratkaisu ei ole sitova, osapuolia ei olisi estettävä panemasta myöhemmin vireille kyseiseen riitaan liittyvää oikeudenkäyntimenettelyä. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita sopivat keinot tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Niiden olisi voitava säätää muun muassa siitä, että määrä- tai vanhentumisajat eivät umpeudu vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn aikana.
- (46) Jotta vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet voisivat toimia tehokkaasti, niillä olisi oltava käytössään riittävät henkilökä aineelliset ja taloudelliset resurssit. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä niiden alueella toimivia vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä koskevan asianmukaisen rahoituksen muodosta rajoittamatta jo toiminnassa oleville elimille myönnettävää rahoitusta. Tällä direktiivillä ei saisi olla vaikutusta siihen, saavatko vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet julkista vai yksityistä rahoitusta vai yhdistettyä julkista ja yksityistä rahoitusta. Vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä olisi kuitenkin kannustettava harkitsemaan nimenomaisesti yksityisiä rahoitusmuotoja ja käyttämään julkista rahoitusta ainoastaan jäsenvaltioiden harkinnan mukaan. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa yritysten taikka ammattialajärjestöjen tai elinkeinonharjoittajien järjestöjen mahdollisuuteen rahoittaa vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä.
- (47) Riitatilanteessa on tarpeen, että kuluttajat voivat löytää nopeasti ne vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, joilla on toimivalta käsitellä heidän valituksiaan, ja tietää, osallistuuko kyseinen elinkeinonharjoittaja vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi annetun valituksen käsitelyyn. Elinkeinonharjoittajien, jotka ovat sitoutuneet vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten käyttöön kuluttajariitojen ratkaisemiseksi, olisi ilmoitettava kuluttajille niiden yhden tai useampien riidanratkaisuelinten osoite ja verkkosivusto, joiden piiriin elinkeinonharjoittajat kuuluvat. Nämä tiedot olisi toimitettava selkeästi, kattavasti ja helposti saatavilla olevalla tavalla elinkeinonharjoittajan verkkosivustolla, jos sillä on sellainen, ja tarvittaessa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen kauppa- tai palvelusopimuksen yleisissä ehtoissa. Elinkeinonharjoittajilla olisi oltava mahdollisuus antaa verkkosivustollaan ja asianomaisten sopimusten ehtoissa lisätietoja sisäisistä valitusten käsittelymenettelyistään tai muista keinoista ottaa niihin suoraan yhteyttä kuluttajien kanssa syntyneiden riitojen ratkaisemiseksi ilman niiden toimittamista vaihtoehdoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi. Jos riitaa ei voida ratkaista suoraan, elinkeinonharjoittajan olisi toimitettava kuluttajalle paperilla tai muulla pysyvällä tavalla tiedot vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä ja ilmoitettava, aikooko hän käyttää niitä.
- (48) Elinkeinonharjoittajia koskeva velvoite ilmoittaa kuluttajille vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä, joiden piiriin asianomaiset elinkeinonharjoittajat kuuluvat, ei saisi vaikuttaa unionin muiden säädösten säännöksiin, jotka koskevat tuomioistuimen ulkopuolisista oikeussuojakeinoista kuluttajille annettavia tietoja ja joita olisi sovellettava tässä direktiivissä säädetyin asianomaisten tiedonantovelvollisuuden lisäksi.
- (49) Tässä direktiivissä ei olisi vaadittava, että elinkeinonharjoittajien osallistuminen vaihtoehtoisin riidanratkaisumenettelyihin on pakollista tai tällaisten menettelyjen ratkaisu sitoo elinkeinonharjoittajia, jos kuluttaja on tehnyt valituksen heitä kohtaan. Elinkeinonharjoittajia olisi kuitenkin mahdollisuuksien mukaan rohkaistava osallistumaan vaihtoehtoisin riidanratkaisumenettelyihin, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajilla on mahdollisuus saada oikeussuojaa ja että heillä ei ole velvollisuutta luopua vaatimuksistaan. Tällä direktiivillä ei sen vuoksi olisi rajoitettava sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamista, joilla tehdään elinkeinonharjoittajien osallistuminen tällaisiin menettelyihin pakolliseksi tai asetetaan sitä koskevia kannustimia tai seuraamuksia tai joilla menettelyjen tuoma ratkaisu tehdään elinkeinonharjoittajia sitovaksi, edellyttäen, että tällaisella lainsäädännöllä ei estetä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi, kuten Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa määrätään.
- (50) Jottei vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille asetettaisi tarpeetonta rasitusta, jäsenvaltioiden olisi rohkaistava kuluttajia ottamaan yhteyttä elinkeinonharjoittajaan ja pyrkimään ratkaisemaan ongelma kahdenvälisesti ennen valituksen tekemistä vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle. Näin kuluttajat voisivat useissa tapauksissa ratkaista riitansa nopeasti ja varhaisessa vaiheessa.
- (51) Jäsenvaltioiden olisi kutsuttava ammattialajärjestöjen, elinkeinonharjoittajien järjestöjen ja kuluttajajärjestöjen edustajia osallistumaan vaihtoehtoisten riidanratkaisujärjestelmien kehittämiseen erityisesti puolueettomuuden ja riippumattomuuden periaatteen huomioon ottamisen osalta.
- (52) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet tekevät yhteistyötä valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisemisessa.

(1) EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

(2) EYVL L 266, 9.10.1980, s. 1.

- (53) Unionissa olisi vahvistettava rahoituspalvelujen alalla toimivien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkostoja, joita ovat esimerkiksi rahoituspalvelualan riitojenratkaisuverkosto, FIN-NET. Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä liittymään osaksi tällaisia verkostoja.
- (54) Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten ja kansallisten viranomaisten tiiviin yhteistyön on määrä parantaa kuluttajansuojaa koskevien unionin säädösten tehokasta soveltamista. Komission ja jäsenvaltioiden olisi helpotettava vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten välistä yhteistyötä, jotta voidaan rohkaista parhaiden käytäntöjen ja teknisen osaamisen vaihtoa ja keskustella vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen toimintaan liittyvistä ongelmista. Tällaista yhteistyötä olisi tuettava muun muassa tulevalle unionin kuluttajaohjelmalla.
- (55) Sen varmistamiseksi, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet toimivat moitteettomasti ja tehokkaasti, niiden toimintaa olisi seurattava tiiviisti. Tätä varten kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen tämän tehtävän hoitamiseksi. Komission ja tämän direktiivin mukaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi julkaistava luettelo tämän direktiivin mukaisista vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä ja pidettävä se ajan tasalla. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, Euroopan kuluttajakeskusten verkosto ja tarvittaessa tämän direktiivin mukaisesti nimetyt elimet julkaisevat tämän luettelon verkkosivustollaan tarjoamalla linkin komission verkkosivustolle ja mahdollisuuksien mukaan jollakin pysyvällä tavalla niiden toimitiloissa. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi rohkaistava myös merkittäviä kuluttajajärjestöjä ja elinkeinonharjoittajien järjestöjä julkaisemaan tämä luettelo. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava asianmukainen tietojen jakaminen siitä, mitä kuluttajien olisi tehtävä, jos heillä on riita elinkeinonharjoittajan kanssa. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi julkaistava säännöllisesti raportteja vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten kehittymisestä ja toiminnasta omassa jäsenvaltiossaan. Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olisi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tarkat tiedot, joiden perusteella nämä raportit olisi laadittava. Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä toimittamaan nämä tiedot yhdenmukaisen menetelmän käyttämisestä kuluttajavalitusten ja kuluttajatiedustelujen luokittelussa ja ilmoittamisessa 12 päivänä toukokuuta 2010 annetun komission suosituksen 2010/304/EU⁽¹⁾ mukaisesti.
- (56) On välttämätöntä, että jäsenvaltiot säätävät tämän direktiivin noudattamiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisen seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistavat, että nämä säännöt pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (57) Kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2006/2004⁽²⁾ (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) olisi muutettava niin, että sen liitteeseen sisällytetään viittaus tähän direktiiviin, jotta tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevaa rajatylittävää yhteistyötä voidaan tehostaa.
- (58) Kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/22/EY⁽³⁾ (kieltokannedirektiivi) olisi muutettava niin, että sen liitteeseen sisällytetään viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä säädettyjen kuluttajien kollektiivisten etujen suoja.
- (59) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽⁴⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (60) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistäminen saavuttamalla kuluttajansuojan korkea taso ja rajoittamatta kuluttajien oikeutta saattaa asiansa tuomioistuimen ratkaistavaksi, vaan se voidaan paremmin saavuttaa unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (61) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 7, 8, 38 ja 47 artiklassa tunnustettuja periaatteita.
- (62) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽⁵⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 12 päivänä tammikuuta 2012⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 136, 2.6.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30.

⁽⁴⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 136, 11.5.2012, s. 1.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on saavuttamalla korkeatasoinen kuluttajansuojan taso edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla, että kuluttajat voivat halutessaan toimittaa elinkeinonharjoittajiin kohdistuvia valituksia sellaisten elinten käsiteltäviksi, jotka antavat mahdollisuuden riippumattomiin, puolueettomiin, avoimiin, tehokkaisiin, nopeisiin ja oikeudenmukaisiin vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jolla osallistuminen tällaisiin menettelyihin tehdään pakolliseksi edellyttäen, että tällaisella lainsäädännöllä ei estetä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan valtion sisäisten ja valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi toteutettaviin tuomioistuimen ulkopuolisiin riidanratkaisumenettelyihin, jotka koskevat unioniin sijoittautuneen elinkeinonharjoittajan ja unionissa asuvan kuluttajan välisistä kauppaa- tai palvelusopimuksista johtuvia velvoitteita ja jotka toteuttaa vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin, joka ehdottaa ratkaisua tai määrää ratkaisun taikka saattaa osapuolet yhteen helpottaakseen sovintoratkaisun löytämistä.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta

- a) sellaisissa riidanratkaisuelimissä toteutettaviin menettelyihin, joissa riidan ratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt ovat yksinomaan yksittäisen elinkeinonharjoittajan palveluksessa tai saavat palkkionsa yksinomaan yksittäiseltä elinkeinonharjoittajalta, paitsi jos jäsenvaltiot päättävät sallia tällaiset menettelyt tämän direktiivin mukaisina vaihtoehtoisina riidanratkaisumenettelyinä ja II luvussa säädetyt vaatimukset, mukaan lukien 6 artiklan 3 kohdassa asetetut riippumattomuutta ja avoimuutta koskevat erityiset vaatimukset, täytyvät;
- b) sellaisissa kuluttajavalituksia käsittelevissä järjestelmissä toteutettaviin menettelyihin, joiden toiminnasta vastaa elinkeinonharjoittaja;
- c) yleistä, muuta kuin taloudellista etua koskeviin palveluihin;
- d) elinkeinonharjoittajien välisiin riitoihin;
- e) kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välisiin suoriin neuvotteluihin;
- f) tuomarin pyrkimyksiin sovittelua riita sitä koskevan oikeudenkäynnin kuluessa;
- g) menettelyihin, jotka elinkeinonharjoittaja on aloittanut kuluttajaa vastaan;

h) terveydenhuollon ammattihenkilön potilaalle antamiin terveyspalveluihin potilaan terveydentilan arvioimiseksi, ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi, mukaan lukien lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden määrääminen, toimittaminen ja tarjoaminen;

i) jatko- ja korkeakoulutuksen julkisiin tarjoajiin.

3. Tässä direktiivissä asetetaan vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä ja -menettelyjä koskevia yhdenmukaistettuja laatuvaatimuksia sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat direktiivin täytäntöönpanon jälkeen turvautua laadukkaisiin, avoimiin, tehokkaisiin ja oikeudenmukaisiin tuomioistuimen ulkopuolisiin oikeussuojajärjestelmiin riippumatta siitä, mikä on heidän asuinpaikkansa unionissa. Jäsenvaltiot voivat korkeamman kuluttajansuojan tason varmistamiseksi pitää voimassa tai ottaa käyttöön sääntöjä, jotka menevät pitemmälle kuin ne, joista on säädetty tässä direktiivissä.

4. Tässä direktiivissä tunnustetaan jäsenvaltioiden toimivalta päättää siitä, onko niiden alueelle sijoittautuneilla vaihtoehtoisilla riidanratkaisuelimillä toimivalta määrätä ratkaisu.

3 artikla

Suhde unionin muihin säädöksiin

1. Jos jokin tämän direktiivin säännös on ristiriidassa toisessa unionin säädöksessä olevan sellaisen säännöksen kanssa, joka koskee tuomioistuimen ulkopuolisia oikeussuojakeinoja, jotka kuluttaja on pannut vireille elinkeinonharjoittajaa vastaan, tämän direktiivin säännös on ensisijainen, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivin 2008/52/EY soveltamista.

3. Tämän direktiivin 13 artikla ei rajoita niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat mainitun artiklan lisäksi sovellettavia unionin muihin säädöksiin sisältyviä tuomioistuimen ulkopuolisia oikeussuojakeinoja koskevaa kuluttajille suunnattua tiedottamista.

4 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- b) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka kuuluu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, mukaan luettuna elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivat henkilöt;

- c) 'kauppasopimuksella' sopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan kuluttajalle tavarantoimintasuorituksen ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan tavarantoiminnan hinnan, mukaan lukien sopimukset, jotka koskevat sekä tavaroita että palveluja;
- d) 'palvelusopimuksella' muuta sopimusta kuin kauppasopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja suorittaa tai sitoutuu suorittamaan kuluttajalle palvelun ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan palvelun hinnan;
- e) 'valtion sisäisellä riidalla' sopimusta koskevaa riitaa, joka johtuu kauppa- tai palvelusopimuksesta, jos kuluttaja tilatessaan kyseisen tavarantoiminnan tai palvelun asuu siinä jäsenvaltiossa, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut;
- f) 'valtioiden rajat ylittävällä riidalla' sopimusta koskevaa riitaa, joka johtuu kauppa- tai palvelusopimuksesta, jos kuluttaja tilatessaan tavarantoiminnan tai palvelun asuu muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut;
- g) 'vaihtoehtoisella riidanratkaisumenettelyllä' 2 artiklassa tarkoitettua menettelyä, joka täyttää tässä direktiivissä asetetut vaatimukset ja jonka toteuttaa vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin;
- h) 'vaihtoehtoisella riidanratkaisuelimellä' elintä, joka, sillä olevasta nimestä tai nimityksestä riippumatta, on perustettu pysyväksi ja antaa mahdollisuuden riidan ratkaisuun vaihtoehtoisella riidanratkaisumenettelyssä ja joka on merkitty luetteloon 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- i) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion tämän direktiivin soveltamiseksi nimeämää kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista.

2. Elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut

— sinne, missä hänen liiketoimipaikkansa on, jos elinkeinonharjoittaja on luonnollinen henkilö,

— sinne, missä sillä on sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pääasiallinen liiketoimipaikka, mukaan luettuna sivutoimipaikka, edustaja tai muu toimipaikka, jos elinkeinonharjoittaja on yritys tai muu oikeushenkilö taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä.

3. Vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin on sijoittautunut

— paikkaan, jossa se harjoittaa vaihtoehtoista riidanratkaisutoimintaa, jos elimen toiminnasta vastaa luonnollinen henkilö,

— paikkaan, jossa oikeushenkilö tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä harjoittaa vaihtoehtoista riidanratkaisutoimintaa tai jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, jos elimen toiminnasta vastaa tuo oikeushenkilö taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä,

— paikkaan, jossa viranomaisella tai muulla julkisella elimellä on kotipaikka, jos elimen toiminnasta vastaa kyseinen viranomainen tai muu julkinen elin.

II LUKU

MAHDOLLISUUS KÄYTTÄÄ VAIHTOEHTOISIA RIIDANRATKAISUELIMIÄ JA -MENETTELYJÄ SEKÄ NIIHIN SOVELETTAVAT VAATIMUKSET

5 artikla

Mahdollisuus käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä ja -menettelyjä

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä kuluttajien mahdollisuuksia käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ja varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat riidat, joissa on osapuolena niiden alueelle sijoittautunut elinkeinonharjoittaja, voidaan saattaa sellaisen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi, joka täyttää tässä direktiivissä asetetut vaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet

a) pitävät yllä ajantasaista verkkosivustoa, jonka kautta osapuolet saavat helposti vaihtoehtoista riidanratkaisumenettelyä koskevia tietoja ja joka antaa kuluttajille myös mahdollisuuden toimittaa valitus ja tarvittavat kirjalliset todisteet sähköisesti;

b) toimittavat osapuolille niiden sitä pyytäessä a alakohdassa tarkoitettua tietoa pysyvällä tavalla;

c) tarjoavat kuluttajille mahdollisuuden toimittaa valitus tarvittaessa muutoin kuin sähköisesti;

d) tarjoavat mahdollisuuden sähköisesti tai tarvittaessa postitse tapahtuvaan tietojenvaihtoon osapuolten välillä;

e) ottavat käsiteltäväkseen sekä valtion sisäisiä että valtioiden rajat ylittäviä riitoja, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o 524/2013 soveltamisalaan kuuluvat riidat; ja

f) toteuttavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia riitoja käsitellessään tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen sijoittautumisjäsenvaltiossa direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön sääntöjä, jotka koskevat henkilötietojen suojaamista.

3. Jäsenvaltiot voivat täyttää 1 kohdan mukaisen velvoitteen varmistamalla, että käytössä on toissijainen vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin, jolla on toimivalta käsitellä mainitussa kohdassa tarkoitettuja riitoja, joiden ratkaisemiseen ei millään olemassa olevalla vaihtoehtoisella riidanratkaisuelimellä ole toimivaltaa. Jäsenvaltiot voivat täyttää tämän velvollisuutensa myös turvautumalla toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin vaihtoehtoisiin riidanratkaisuelimiin taikka alueellisiin, ylikansallisiin tai yleiseurooppalaisiin riidanratkaisuelimiin, jos eri jäsenvaltioista ovat elinkeinonharjoittajat kuuluvat saman vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen piiriin, tämän kuitenkin rajoittamatta niiden vastuuta varmistaa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten täysi kattavuus ja käyttömahdollisuus.

4. Jäsenvaltiot voivat harkintansa mukaan sallia vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten pitää voimassa tai ottaa käyttöön menettelysääntöjä, jotka antavat niille mahdollisuuden kieltäytyä käsittelemästä tiettyä riitaa sillä perusteella, että

- a) kuluttaja ei ole yrittänyt ottaa yhteyttä kyseiseen elinkeinonharjoittajaan keskustellakseen valituksestaan ja pyrkiäkseen ensin ratkaisemaan asian suoraan elinkeinonharjoittajan kanssa;
- b) riita on aiheeton tai perustuu kiusantekoon;
- c) riitaa käsitellään tai sitä on aiemmin käsitelty toisessa vaihtoehtoisessa riidanratkaisuelimessä taikka jossain tuomioistuimessa;
- d) vaatimuksen arvo alittaa tai ylittää ennalta määritetyn rahallisen kynnyksen;
- e) kuluttaja ei ole tehnyt valitusta vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle ennalta määritetyssä määräajassa, mitä ei saa asettaa lyhyemmäksi kuin yhdeksi vuodeksi siitä päivästä, jona kuluttaja on tehnyt valituksen elinkeinonharjoittajalle;
- f) kyseessä olevaan tyyppiin kuuluvan riidan käsittely haittaisi muuten vakavasti vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen tehokasta toimintaa.

Jos vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ei voi menettelysääntöjensä mukaan ottaa käsiteltäväksi sille toimitettua riitaa, sen on kolmen viikon kuluessa siitä, kun vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevat valitusasiakirjat on vastaanotettu, annettava kummallekin osapuolelle perusteltu selvitys syistä, joiden vuoksi se ei käsittele riitaa.

Tällaiset menettelysäännöt eivät saa merkittävästi haitata kuluttajien mahdollisuutta käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä, mukaan lukien tapaukset, joissa on kyse valtioiden rajat ylittävistä riidoista.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille on annettu mahdollisuus asettaa ennalta määritettyjä rahallisia kynnyksiarvoja rajoittaakseen mahdollisuutta käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä, näitä kynnyksiarvoja ei aseteta tasolle, joka haittaa merkittävästi kuluttajan mahdollisuuksia saada valitus vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten käsiteltäväksi.

6. Jos vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ei 4 kohdassa tarkoitettujen menettelysääntöjen mukaan voi käsitellä sille toimitettua valitusta, jäsenvaltion ei tarvitse varmistaa sitä, että kuluttaja voi antaa valituksensa jonkin toisen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi.

7. Jos tietyn talouden sektorin riitoja käsittelevällä vaihtoehtoisella riidanratkaisuelimellä on toimivalta käsitellä riitoja, jotka liittyvät tuolla alalla toimivaan elinkeinonharjoittajaan, joka ei kuitenkaan ole vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen muodostavan tai sitä rahoittavan organisaation tai yhteisön jäsen, jäsenvaltion katsotaan täyttäneen 1 kohdan mukaisen velvoitteensa myös kyseistä elinkeinonharjoittajaa koskevien riitojen osalta.

6 artikla

Asiantuntemus, riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoista riidanratkaisusta vastaavilla luonnollisilla henkilöillä on tarvittava asiantuntemus ja että he ovat riippumattomia ja puolueettomia. Tämä taataan varmistamalla, että

- a) heillä on tarvittavat tiedot ja taidot kuluttajariitojen vaihtoehtoisen riidanratkaisun tai niiden oikeuskäsittelyn alalla sekä yleinen lainsäädännön tuntemus;
- b) heidät nimitetään toimikaudeksi, joka on riittävän pitkä heidän toimintansa riippumattomuuden varmistamiseksi, ja ettei heitä voida erottaa tehtävistään ilman perusteltua syytä;
- c) he eivät ota vastaan ohjeita kummaltakaan osapuolelta tai näiden edustajilta;
- d) heidän saamansa palkkiot eivät ole kytköksissä menettelyn tulokseen;
- e) he ilmoittavat ilman aiheetonta viivytystä vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle olosuhteista, jotka voivat vaikuttaa tai joiden voidaan katsoa vaikuttavan heidän riippumattomuuteensa ja puolueettomuuteensa tai jotka voivat aiheuttaa tai joiden voidaan katsoa aiheuttavan eturistiriidan sen riidan jommankumman osapuolen kanssa, joka heidän on määrä ratkaista. Velvollisuus ilmoittaa näistä olosuhteista jatkuu koko vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn ajan. Sitä ei sovelleta, jos vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin muodostuu vain yhdestä luonnollisesta henkilöstä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoisilla riidanratkaisuelimillä on käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa

- a) kyseinen luonnollinen henkilö korvataan toisella luonnollisella henkilöllä, jonka tehtäväksi vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely annetaan; tai jollei näin tehdä,
- b) kyseinen luonnollinen henkilö pidätty vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn toteuttamisesta ja, jos mahdollista, vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ehdottaa osapuolille riidan toimittamista sellaisen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta käsitellä asianomainen riita; tai jollei näin tehdä,
- c) olosuhteista ilmoitetaan osapuolille, ja kyseinen luonnollinen henkilö saa jatkaa vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn toteuttamista vain, jos osapuolet eivät ole tätä vastustaneet saatuaan tiedon asianomaisista olosuhteista ja oikeudestaan vastustaa.

Tämä kohta ei rajoita 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamista.

Jos vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin muodostuu vain yhdestä luonnollisesta henkilöstä, sovelletaan ainoastaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaa.

3. Jos jäsenvaltiot päättävät sallia 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen menettelyt tämän direktiivin mukaisina vaihtoehtoisina riidanratkaisumenettelyinä, niiden on varmistettava, että nämä menettelyt täyttävät 1 ja 5 kohdassa säädettyjen yleisten vaatimusten lisäksi seuraavat erityiset vaatimukset:

- a) riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt nimittää kollegiaalinen elin tai nämä henkilöt ovat osa kollegiaalista elintä, johon kuuluu yhtä monta kuluttajajärjestöjen ja elinkeinonharjoittajan edustajaa, ja heidät nimitetään avoimen menettelyn tuloksena;
- b) riidanratkaisusta vastaavien luonnollisten henkilöiden toimikausi on vähintään kolmevuotinen, jotta voidaan varmistaa heidän toimintansa riippumattomuus;
- c) riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt sitoutuvat olemaan työskentelemättä elinkeinonharjoittajan taikka sellaisen ammattialajärjestön tai elinkeinonharjoittajien järjestön lukuun, jonka jäsen elinkeinonharjoittaja on, kolmen vuoden ajan sen jälkeen, kun heidän toimensa riidanratkaisuelimessä on päättynyt;
- d) riidanratkaisuelimellä ei ole hierarkkista tai toiminnallista sidosta elinkeinonharjoittajaan, se toimii selvästi erillään elinkeinonharjoittajan toiminnallisista yksiköistä ja sillä on tehtäviensä suorittamiseksi käytössään riittävät varat, jotka ovat erillään elinkeinonharjoittajan yleisistä varoista.

4. Jos vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt ovat yksinomaan, sellaisen ammattialajärjestön tai elinkeinonharjoittajien järjestön palveluksessa, jonka jäsen elinkeinonharjoittaja on, tai saavat palkkionsa yksinomaan siltä, jäsenvaltioiden on varmistettava 1 ja 5 kohdassa esitettyjen yleisten vaatimusten lisäksi, että heillä on käytössään erilliset, heidän toimintaansa tarkoitetut varat, jotka ovat riittävät heidän tehtäviensä suorittamiseksi.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos kyseiset luonnolliset henkilöt ovat osa kollegiaalista elintä, johon kuuluu yhtä monta sellaisen ammattialajärjestön tai elinkeinonharjoittajien järjestön, jonka palveluksessa he ovat tai joilta he saavat palkkionsa, edustajaa ja kuluttajajärjestöjen edustajaa.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoisissa riidanratkaisuelimissä, joissa riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt muodostavat kollegiaalisen elimen, on yhtä monta kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien edustajaa.

6. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on rohkaistava vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä antamaan koulutusta vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville

luonnollisille henkilöille. Jos tällaista koulutusta annetaan, toimivaltaisten viranomaisten on valvottava vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten perustamia koulutusjärjestelmiä niille 19 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella.

7 artikla

Avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet asettavat julkisesti saataville verkkosivustolleen ja pyydettyä pysyvällä tavalla sekä muilla asiaankuuluviksi katsomillaan tavoilla seuraavat, selkeät ja helposti ymmärrettävät tiedot:

- a) niiden yhteystiedot, myös posti- ja sähköpostiosoite;
- b) sen, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet on merkitty luetteloon 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt, heidän nimittämisessään käytetty menetelmä ja toimikautensa pituus;
- d) vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavien luonnollisten henkilöiden asiantuntemus, puolueettomuus ja riippumattomuus, jos he ovat yksinomaan elinkeinonharjoittajan palveluksessa tai saavat palkkionsa yksinomaan siltä;
- e) soveltuviin tapauksiin heidän jäsenyytensä sellaisissa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkostoissa, jotka edistävät valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisua;
- f) riitatyypit, joiden käsittelyyn elimellä on toimivalta, mukaan lukien mahdollinen rahallinen kynnysarvo;
- g) riidanratkaisuun sovellettavat menettelysäännöt ja perusteet, joilla vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin voi kieltäytyä käsittelemästä tiettyä riitaa 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- h) kielet, joilla valitus voidaan toimittaa vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle ja joita vaihtoehtoisessa riidanratkaisumenettelyssä käytetään;
- i) sääntötyypit, joita vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin voi käyttää perustana riidan ratkaisulle (esim. oikeussäännöt, tasa-arvoisuusnäkökohdat, käytännösäännöt);
- j) mahdolliset ennakoedellytykset, jotka osapuolten on täytettävä, ennen kuin vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely voidaan aloittaa, mukaan lukien vaatimus, jonka mukaan kuluttajan on yritettävä ratkaista asia suoraan elinkeinonharjoittajan kanssa;
- k) voivatko osapuolet vetäytyä menettelystä;
- l) mahdolliset osapuolten suoritettaviksi tulevat kustannukset, mukaan lukien mahdolliset kustannusten jakamista menettelyn päättyessä koskevat säännöt;

- m) vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn keskimääräinen kesto;
- n) vaihtoehtoisessa riidanratkaisumenettelyssä saavutetun ratkaisun oikeudelliset vaikutukset, mukaan lukien soveltuviissa tapauksissa seuraamukset päätöksen noudattamatta jättämisestä silloin, kun se on osapuolia sitova;
- o) vaihtoehtoisen riidanratkaisun johdosta annetun päätöksen mahdollinen täytäntöönpanokelpoisuus.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet asettavat vuotuiset toimintakertomukset julkisesti saataville verkkosivustolleen sekä pyydettyä pysyvällä tavalla ja muilla asiaankuuluviksi katsomillaan tavoilla. Toimintakertomuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot valtion sisäisistä ja valtioiden rajat ylittävistä riidoista:

- a) vastaanotettujen riita-asioiden lukumäärä ja valitustyyppit, joihin ne liittyvät;
- b) usein toistuvat järjestelmälliset tai merkittävät ongelmat, jotka johtavat kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiin riitoihin; tällaisten tietojen lisäksi voidaan antaa suosituksia siitä, kuinka nämä ongelmat voidaan välttää tai ratkaista tulevaisuudessa, jotta voidaan parantaa elinkeinonharjoittajien toimintatapaa ja edistää tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa;
- c) niiden riitojen osuus, joiden käsittelystä vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin on kieltäytynyt, ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen eri kieltäytymisperusteiden prosentuaalinen osuus;
- d) edellä 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen osalta niiden ratkaisujen prosentuaaliset osuudet, jotka on ehdotettu tai määrätty kuluttajan eduksi ja elinkeinonharjoittajan eduksi, sekä riidat, joissa on päästy sovintoon;
- e) niiden vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen prosentuaalinen osuus, jotka on keskeytetty, sekä keskeyttämiseen johdaneet syyt, jos ne ovat tiedossa;
- f) riitojen ratkaisuun kulunut keskimääräinen aika;
- g) vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä saavutettujen ratkaisujen noudattamisaste, jos se on tiedossa;
- h) soveltuviissa tapauksissa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten yhteistyö sellaisten vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkostoissa, joilla edistetään valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisua.

8 artikla

Tehokkuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt ovat tehokkaita ja täyttävät seuraavat vaatimukset:

- a) vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely on molempien osapuolten käytettävissä ja helposti niiden saatavilla niin sähköisesti kuin muulla tavalla riippumatta siitä, missä osapuolet ovat;
- b) osapuolet voivat käyttää menettelyä olematta velvollisia käyttämään lakimiestä tai oikeudellista neuvonantajaa, mutta menettely ei vaikuta osapuolten oikeuteen saada riippumatonta neuvontaa tai käyttää kolmatta osapuolta edustajana tai avustajana menettelyn kaikissa vaiheissa;
- c) vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely on kuluttajille maksuton tai heidän saatavissaan nimellistä korvausta vastaan;
- d) valituksen vastaanottanut vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ilmoittaa riidan osapuolille heti siitä, että se on saanut kaikki valitusta koskevat asianmukaiset tiedot sisältävät asiakirjat;
- e) vaihtoehtoisessa riidanratkaisumenettelyssä saavutettu ratkaisu on saatavilla 90 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin on vastaanottanut kaikki valitusasiaan liittyvät asiakirjat. Erittäin monimutkaisissa riita-asioissa tehtävää suorittava vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin voi harkintansa mukaan pidentää 90 päivän määräaika. Osapuolille on ilmoitettava tuon määräajan pidentämisestä sekä riidan ratkaisun arvioidusta kestosta.

9 artikla

Oikeudenmukaisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn
 - a) osapuolilla on mahdollisuus kohtuullisen ajan kuluessa ilmaista näkökantansa, saada vaihtoehtoiselta riidanratkaisuelimeltä toisen osapuolen esittämät väitteet, todisteet, asiakirjat ja tosiseikat, mahdolliset asiantuntijoiden näkemykset ja lausunnot sekä mahdollisuus esittää niitä koskevia huomautuksia;
 - b) osapuolille ilmoitetaan, ettei niillä ole velvollisuutta käyttää lakimiestä tai oikeudellista neuvonantajaa mutta että ne voivat hankkia riippumatonta neuvontaa tai että niiden edustajana tai avustajana voi olla kolmas osapuoli menettelyn kaikissa vaiheissa;
 - c) osapuolille ilmoitetaan vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn ratkaisusta kirjallisesti tai pysyvällä tavalla, ja niille annetaan lausuma, joka sisältää ratkaisun perusteet.
2. Vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä, joissa pyritään ratkaisemaan riita ehdottamalla ratkaisua, jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) osapuolet voivat missä tahansa vaiheessa vetäytyä menettelystä, jos ne ovat tyytymättömiä menettelyn tehokkuuteen tai kulkuun. Niille on ilmoitettava tästä oikeudesta ennen menettelyn aloittamista. Jos kansallisissa säännöissä määrätään, että elinkeinonharjoittajan osallistuminen vaihtoehtoisin riidanratkaisumenettelyihin on pakollista, tätä alakohtaa sovelletaan ainoastaan kuluttajaan;

- b) osapuolille ilmoitetaan ennen ehdotetun ratkaisun hyväksymistä tai sen noudattamista, että
- i) ne voivat valita, hyväksyvätkö ne ehdotetun ratkaisun tai noudattavatko ne sitä;
 - ii) osallistuminen menettelyyn ei sulje pois mahdollisuutta hakea oikeussuojaa oikeudenkäyntimenettelyssä;
 - iii) ratkaisuehdotus saattaa olla erilainen kuin lainsäädäntöä soveltavan tuomioistuimen antama ratkaisu;
- c) osapuolille ilmoitetaan ennen ratkaisuehdotuksen hyväksymistä tai noudattamista tällaisen ratkaisuehdotuksen hyväksymisen tai noudattamisen oikeudellisista vaikutuksista;
- d) osapuolilla on kohtuullinen harkinta-aika, ennen kuin he antavat suostumuksensa ratkaisuehdotukseen tai sovintoratkaisuun.

3. Jos vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen mukaisesti annettavasta ratkaisusta tulee kansallisen lainsäädännön mukaan elinkeinonharjoittajaa sitova sen jälkeen, kun kuluttaja on hyväksynyt ehdotetun ratkaisun, 9 artiklan 2 kohtaa sovelletaan vain kuluttajaan.

10 artikla

Vapaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan sopimus valitusten saattamisesta vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi ei sido kuluttajaa, jos se on tehty ennen riidan syntymistä ja jos se johtaa siihen, että kuluttaja menettää oikeutensa nostaa riidan ratkaisemiseksi kanne tuomioistuimessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisissa vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä, joissa riita pyritään ratkaisemaan määräämällä ratkaisu, ratkaisu voi olla osapuolia sitova vain, jos näille on ilmoitettu ratkaisun sitovuudesta ennakolta ja jos osapuolet ovat tämän nimenomaisesti hyväksyneet. Elinkeinonharjoittajan nimenomaista hyväksyntää ei vaadita, jos ratkaisut kansallisten sääntöjen mukaan sitovat elinkeinonharjoittajaa.

11 artikla

Laillisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä, joissa riita pyritään ratkaisemaan määräämällä ratkaisu kuluttajalle:

- a) kun lainvalintatilannetta ei ole, määrätty ratkaisu ei saa johtaa siihen, että kuluttaja menettää hänelle sellaisin säännöksiin annetun suojan, joista ei kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan asuinjäsenvaltion lain mukaan voida sopimuksiin poiketa;

b) lainvalintatilanteessa, jossa kauppa- tai palvelusopimukseen sovellettava laki määräytyy asetuksen (EY) N:o 593/2008 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen määräämä ratkaisu ei saa johtaa siihen, että kuluttaja menettää hänelle sellaisin säännöksiin annetun suojan, joista ei voida sopimuksiin poiketa sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa kuluttajan asuinpaikka on;

c) lainvalintatilanteessa, jossa kauppa- tai palvelusopimukseen sovellettava laki määräytyy sopimusveloitteisiin sovellettavaa lakia koskevan 19 päivänä kesäkuuta 1980 tehdyn Rooman yleissopimuksen 5 artiklan 1–3 kohdan mukaisesti, vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen määräämä ratkaisu ei saa johtaa siihen, että kuluttaja menettää sen jäsenvaltion lain pakottavin säännöksiin hänelle annetun suojan, jossa hänen asuinpaikkansa on.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa ”asuinpaikka” määräytyy asetuksen (EY) N:o 593/2008 mukaisesti.

12 artikla

Vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen vaikutus määrää- ja vanhentumisaikoihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osapuolia, jotka pyrkivänsä riidan ratkaisuun ovat turvautuneet sellaisiin vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin, joiden ratkaisu ei ole sitova, ei vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn aikana päättäneiden määrää- ja vanhentumisaikojen johdosta estetä aloittamasta myöhemmin kyseistä riitaa koskevaa oikeuskäsittelyä.

2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita sellaisten kansainvälisten sopimusten sisältämiä määräaikoja ja vanhentumista koskevien määräysten soveltamista, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat.

III LUKU

TIEDOTTAMINEN JA YHTEISTYÖ

13 artikla

Elinkeinonharjoittajien kuluttajalle antamat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoitautuneet elinkeinonharjoittajat ilmoittavat kuluttajille yhden tai useamman vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen, jonka piiriin nämä elinkeinonharjoittajat kuuluvat, kun nämä elinkeinonharjoittajat sitoutuvat tai ovat velvollisia käyttämään näitä elimiä kuluttajien kanssa syntyneiden riitojen ratkaisuun. Näihin tietoihin on sisällyttävä asianomaisen yhden tai useamman vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen verkkosivusto-osoitteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettava selkeästi, ymmärrettävästi ja helposti saatavilla olevalla tavalla elinkeinonharjoittajien verkkosivustolla, jos sellainen on, ja tarvittaessa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen kauppa- tai palvelusopimuksen yleisissä ehdoissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kuluttajan ja jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen elinkeinonharjoittajan välistä riitaa ei ole voitu ratkaista kuluttajan suoraan elinkeinonharjoittajalle tekemän valituksen perusteella, elinkeinonharjoittaja antaa kuluttajalle 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja ilmoittaa, käyttääkö se asianomaisia vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä riidan ratkaisemiseksi. Nämä tiedot on toimitettava paperilla tai muulla pysyvällä tavalla.

14 artikla

Kuluttajille annettava apu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat voivat saada apua voidakseen valtioiden rajat ylittäviä kauppa- tai palvelusopimuksia koskeissa riidoissa käyttää toisessa jäsenvaltiossa toimivaa vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, jolla on toimivalta käsitellä heidän valtioiden rajat ylittävää riitaansa.

2. Jäsenvaltioiden on annettava vastuu 1 kohdassa tarkoitettun tehtävän suorittamisesta Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvalla keskuksellaan, kuluttajajärjestöille tai muulle elimelle.

15 artikla

Yleinen tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvat keskuksat ja tapauksen mukaan tämän direktiivin 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyt elimet asettavat 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä laaditun luettelon julkisesti saataville verkkosivustollaan tarjoamalla linkin komission sivustolle ja mahdollisuuksien mukaan pysyvällä tavalla toimitiloissaan.

2. Jäsenvaltioiden on rohkaistava keskeisiä kuluttajajärjestöjä ja elinkeinonharjoittajien järjestöjä asettamaan julkisesti saataville verkkosivustoilleen ja muilla asiaankuuluviksi katsomilla tavoilla 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun luettelon vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä.

3. Komission ja jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen tietojen jakaminen siitä, miten kuluttajat voivat käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien riitojen ratkaisemiseksi.

4. Komission ja jäsenvaltioiden on toteutettava liitännäistoimenpiteitä rohkaistakseen unionin ja kansallisen tason kuluttajajärjestöjä ja ammattialajärjestöjä lisäämään tietoisuutta vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä ja niiden noudattamista menettelyistä sekä edistämään vaihtoehtoisen riidanratkaisun käyttöä elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien keskuudessa. Näitä elimiä on myös rohkaistava antamaan kuluttajille tietoja toimivaltaisista vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä, kun ne ottavat vastaan kuluttajien valituksia.

16 artikla

Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten välinen yhteistyö ja kokemusten vaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet tekevät yhteistyötä valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisemisessa ja vaihtavat säännöllisesti sekä valtioiden rajat ylittävien että valtion sisäisten riitojen ratkaisemista koskevia parhaita käytäntöjä.

2. Komissio tukee ja helpottaa kansallisten vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkostoitumista ja niiden suorittamaa parhaiden käytäntöjen ja kokemusten vaihtoa ja levittämistä.

3. Jos unionissa on olemassa valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisua helpottavien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkosto jollakin sektorikohtaisella alalla, jäsenvaltioiden on rohkaistava tuon alan riitoja käsitteleviä vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä liittymään jäseneksi kyseiseen verkostoon.

4. Komissio julkaisee luettelon, joka sisältää 3 kohdassa tarkoitettujen verkostojen nimet ja yhteystiedot. Komissio saattaa luettelon tarvittaessa ajan tasalle.

17 artikla

Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten ja kuluttajansuojaa koskevan unionin säädösten täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet ja kuluttajansuojaa koskevien unionin säädösten täytäntöönpanosta vastaavat kansalliset viranomaiset tekevät yhteistyötä.

2. Yhteistyöhön on erityisesti sisällyttävä vastavuoroinen tiedonvaihto tiettyjen liiketoiminta-alojen käytännöistä, joista kuluttajat ovat toistuvasti tehneet valituksia. Siihen on sisällyttävä myös tällaisten kansallisten viranomaisten vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille tarjoamat tekniset arvioinnit ja tiedot, jos tällaiset arvioinnit tai tiedot ovat tarpeen yksittäisten riitojen käsittelemistä varten ja jos niitä on jo saatavilla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa yhteistyössä ja keskinäisessä tiedonvaihdossa noudatetaan direktiivissä 95/46/EY säädettyjä henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä.

4. Tällä artiklalla ei rajoiteta kuluttajansuojaa koskevien unionin säädösten täytäntöönpanosta vastaaviin kansallisiin viranomaisiin sovellettavien ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen soveltamista. Vaihtoehtoisiin riidanratkaisuelimiin sovelletaan vaitiolovelvollisuutta tai muita vastaavia salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä, joista säädetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä, johon ne ovat sijoittautuneet.

IV LUKU

TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN JA KOMISSION TEHTÄVÄT

18 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka suorittaa 19 ja 20 artiklassa säädetty tehtävät. Kukin jäsenvaltio voi nimetä useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen. Jos jäsenvaltio tekee näin, sen on määriteltävä, mikä nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista toimii keskitettynä yhteyspisteenä komission suuntaan. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle nimeämänsä toimivaltainen viranomainen tai, tapauksen mukaan, toimivaltaiset viranomaiset, keskitetty yhteyspiste mukaan lukien.

2. Komissio laatii toimivaltaisista viranomaisista luettelon, johon sisältyy tarvittaessa sille 1 kohdan mukaisesti ilmoitettu keskitetty yhteyspiste, ja julkaisee sen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Riidanratkaisuelinten toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle perustetut riidanratkaisuelimet, joilla on tarkoitus olla tämän direktiivin mukaisia vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä ja tulla otetuiksi 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti luettelon, ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) nimensä, yhteystietonsa ja verkkosivustonsa osoite;
- b) tiedot rakenteestaan ja rahoituksestaan, mukaan lukien tiedot riidanratkaisusta vastaavista luonnollisista henkilöistä, heidän palkkioistaan, toimikaudestaan ja siitä, kenen palveluksessa he ovat;
- c) menettelysääntönsä;
- d) mahdolliset maksut;
- e) riidanratkaisumenettelyjen keskimääräinen kesto;
- f) yksi tai useampi kieli, jolla valitukset voidaan toimittaa ja jolla riidanratkaisumenettely käydään;
- g) ilmoitus riitatyypeistä, joita riidanratkaisumenettely koskee;
- h) perusteet, joilla riidanratkaisuelin voi kieltäytyä käsittelemästä tiettyä riitaa 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

- i) perusteltu lausunto siitä, voidaanko elintä pitää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvana vaihtoehtoisena riidanratkaisuelimenä ja täyttävätkö se II luvussa säädetty laatuvaatimukset.

Jos a–h alakohdassa tarkoitettut tiedot muuttuvat, vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava näistä muutoksista toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jos jäsenvaltiot päättävät sallia tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut menettelyt, niiden on varmistettava, että tällaisia menettelyjä soveltavat vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja lausuntojen lisäksi tiedot, jotka tarvitaan sen arvioimiseksi, täyttävätkö elimet 6 artiklan 3 kohdassa säädetty riippumattomuutta ja avoimuutta koskevat erityiset lisävaatimukset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille kahden vuoden välein seuraavat tiedot:

- a) vastaanotettujen riita-asioiden lukumäärä ja valitustyypit, joita ne koskevat;
- b) niiden vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen prosentuaalinen osuus, jotka on keskeytetty ennen ratkaisuun pääsyä;
- c) vastaanotettujen riita-asioiden ratkaisemiseen kulunut keskimääräinen aika;
- d) vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä saavutettujen ratkaisujen noudattamisaste, jos se on tiedossa;
- e) usein toistuvat järjestelmälliset tai merkittävät ongelmat, jotka johtavat kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien väliin riitoihin. Tältä osin annettujen tietojen ohessa voidaan antaa suosituksia siitä, kuinka nämä ongelmat voidaan välttää tai ratkaista tulevaisuudessa;
- f) tarvittaessa arviointi sen yhteistyön tehokkuudesta, jota ne ovat tehneet valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisua edistävien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkostoissa;
- g) tarvittaessa vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville luonnollisille henkilöille 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti annettu koulutus;
- h) arviointi elimen tarjoaman vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn tehokkuudesta ja mahdollisista tavoista sen tehokkuuden parantamiseksi.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja komission tehtävät

1. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava erityisesti 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti saamiensa tietojen perusteella, voidaanko sille ilmoitettuja riidanratkaisuelimiä pitää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvina vaihtoehtoisina riidanratkaisueliminä ja täyttävätkö ne II luvussa ja sen täytäntöönpanemiseksi annetuissa kansallisissa säännöksissä, mukaan lukien tätä direktiiviä pidemmälle unionin oikeuden mukaisesti menevät kansalliset säännökset, säädetty laatuvaatimukset.

2. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin perusteella laadittava luettelo kaikista vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä, jotka sille on ilmoitettu ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Luetteloon on sisällyttävä seuraavat:

- a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelimen nimet, yhteystiedot ja verkkosivustojen osoitteet;
- b) mahdolliset maksut;
- c) yksi tai useampi kieli, jolla valitukset voidaan toimittaa ja jolla vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely käydään;
- d) riitatyyppit, joita vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely koskee;
- e) kunkin vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen vastuualueeseen kuuluvat alat ja riitaluokat;
- f) tapauksen mukaan tarve osapuolten tai niiden edustajien fyysisen läsnäoloon, mukaan lukien vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen lausunto siitä, onko vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely suullinen vai kirjallinen tai voidaanko se toteuttaa suullisena tai kirjallisena;
- g) menettelyn tuloksena saadun ratkaisun sitova tai ei-sitova luonne; ja
- h) perusteet, joilla vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin voi kieltäytyä käsittelemästä tiettyä riitaa 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu luettelo komissiolle. Jos toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan muutoksista 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, tämä luettelo on saatettava ajan tasalle ilman aiheutonta viivytystä ja asiaa koskevat tiedot on ilmoitettava komissiolle.

Jos tämän direktiivin mukaiseksi vaihtoehtoiseksi riidanratkaisuelimeksi luetteloon merkitty riidanratkaisuelin ei enää täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on otettava yhteyttä kyseiseen riidanratkaisuelimeen, mainittava vaatimukset, joita se ei täytä, ja pyydettyä sitä huolehtimaan niiden täyttämistä välittömästi. Jollei riidanratkaisuelin kolmen kuukauden kuluttua edelleenkään täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, toimivaltaisen viranomaisen on poistettava se tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua luettelosta. Tämä luettelo on saatettava ajan tasalle ilman aiheutonta viivytystä, ja asianomaiset tiedot on ilmoitettava komissiolle.

3. Jos jäsenvaltio on nimennyt useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen yhteyspisteiden on annettava komissiolle tiedoksi luettelo

ja sitä koskevat 2 kohdassa tarkoitettujen ajan tasalle saatettujen tietojen. Luettelon ja näiden ajan tasalle saatettujen versioiden on koskettava kaikkia kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä.

4. Komissio laatii luettelon sille 2 kohdan mukaisesti ilmoitetuista vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä ja saattaa sen ajan tasalle, kun sille ilmoitetaan muutoksista. Komissio asettaa tämän luettelon ja sen ajan tasalle saatettujen tietojen yleisesti saataville verkkosivustollaan ja jollain pysyvällä tavalla. Komissio toimittaa luettelon ja sen ajan tasalle saatettujen versioiden toimivaltaisille viranomaisille ja jäsenvaltioille. Jos jäsenvaltio on 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimennyt keskitetyn yhteyspisteen, komissio toimittaa mainitun luettelon ja sen ajan tasalle saatettujen versioiden tuolle keskitetylle yhteyspisteelle.

5. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on saatettava 4 kohdassa tarkoitettu ajan tasalle saatettu luettelo vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä yleisesti saataville verkkosivustollaan komission sivustolle tarjotun linkin avulla. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi saatettava vahvistettu luettelo pysyvällä tavalla yleisesti saataville.

6. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava viimeistään 9 päivänä heinäkuuta 2018 ja joka neljäs vuosi sen jälkeen kertomus vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten kehittämistä ja toiminnasta ja lähetettävä se komissiolle. Tuossa kertomuksessa on erityisesti:

- a) yksilöitävä vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten parhaat toimintatavat;
- b) tarvittaessa tuotava esiin puutteet, jotka häiritsevät vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toimintaa sekä valtion sisäisissä että valtioiden rajat ylittävissä riidoissa, ja esitettävä niitä koskevia tilastotietoja;
- c) annettava tarvittaessa suosituksia siitä, miten vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toimivuutta ja tehokkuutta voitaisiin parantaa.

7. Jos jäsenvaltio on 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimennyt useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen yhteyspisteiden on julkaistava tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kertomus. Kertomuksen on koskettava kaikkia asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

21 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksia, joita sovelletaan erityisesti 13 artiklan nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

22 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen kohta seuraavasti:

”20. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63): 13 artikla”.

23 artikla

Direktiivin 2009/22/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2009/22/EY liitteeseen I kohta seuraavasti:

”14. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63): 13 artikla”.

24 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 9 päivänä heinäkuuta 2015.

- a) tarpeen mukaan 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen elinten nimet ja yhteystiedot, ja
- b) edellä 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset, tarvittaessa myös keskitetty yhteyspiste.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näihin tietoihin myöhemmin tehdyistä muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ensimmäinen luettelo viimeistään 9 päivänä tammikuuta 2016

3. Komissio toimittaa jäsenvaltioille 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot.

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 9 päivänä heinäkuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

26 artikla

Kertomus

Komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään 9 päivänä heinäkuuta 2019 ja joka neljäs vuosi sen jälkeen. Kertomuksessa on käsiteltävä vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten kehittämistä ja käyttöä sekä direktiivin vaikutusta kuluttajiin ja elinkeinonharjoittajiin, erityisesti kuluttajien tietoisuuteen niistä ja sitä, missä määrin elinkeinonharjoittajat käyttävät niitä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

27 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

28 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä toukokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 529/2013/EU,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen liittyvistä toimista peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevista tilinpitosäännöistä ja toimiin liittyviä toimenpiteitä koskevasta tiedosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta, jäljempänä 'LULUCF', koskeva sektori unionissa on netto-nielu, joka sitoo ilmakehästä kasvihuonekaasuja määrän, joka vastaa merkittävää osaa unionin kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä. LULUCF-toimista aiheutuu ihmisen toiminnasta aiheutuvia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia kasvillisuuteen ja maaperään varastoituneen hiilen määrän muutosten seurauksena, samoin kuin muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöjä. Puutuotteiden lisääntynyt kestävä käyttö voi vähentää päästöjä huomattavasti ja tehostaa kasvihuonekaasujen poistumia ilmakehästä. LULUCF-sektorilta peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia ei lasketa mukaan unionin 20 prosentin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteisiin, jotka on asetettu vuodeksi 2020 jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä

23 päivänä huhtikuuta 2009 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 406/2009/EY ⁽³⁾ ja kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁴⁾, vaikka ne otetaan osittain huomioon neuvoston päätöksellä 2002/358/EY ⁽⁵⁾ hyväksytyin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'UNFCCC', Kioton pöytäkirjan, jäljempänä 'Kioton pöytäkirja', 3 artiklan 3 kohdan mukaisissa unionin päästöjen määrällisissä rajoituksissa ja vähennyssitoumuksissa.

- (2) Siirryttäessä kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 kaikkea maankäyttöä olisi tarkasteltava kokonaisvaltaisesti ja LULUCF-sektoria olisi käsiteltävä unionin ilmastopolitiikassa.

- (3) Päätöksessä N:o 406/2009/EY komissiota vaaditaan arvioimaan sääntöjä, joiden mukaisesti kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat, jotka johtuvat LULUCF-sektoriin liittyvistä toimista, sisällytetään unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoumukseen, samalla varmistetaan kyseisen sektorin osuuden pysyvyys ja ympäristötavoitteiden tunkimättömyys sekä mahdollistaen asianomaisten päästöjen ja poistumien täsmällinen seuranta ja tilinpito. Tässä päätöksessä olisi sen vuoksi ensimmäisenä askeleena vahvistettava LULUCF-sektorin kasvihuonekaasujen päästöihin ja poistumiin sovellettavat tilinpitosäännöt ja edistettävä tällä tavoin toimintapolitiikkaa LULUCF-sektorin sisällyttämiseksi soveltuvin osin unionin päästöjen vähentämistoumukseen ottaen samalla huomioon ympäristöolosuhteet unionin eri alueilla, mukaan lukien muun muassa runsasmetsäiset maat. Jotta hiilivarantojen säilyttäminen ja lisääminen voidaan tällä välin varmistaa, tässä päätöksessä olisi säädettävä myös tiedoista, joita jäsenvaltioiden olisi toimitettava LULUCF-toimistaan LULUCF-sektorilta peräisin olevien päästöjen rajoittamiseksi tai vähentämiseksi sekä poistumien ylläpitämiseksi tai lisäämiseksi.

⁽³⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁴⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 2002, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisen puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämistä yhteisesti (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.)

⁽¹⁾ EUVL C 351,15.11.2012, s. 85.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. huhtikuuta 2013.

- (4) Tässä päätöksessä olisi säädettävä jäsenvaltioiden niistä velvollisuuksista, jotka koskevat kyseisten tilinpitosääntöjen täytäntöönpanoa ja tietojen antamista LULUCF-toimista. Päätöksessä ei pitäisi säätää yksityisten osapuolten tilinpito- tai raportointivelvollisuuksista.
- (5) Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin päätöksessä 16/CMP.1, joka on tehty Montrealissa joulukuussa 2005 kokoontuneiden UNFCCC:n osapuolten 11. konferenssissa, ja Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin päätöksessä 2/CMP.7, joka on tehty Durbanissa joulukuussa 2011 kokoontuneiden UNFCCC:n osapuolten 17. konferenssissa, vahvistetaan LULUCF-sektorin tilinpitosäännöt toisesta Kioton pöytäkirjan mukaisesta velvoitekaudesta alkaen. Tämän päätöksen olisi oltava täysin yhdenmukainen kyseisten päätösten kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus unionin sisäisten sääntöjen ja UNFCCC:n puitteissa sovittujen määritelmien, menettelyjen, sääntöjen ja ohjeiden välillä kansallisen raportoinnin päällekkäisyyksien välttämiseksi. Tässä päätöksessä olisi myös otettava huomioon unionin LULUCF-sektorin erityispiirteet ja unionista erillisenä UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan osapuolena johtuvat velvoitteet.
- (6) Unionin LULUCF-sektoriin sovellettavien tilinpitosääntöjen ei tulisi aiheuttaa ylimääräistä hallinnollista kuormitusta. Siten ei pitäisi olla pakollista sisällyttää sääntöjen mukaan laadittuihin raportteihin tietoja, joita ei UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätösten ja Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksen päätösten nojalla vaadita.
- (7) LULUCF-sektori voi myötävaikuttaa ilmastonmuutoksen hillitsemiseen monin tavoin, erityisesti vähentämällä päästöjä sekä ylläpitämällä ja lisäämällä nieluja ja hiilivaroja. Jotta erityisesti hiilen sitoutumisen lisäämiseen tähtäävät toimenpiteet olisivat tehokkaita, on oleellista, että hiilivarastot ovat pitkällä aikavälillä vakaita ja sopeutumiskykyisiä.
- (8) LULUCF:n tilinpitosääntöjen olisi kuvastettava maa- ja metsätalousaloilla toteutettuja toimia, joilla pyritään lisäämään maavarojen käyttöön tehtyjen muutosten vaikutusta päästöjen vähentämiseen. Tässä päätöksessä olisi säädettävä tilinpitosäännöistä, joita on pakko soveltaa metsittämistä, uudelleenmetsittämistä, metsänhävitystä ja metsänhoitoa koskeviin toimiin sekä laidunmaan hoitoa ja viljelymaan hoitoa koskeviin toimiin; noudattaen erityissäännöksiä, joiden tarkoituksena on jäsenvaltioiden raportointi- ja tilinpitojärjestelmien parantaminen ensimmäisellä tilinpitokaudella. Tässä päätöksessä olisi säädettävä myös tilinpitosäännöistä, joita voidaan vapaaehtoisesti soveltaa kasvillisuuden palauttamista sekä kosteikkojen kuivatusta ja uudelleenvevttämistä koskeviin toimiin.
- Tätä varten komission olisi virtaviivaistettava ja parannettava asiaan liittyviä tietoja käsittelevien unionin tietokantojen (Eurostat-Lucas, EEA- Corine Land Cover jne.) tuotosta tarkoituksena avustaa jäsenvaltioita saavuttamaan tilinpitovelvoitteensa, erityisesti koskien viljelymaan ja laidunmaan hoitoa ja tarvittaessa kasvillisuuden palauttamista sekä kosteikkojen kuivatusta ja uudelleenvevttämistä koskevaa vapaaehtoista tilinpitoa.
- (9) Unionin LULUCF-sektorilla sovellettavien tilinpitosääntöjen ympäristövaikutusten toteutumisen varmistamiseksi näiden sääntöjen olisi perustuttava Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin päätöksessä 2/CMP.7, päätöksessä 2/CMP.6, joka on tehty Cancunissa joulukuussa 2010 kokoontuneiden UNFCCC:n osapuolten kuudennessatoista konferenssissa, ja päätöksessä 16/CMP.1 vahvistettuihin tilinpidon periaatteisiin. Jäsenvaltioiden olisi laadittava ja ylläpidettävä tilejä niin, että LULUCF-sektorilta peräisin olevien päästöjen ja poistumien arvioinnissa käytettävät tiedot ovat tarkat, kattavat, johdonmukaiset, vertailtavat ja läpinäkyvät hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (Intergovernmental Panel on Climate Change), jäljempänä 'IPCC', antamien asiaankuuluvien kansallisia kasvihuonekaasuintventaarioita koskevien ohjeiden mukaisesti, mukaan lukien ohjeet, jotka koskevat UNFCCC:n puitteissa hyväksytyt, muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöjä koskevia tilinpitomenetelmiä.
- (10) Päätöksiin 2/CMP.7 ja 16/CMP.1 perustuvat tilinpitosäännöt eivät mahdollista tilinpitoa puutuotteiden energia- ja materiaalitarkoituksiin käytön substituutiovaikutuksesta, koska se johtaisi kaksinkertaiseen tilinpitoon. Tällainen käyttö voi kuitenkin merkittävästi edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä, ja sen vuoksi jäsenvaltioiden toimitamat LULUCF-toimia koskevat tiedot voivat sisältää toimenpiteitä, joilla eniten kasvihuonekaasuja tuottavia materiaaleja ja energian raaka-aineita korvataan biomassalla. Se lisäisi politiikan yhdenmukaisuutta.
- (11) Tulevan politiikan vakauden turvaamiseksi ja maankäytön optimoimiseksi unionissa tarvitaan asianmukaisia investointeja. Sen varmistamiseksi, että nämä investoinnit tehdään ensisijaisesti tärkeimpiin kategorioihin, jäsenvaltioiden olisi alussa voitava jättää tietyt hiilivarastot tilinpidon ulkopuolelle. Pitkällä aikavälillä olisi kuitenkin siirryttävä kohti kokonaisvaltaisempaa sektoritilinpitoa, johon kuulusivat kaikki maa-alueet, varastot ja kaasut.
- (12) Tilinpitosäännöissä olisi varmistettava, että tileissä annetaan oikea kuva ihmisen toiminnasta johtuvista muutoksista päästöissä ja poistumisissa. Siltä osin tässä päätöksessä olisi säädettävä erityisten menetelmien käytöstä eri LULUCF-toimien yhteydessä. Metsittämiseen, uudelleenmetsittämiseen ja metsänhävitykseen liittyvät päästöt ja poistumat ovat seurausta välittömästä ihmisen toiminnasta johtuvasta maan muuttamisesta, minkä vuoksi ne olisi otettava mukaan tilinpitoon kokonaisuudessaan. Laidunmaan hoitoon, viljelymaan hoitoon, kasvillisuuden palauttamiseen ja kosteikkojen kuivatukseen ja uudelleenvevttämiseen liittyvät päästöt ja poistumat otetaan kaikki

huomioon käyttämällä perusvuotta päästöjen ja poistumien muutosten laskemisessa. Metsänhoidosta peräisin olevat päästöt ja poistumat riippuvat kuitenkin erilaisista luonnonolosuhteista, ikärakenteesta sekä aiemmin käytetyistä ja nykyisistä hoitokäytännöistä. Perusvuoden käyttö ei tee mahdolliseksi tuoda esiin näitä tekijöitä eikä niistä johtuvia syklisiä vaikutuksia päästöihin ja poistumiin tai niiden vuosittaista vaihtelua. Päästöjen ja poistumien muutosten laskemista koskevissa tilinpitosäännöissä olisi sen sijaan edellytettävä vertailutasojen käyttöä luonnon ja maakohtaisista ominaispiirteistä johtuvien vaikutusten jättämiseksi tilinpidon ulkopuolelle. Vertailutasot ovat arvioita vuotuisista nettopäästöistä tai -poistumista, jotka aiheutuvat jäsenvaltion alueella kuhunkin tilinpitokautteen sisältyvien vuosien aikana harjoitetusta metsänhoidosta, ja ne olisi vahvistettava läpinäkyvästi päätösten 2/CMP.6 ja 2/CMP.7 mukaisesti. Vertailutasojen, joihin tässä päätöksessä viitataan, tulisi olla samat kuin UNFCCC-menettelyissä hyväksytyt tasot. Jos jokin jäsenvaltio saa käyttöönsä vertailutasojen laadintaan liittyvien menetelmien tai tietojen parannuksia, kyseisen jäsenvaltion olisi tehtävä asianmukaiset tekniset korjaukset sisällyttääkseen uudelleenlaskentojen vaikutuksen metsänhoitoa koskevaan tilinpitoon.

Tilinpitosäännöissä olisi säädettävä yläraja sellaisille metsänhoitoon liittyville nettopoistumille, jotka voidaan merkitä tileihin. Jos asiaa koskevien kansainvälisten prosessien yhteydessä tapahtuu kehitystä metsätalouden toimenpiteiden tilinpitosäännöissä, olisi harkittava tähän päätökseen sisältyvien metsätalouden toimenpiteiden tilinpitosääntöjen saattamista ajan tasalle johdonmukaisuuden varmistamiseksi kyseisen kehityksen kanssa.

- (13) Tilinpitosäännöissä olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon ne myönteiset vaikutukset, joita kasvihuonekaasujen varastoinnilla puuhun ja puutuotteisiin on, ja niiden olisi edistettävä metsien suurempaa käyttöä varantona kestävän metsänhoidon puitteissa sekä puutuotteiden käytön lisääntymistä.
- (14) IPCC:n maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevien hyvien käytänteiden ohjeiden 4.1.1 luvun mukaisesti hyvä toimintatapa on, että maat määrittelevät metsän vähimmäispinta-alan lisäksi vähimmäisleveyden, jota ne käyttävät määrittelemään metsän ja metsittämisesä, uudelleenmetsittämisessä ja metsän hävittämisessä käytetyn maayksikön. Olisi varmistettava johdonmukaisuus kunkin jäsenvaltion UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan mukaisessa raportoinnissa sekä tämän päätöksen mukaisessa raportoinnissa käyttämän määritelmän välillä.
- (15) Tilinpitosäännöillä olisi varmistettava, että jäsenvaltiot ilmoittavat tileissä tarkasti muutokset puutuotteiden määrässä sinä ajankohtana, jona ne tapahtuvat, kannustaakseen sellaisten puutuotteiden käyttöä, joilla on pitkä elinkaari. Ensimmäisen kertaluvun hajoamismenetelmän,

jota sovelletaan puutuotteista aiheutuviin päästöihin, olisi sen vuoksi vastattava IPCC:n antamissa kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevissa ohjeissa olevaa yhtälöä 12.1, ja asianomaisten puoliintumisajan oletusarvojen olisi perustuttava IPCC:n vuonna 2006 antamissa maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevissa hyvien käytänteiden ohjeissa olevaan taulukoon 3a.1.3. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus käyttää maakohtaisia menetelmiä ja puoliintumisaikoja, edellyttäen, että ne ovat viimeksi hyväksytyt IPCC:n ohjeiden mukaisia.

- (16) Koska maataloustoimista aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien vuosittaiset vaihtelut ovat paljon pienemmät kuin metsätaloustoimien yhteydessä, jäsenvaltioiden olisi laskettava viljelymaan hoitoon ja laidunmaan hoitoon liittyvistä toimista aiheutuvat kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat suhteessa perusvuoteensa tai kautteensa.
- (17) Kosteikkojen kuivatus ja uudelleenvenettäminen kattavat päästöjä soilta, jotka varastoivat erittäin suuria määriä hiiltä. Soiden muuttaminen ja kuivattaminen vastaa noin viittä prosenttia maailman kasvihuonekaasupäästöistä, ja niiden osuus unionin päästöistä vuonna 2010 oli 3,5 ja 4 prosentin välillä. Näin ollen heti kun kansainvälisesti on sovittu asiaa koskevista IPCC:n ohjeista, unionin olisi pyrittävä viemään asiaa eteenpäin kansainvälisellä tasolla, jotta UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elimissä päästäisiin sopimukseen velvoitteesta laatia ja ylläpitää vuotuisia tilejä kosteikkojen kuivatuksen ja uudelleenvenettämisen kategorioihin kuuluvista toimista peräisin olevista päästöistä ja poistumista ja jotta tämä velvoite sisällytettäisiin viimeistään vuonna 2015 tehtävään maailmanlaajuiseen ilmastositimukseen.
- (18) Luonnontuhot, kuten maastopalot, hyönteis- ja tautituhot, äärimmäiset sääilmiöt ja geologiset häiriöt, jotka eivät ole jäsenvaltion hallittavissa ja joihin jäsenvaltio ei voi ratkaisevasti vaikuttaa, voivat LULUCF-sektorilla johtaa tilapäisiin kasvihuonekaasupäästöihin tai aiheuttaa sen, että aiemmat poistumat häviävät. Koska häviäminen voi olla seurausta myös hoitopäätöksistä, kuten puunkorjuuta tai -istutusta koskevista päätöksistä, tässä päätöksessä olisi varmistettava, että ihmisen toiminnasta johtuvat poistumien häviämiset otetaan aina tarkoin huomioon LULUCF-tileissä. Tässä päätöksessä olisi lisäksi annettava jäsenvaltioille rajallinen mahdollisuus jättää LULUCF-tilensä ulkopuolelle sellaisista häiriöistä metsittämisessä, uudelleenmetsittämisessä ja metsänhoidossa aiheutuvat päästöt, joihin ne eivät voi vaikuttaa, ja käyttää taustatasoja ja marginaaleja päätöksen 2/CMP.7 mukaisesti. Tapa, jolla jäsenvaltiot soveltavat kyseisiä säännöksiä, ei saisi kuitenkaan johtaa siihen, että päästöt kirjataan aiheettomasti liian pieniksi.

- (19) Kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden ilmastomuutokseen liittyvien tietojen, LULUCF-sektorin tiedot mukaan lukien, raportointia koskevat säännöt kuuluvat järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja raportointiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportointiseksi kansallisella ja unionin tasolla 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013⁽¹⁾ soveltamisalaan, joten niitä ei käsitellä tässä päätöksessä. Jäsenvaltioiden olisi noudatettava kyseisiä seuranta- ja raportointia koskevia sääntöjä tässä päätöksessä asetettujen tilinpitovelvoitteidensa osalta.
- (20) LULUCF-tilien päättäminen vuosittain tekisi tileistä epä-tarkkoja ja epäluotettavia, sillä päästöt ja poistumat vaihtelevat vuosittain, eräät raportoidut tiedot edellyttävät useasti uudelleenlaskentoja ja maa- ja metsätalouden muuttuneiden hoitokäytäntöjen vaikutus kasvillisuuteen ja maaperään varastoituneen hiilen määrään näkyy vasta pitkän ajan kuluttua. Tässä päätöksessä olisi sen vuoksi säädettävä pidemmän kauden perusteella tehtävästä tilinpidosta.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi annettava tietoja nykyisistä ja tulevista LULUCF-toimistaan ja toteutettava kansallisesti soveltuvia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on rajoittaa tai vähentää päästöjä sekä ylläpitää tai lisätä poistumia LULUCF-sektorilta. Näiden tietojen olisi sisällettävä tietyt tässä päätöksessä määritetyt tiedot. Lisäksi tämän päätöksen liitteessä olisi parhaiden toimintatapojen edistämiseksi ja synergioiden luomiseksi muiden metsä- ja maatalouteen liittyvien politiikkojen ja toimenpiteiden kanssa vahvistettava ohjeellinen luettelo toimenpiteistä, joita voi myös kuulua kyseisiin tietoihin. Komissio voi antaa ohjeita vertailukelpoisten tietojen vaihdon helpottamiseksi.
- (22) LULUCF-toimien laatimisen tai toteuttamisen yhteydessä jäsenvaltiot voivat tarvittaessa tarkastella mahdollisuuksia edistää investointeja maatalouden alalla.
- (23) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tässä päätöksessä säädettyjen määritelmien päivittämiseksi UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten määritelmiin tekemien muutosten mukaisesti, liitteen I muuttamiseksi tilinpitokausien lisäämiseksi tai muuttamiseksi sen varmistamiseksi, että ne vastaavat UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten hyväksymien sellaisten tilinpitokausien kanssa, joita sovelletaan unionin päästövähennyssitoumuksiin muilla sektoreilla, liitteen II muuttamiseksi päivitetyn vertailutasoin tässä päätöksessä säädettyjen säännösten

mukaisesti, liitteessä III määritettyjen tietojen tarkistamiseksi UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten määritelmiin tekemien muutosten mukaisesti, liitteen V muuttamiseksi UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten mukaisten elinten määritelmiin tekemien muutosten mukaisesti ja tässä päätöksessä säädettyjä luonnontuhoihin liittyviä tilinpitosääntöjä koskevien tiedonantovaatimusten tarkistamiseksi vastaamaan UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten säädöksiin tekemiä tarkistuksia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asiaankuuluvat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitteita, joita ovat LULUCF-toimista peräisin oleviin päästöihin ja poistumiin sovellettujen tilinpitosääntöjen asettaminen ja tietojen antaminen LULUCF-toimista, kyseisten tavoitteiden luonteesta johtuen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi hyväksyä toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Näin toimiessaan unionin olisi kunnioitettava jäsenvaltioiden toimivaltaa metsäpolitiikan alalla. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä päätöksessä vahvistetaan maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden, jäljempänä 'LULUCF', toimista aiheutuviin kasvihuonekaasujen päästöihin ja poistumiin sovellettavat tilinpitosäännöt ensimmäisenä vaiheena kohti näiden toimien sisällyttämistä unionin päästöjen vähentämistoumukseen, milloin se on tarkoituksenmukaista. Siinä ei säädetä yksityisten osapuolten tilinpito- tai raportointivelvollisuuksista. Siinä säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava tietoja LULUCF-toimistaan, joiden tavoitteena on rajoittaa tai vähentää päästöjä sekä ylläpitää tai lisätä poistumia.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'päästöillä' tarkoitetaan kasvihuonekaasujen lähteistä ilmakehään syntyviä ihmisen toiminnasta aiheutuvia kasvihuonekaasujen päästöjä;

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

- b) 'poistumilla' tarkoitetaan nielujen aikaansaamia ihmisen toiminnasta aiheutuvia kasvihuonekaasujen poistumia ilmakehästä;
- c) 'metsittämisellä' tarkoitetaan välittömästi ihmisen toiminnasta aiheutuvaa sellaisen maa-alueen muuttamista metsäksi, joka ei ole ollut metsää vähintään 50 vuoteen, istuttamalla, kylvämällä ja/tai ihmisen toiminnalla edistämällä luontaisia siemenlähteitä, jos kyseinen muuttaminen on tapahtunut 31 päivän joulukuuta 1989 jälkeen;
- d) 'uudelleenmetsittämisellä' tarkoitetaan mitä tahansa välittömästi ihmisen toiminnasta aiheutuvaa muun maa-alueen kuin metsän muuttamista metsäksi istuttamalla, kylvämällä ja/tai ihmisen toiminnalla edistämällä luontaisia siemenlähteitä, ja joka rajoittuu metsänä olleeseen maa-alueeseen, joka ei ollut metsää enää 1 päivänä tammikuuta 1990 ja joka on muutettu uudelleen metsäksi 31 päivän joulukuuta 1989 jälkeisellä ajalla;
- e) 'metsänhävityksellä' tarkoitetaan välittömästi ihmisen toiminnasta aiheutuvaa metsän muuttamista muuksi kuin metsäksi, jos kyseinen muuttaminen on tapahtunut 31 päivän joulukuuta 1989 jälkeen;
- f) 'metsänhoidolla' tarkoitetaan mitä tahansa toimintaa, joka on osa metsän hoitokäytäntöjä ja joka vaikuttaa metsän ekologiisiin, taloudellisiin tai yhteiskunnallisiin tehtäviin;
- g) 'viljelymaan hoidolla' tarkoitetaan mitä tahansa toimintaa, joka on osa sellaisen maan hoitokäytäntöjä, jolla kasvatetaan viljelykasveja tai joka on kesannoitu tai jota ei tilapäisesti käytetä kasvintuotantoon;
- h) 'laidunmaan hoidolla' tarkoitetaan mitä tahansa toimintaa, joka on osa kotieläintuotantoon käytettävän maan hoitokäytäntöjä ja jonka tavoitteena on säännellä tuotettujen kasvien ja kotieläinten määrää ja tyyppiä tai muuten vaikuttaa niihin;
- i) 'kasvillisuuden palauttamisella' tarkoitetaan mitä tahansa välitöntä ihmisen toimintaa, jonka tavoitteena on lisätä minkä tahansa vähintään 0,05 hehtaarin suuruisen alueen hiilivarantoa kasvillisuuden lisäämisen avulla, jos kyseinen toiminta ei ole metsittämistä tai uudelleenmetsittämistä;
- j) 'hiilivarannolla' tarkoitetaan hiilen massaa jossakin hiilivarastossa;
- k) 'kosteikkojen kuivatuksella ja uudelleenvenettämällä' tarkoitetaan mitä tahansa toimintaa sellaisen vähintään yhden hehtaarin suuruisen alueen kuivattamiseksi tai uudelleenvenettämiseksi, jonka maa-aines on eloperäistä ja jolla kuivattaminen ja/tai uudelleenvenettäminen on tehty 31 päivän joulukuuta 1989 jälkeen, edellyttäen, ettei kyseinen toiminta ole mitään muuta toimintaa, jonka osalta laaditaan ja ylläpidetään tilejä 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, ja jolla kuivatus on ihmisen välittömästi aiheuttamaa vedenpinnan alenemista maassa ja uudelleenvenettäminen on välittömästi ihmisen toiminnasta aiheutuva kuivatukselle osittain tai kokonaan vastakkainen toimenpide;
- l) 'lähteellä' tarkoitetaan mitä tahansa prosessia, toimintaa tai mekanisme, joka vapauttaa kasvihuonekaasua, aerosolia tai kasvihuonekaasun esiastetta ilmakehään;
- m) 'nielulla' tarkoitetaan mitä tahansa prosessia, toimintaa tai mekanisme, joka sitoo ilmakehästä kasvihuonekaasua, aerosolia tai kasvihuonekaasun esiastetta;
- n) 'hiilivarastolla' tarkoitetaan jonkin jäsenvaltion alueella olevaa sellaista biogeokemiallista ilmiötä tai järjestelmää taikka näiden osaa, johon varastoituu hiiltä, hiiltä sisältävän kasvihuonekaasun esiastetta tai hiiltä sisältävää kasvihuonekaasua;
- o) 'kasvihuonekaasun esiasteella' tarkoitetaan sellaista kemiallista yhdistettä, joka osallistuu mitä tahansa 3 artiklan 4 kohdassa luetelluista kasvihuonekaasuista tuottaviin kemiallisiin reaktioihin;
- p) 'puutuotteella' tarkoitetaan mitä tahansa puunkorjuusta saatua tuotetta, joka on poistettu puunkorjuualueelta;
- q) 'metsällä' tarkoitetaan maa-aluetta, jonka pinta-alalle, puuston latvuspeittävyydelle tai vastaavalle puuston tiheydelle ja potentiaaliselle puun täysikasvuisena kasvupaikasaan saavuttamalle korkeudelle on määritelty vähimmäisarvot, kuten liitteessä V määritetään kunkin jäsenvaltion osalta. Se sisältää puustoiset alueet, mukaan lukien luontaiset nuoret puuryhmät, tai viljelymetsiköt, joiden puiden latvuspeittävyys tai vastaava tiheys tai liitteessä V määritelty puun vähimmäiskorkeus ei vielä yllä edellä mainittuihin vähimmäisarvoihin, mukaan lukien sellaiset tavallisesti metsäalueen osan muodostavat alueet, joilla ihmisen toiminnan, esimerkiksi puunkorjuun, seurauksena tai luonnollisista syistä ei tilapäisesti ole puustoa mutta joiden on määrä palautua metsäksi;
- r) 'latvuspeittävyydellä' tarkoitetaan puiden latvustojen ulko-reunan pystysuoran projektion peittämän alueen suhteellista osuutta tietyistä alueesta prosentteina ilmaistuna;
- s) 'tiheydellä' tarkoitetaan metsässä olevien kasvavien pystypuiden tiheyttä mitattuna jäsenvaltion vahvistaman menetelmän mukaisesti;
- t) 'luonnontuhoilla' tarkoitetaan mitä tahansa muusta kuin ihmisen toiminnasta aiheutuvia tapahtumia tai olosuhteita, jotka aiheuttavat metsissä merkittäviä päästöjä ja joiden esiintymiseen asianomainen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, edellyttäen, ettei kyseinen jäsenvaltio pysty objektiivisesti arvioiden merkittävästi rajoittamaan näiden tapahtumien tai olosuhteiden vaikutuksia päästöihin niiden esiintymisen jälkeenkään;
- u) 'taustatasolla' tarkoitetaan 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettuja luonnontuhojen tietynä ajanjaksona aiheuttamia keskimääräisiä päästöjä, lukuun ottamatta tilastollisesti poikkeavia arvoja;
- v) 'puoliintumisajalla' tarkoitetaan niiden vuosien lukumäärää, joiden kuluessa tiettyyn puutuotteiden kategoriaan varastoituneen hiilen määrä vähenee puoleen alkuperäisestä arvostaan;

- w) 'välittömällä hajoamisella' tarkoitetaan tilinpitomenetelmää, jossa oletetaan, että puutuotteisiin varastoituneen hiilen määrä vapautuu kokonaisuudessaan ilmakehään korjuujan-kohtana;
- x) 'pelastushakkuulla' tarkoitetaan mitä tahansa puunkorjuutoimintaa, joka koostuu luonnontuhojen vaurioittamilla mailla olevan sellaisen puun talteenotosta, jota voidaan edelleen käyttää ainakin osittain.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdan määritelmien muuttamiseksi, jotta varmistetaan johdonmukaisuus kyseisten määritelmien ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten mukaisten elinten asiaa koskeviin määritelmiin tekemien muutosten välillä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti liitteen V muuttamiseksi siinä lueteltujen arvojen päivittämiseksi niiden muutosten mukaisesti, joita UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten mukaiset elimet ovat tehneet määritelmiin liitteessä V määritettyjen seikkojen osalta.

3 artikla

Velvollisuus laatia ja ylläpitää LULUCF-tilejä

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja ylläpidettävä jokaiselta liitteessä I määritellyltä tilinpitokaudelta tilejä, joista ilmenevät tarkoin kaikki niiden alueella harjoitetusta, seuraaviin kategorioihin kuuluvasta toiminnasta aiheutuneet päästöt ja poistumat:

- a) metsittäminen;
- b) uudelleenmetsittäminen;
- c) metsänhävitys;
- d) metsänhoito.

2. Jäsenvaltioiden on 1 päivänä tammikuuta 2021 alkavalta tilinpitokaudelta ja siitä eteenpäin laadittava ja ylläpidettävä vuosittaisia tilejä, joista ilmenevät tarkoin kaikki niiden alueella harjoitetusta, seuraaviin kategorioihin kuuluvasta toiminnasta aiheutuneet päästöt ja poistumat:

- a) viljelymaan hoito;
- b) laidunmaan hoito.

Viljelymaan hoidosta ja laidunmaan hoidosta aiheutuvia päästöjä ja poistumia koskeviin vuosittaisiin tileihin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuvalla tilinpitokaudella seuraavaa:

- a) Vuodesta 2016 vuoteen 2018 jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin vuoden 15 päivään maaliskuuta mennessä sekä käytössä että kehitteillä olevista järjestelmistä viljelymaan hoidosta ja laidunmaan hoidosta aiheutuvien päästöjen ja poistumien arvioimiseksi. Jäsenvaltioiden tulisi antaa selvitys siitä, missä määrin järjestelmät ovat kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevien IPCC:n menetelmien ja UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaisia.
- b) Jäsenvaltioiden on ennen 1 päivää tammikuuta 2022 laadittava ja toimitettava komissiolle kunkin vuoden maaliskuun 15 päivään mennessä alustavat ja suuntaa-antavat vuosittaiset ennakoarviot viljelymaan ja laidunmaan hoidosta aiheutuvista päästöistä ja poistumista käyttäen tarvittaessa IPCC:n menetelmiä. Jäsenvaltioiden olisi vähintään käytettävä asiaa koskevissa IPCC:n ohjeissa määriteltyä Tier 1 -menetelmää. Jäsenvaltioita kannustetaan hyödyntämään näitä arvioita avainluokkien tunnistamisessa ja maakohtaisten Tier 2- ja 3 -menetelmien kehittämisessä päästöjen ja poistumien selkeää ja tarkkaa arvioimista varten.
- c) Jäsenvaltioiden on viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2022 toimitettava lopulliset vuosittaiset arvionsa viljelymaan hoitoa ja laidunmaan hoitoa koskevasta tilinpidosta.
- d) Jäsenvaltio voi pyytää poikkeusta c alakohdassa säädetyn määräajan pidentämiseksi, jos lopullisia arvioita viljelymaan hoitoa ja laidunmaan hoitoa koskevasta tilinpidosta ei voida kohtuuden puitteissa laatia tässä kohdassa mainitun aikataulun puitteissa vähintään yhden alla esitetyn perusteen vuoksi:
 - i) vaadittavaa tilinpitoa ei voida saada aikaan teknisen toteuttamiskelpoisuuden vuoksi muutoin kuin vaiheittain ja niin, että määräaika ylitetään;
 - ii) tilinpidon loppuunsaattaminen määräajassa olisi suhteetoman kallista.

Jäsenvaltion, joka haluaa käyttää poikkeusta, on toimitettava poikkeusta koskeva pyyntö perusteluineen komissiolle viimeistään 15 päivänä tammikuuta 2021.

Jos komissio pitää pyyntöä oikeutettuna, se myöntää poikkeuksen enintään kolmeksi kalenterivuodeksi 15 päivästä maaliskuuta 2022 alkaen. Muussa tapauksessa se epäpyynnön perustellulla päätöksellä.

Komissio voi tarvittaessa pyytää toimittamaan lisätietoja kohtuullisen ja määritellyn määräajan puitteissa.

Poikkeusta koskeva pyyntö katsotaan hyväksytyksi, jos komissio ei ole vastustanut pyyntöä kuuden kuukauden kuluessa jäsenvaltion alkuperäisen pyynnön tai pyydettyjen lisätietojen vastaanottamisesta.

3. Jäsenvaltiot voivat myös laatia ja ylläpitää jokaiselta liitteessä I määritellyltä tilinpitokaudelta tilejä, joista ilmenevät tarkoin kasvillisuuden palauttamisesta sekä kosteikkojen kuivatuksesta ja uudelleenventtämistä aiheutuneet päästöt ja poistumat.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tileissä on ilmoitettava seuraavien kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat:

a) hiilidioksidi (CO₂);

b) metaani (CH₄);

c) dityppioksidi (N₂O).

5. Jäsenvaltioiden on, siltä osin kuin tilejä on tämän päätöksen mukaisesti laadittu ja ylläpidetty, merkittävä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu tietty toiminta tileihinsä kyseisen toiminnan aloittamisesta tai 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhempi.

4 artikla

Yleiset tilinpitosäännöt

1. Jäsenvaltioiden on 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tileissään ilmoitettava päästöt plusmerkillä (+) ja poistumat miinusmerkillä (-).

2. Laatiessaan ja ylläpitäessään tilejään jäsenvaltioiden on varmistettava asiaankuuluvien tietojen tarkkuus, kattavuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja läpinäkyvyys, kun ne arvioivat 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin toimintoihin liittyviä päästöjä ja poistumia.

3. Useampaan kuin yhteen 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun kategoriaan kuuluvasta toiminnasta aiheutuvat päästöt ja poistumat on otettava huomioon vain yhdessä kategoriassa päällekkäisen tilinpidon välttämiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on avointen ja todennettävien tietojen perusteella määriteltävä maa-alueet, joilla 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun kategoriaan kuuluvaa toimintaa harjoitetaan. Niiden on varmistettava, että kaikki tällaiset maa-alueet ovat yksilöitävissä asianomaiseen kategoriaan kuuluvissa tileissä.

5. Jäsenvaltioiden on merkittävä 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin tileihinsä kaikki seuraavissa hiilivarastoissa olevan hiilivarannon muutokset:

a) maanpäällinen biomassa;

b) maanalainen biomassa;

c) karike;

d) kuollut puuaines;

e) maaperän orgaaninen hiili;

f) puutuotteet.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää olla merkitsemättä tileihinsä ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa lueteltujen hiilivarastojen sisältämien hiilivarantojen muutoksia, jos hiilivarasto ei ole lähde. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että hiilivarasto ei ole lähde ainoastaan silloin, kun tämä voidaan osoittaa läpinäkyvien ja todennettävien tietojen perusteella.

6. Jäsenvaltioiden on saatettava 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin tileihin päätöksen kunkin liitteessä I luetellun tilinpitokauden lopussa määrittämällä kyseisiin tileihin asianomaisella tilinpitokaudella merkittyjen kokonaisnettopäästöjen ja kokonaisnettopoistumien tase.

7. Jäsenvaltioiden on vähintään niin kauan, kuin tämä päätös on voimassa, pidettävä kattavaa ja tarkkaa koostetta kaikista tiedoista, joita ne ovat käyttäneet tämän päätöksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämiseksi.

8. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti liitteen I muuttamiseksi lisäämällä tai muuttamalla tilinpitokausia sen varmistamiseksi, että ne vastaavat UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten hyväksymiä vastaavia kausia ja ovat johdonmukaiset UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten hyväksymien sellaisten tilinpitokausien kanssa, joita sovelletaan unionin päästövähennyssitoumuksiin muilla sektoreilla.

5 artikla

Metsittämistä, uudelleenmetsittämistä ja metsänhävitystä koskevat tilinpitosäännöt

1. Jäsenvaltioiden on metsittämiseen ja uudelleenmetsittämiseen liittyviin tileihin merkittävä vain sellaisilla maa-alueilla toteutetuista toimista aiheutuvat päästöt ja poistumat, jotka eivät olleet metsää 31 päivänä joulukuuta 1989. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa metsittämisestä ja uudelleenmetsittämisestä aiheutuvat päästöt yhdellä tilillä.

2. Jäsenvaltioiden on merkittävä tileihinsä metsittämisestä, uudelleenmetsittämisestä ja metsänhävityksestä aiheutuvat nettopäästöt ja -poistumat asianomaisen tilinpitokauden kattaman kunkin vuoden kokonaispäästöiksi ja -poistumiksi läpinäkyvien ja todennettävien tietojen perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä tilejä sellaisilta maa-alueilta peräisin olevista päästöistä ja poistumista, jotka on määritelty 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti metsittämisen, uudelleenmetsittämisen tai metsänhävityksen toiminnan kategoriaan, vaikkei tällaista toimintaa enää harjoitettaisi kyseisillä maa-alueilla.

4. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä metsän pinta-ala toimenpiteiden metsittäminen, uudelleenmetsittäminen ja metsänhävitys laskentaan käyttäen samaa spatiaalista arviointityksikköä kuin on määritelty liitteessä V.

6 artikla

Metsänhoitoa koskevat tilinpitosisäätöt

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä tiliä metsänhoitotoimista aiheutuvista päästöistä ja poistumista, jotka lasketaan kunkin liitteessä I täsmennetyin tilinpitokauden päästöinä ja poistumina, joista vähennetään arvo, joka saadaan kertomalla kyseisen tilinpitokauden vuosien määrä liitteessä II määritetyllä vertailutasolla.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun laskelman tulos on jonkin tilinpitokauden osalta negatiivinen, jäsenvaltioiden on sisällytettävä metsänhoitoa koskeviin tileihinsä kokonaispäästöt ja -poistumat, jotka vastaavat enintään 3,5:tä prosenttia jäsenvaltion liitteessä VI määritetyn perusvuoden tai -kauden päästöistä, jotka on ilmoitettu UNFCCC:lle kyseisen jäsenvaltion vastaavassa raportissa, joka on hyväksytty Kioton pöytäkirjan mukaisen toisen velvoitekauden perusvuotta tai -kautta koskevien, asiaankuuluvien CMP-päätösten mukaisesti, 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimien johtuvia päästöjä ja poistumia lukuun ottamatta, kerrottuna kyseisen tilinpitokauden kattamien vuosien määrällä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskentamenetelmät, joita ne soveltavat metsänhoitotoimia koskevissa tileissään, ovat päätöksen 2/CMP.6 lisäyksen II mukaisia ja yhdenmukaisia liitteessä II määritettyjen vertailutasojen laskentaan sovellettavien laskentamenetelmien kanssa vähintään seuraavien seikkojen osalta:

- a) hiilivarastot ja kasvihuonekaasut;
- b) metsänhoidon piiriin kuuluva alue;
- c) puutuotteet;
- d) luonnontuhot.

4. Jäsenvaltioiden on viimeistään vuotta ennen kunkin tilinpitokauden päättymistä ilmoitettava komissiolle tarkistetut vertailutasot. Vertailutasojen on oltava identtiset UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten hyväksymissä säädöksissä määritettyjen vertailutasojen kanssa tai, jos tällaisia säädöksiä ei ole annettu, vertailutasot on laskettava UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten hyväksymissä asiaankuuluvissa päätöksissä määrättyjen prosessien tai menetelmien mukaisesti.

5. Jos asiaan liittyviä päätösten 2/CMP.6 tai 2/CMP.7 säännöksiä muutetaan, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tarkistetut vertailutasot, joissa kyseiset muutokset on otettu huomioon, viimeistään kuuden kuukauden kuluttua kyseisten muutosten hyväksymisestä.

6. Jos jäsenvaltion saataville tulee aiempaa parempia menetelmiä, jotka liittyvät liitteessä II määritetyn vertailutason vahvistamiseksi käytettäviin tietoihin, tai jos jäsenvaltion käytävissä olevien tietojen laatu paranee merkittävästi, asianomaisen jäsenvaltion on tehtävä asianmukaiset tekniset korjaukset sisällyttääkseen uudelleenlaskentojen vaikutuksen metsänhoitoa koskevaan tilinpitoon. Kyseisten teknisten korjausten on vastattava päätöksen 2/CMP.7 säännösten mukaisesti UNFCCC:n tarkastusmenettelyn puitteissa hyväksytyjä korjauksia. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava kyseiset korjaukset komissiolle viimeistään osana asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista tietojen toimittamista.

7. Edellä 4, 5 ja 6 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on määritettävä niiden tarkistettuihin vertailutasoihin sisällytettävien luonnontuhoista aiheutuneiden vuotuisten päästöjen määrä ja tapa, jolla ne arvioivat kyseisen määrän.

8. Komissio tarkistaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja tarkistettuja vertailutasoja ja 6 kohdassa tarkoitettuja teknisiä korjauksia koskevat tiedot UNFCCC:lle lähetettyjen ja jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen yhtenevyyden varmistamiseksi.

9. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti liitteessä II vahvistettujen vertailutasojen päivittämiseksi, kun jäsenvaltio muuttaa vertailutasoaan 4 ja 5 kohdan mukaisesti ja kun se on hyväksytty UNFCCC-menettelyssä.

10. Jäsenvaltioiden on otettava metsänhoitoa koskevissa tileissään huomioon kaikkien liitteeseen II tehtyjen muutosten vaikutus koko kyseiseen tilinpitokautteen.

7 artikla

Puutuotteita koskevat tilinpitosisäätöt

1. Kunkin jäsenvaltion on 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tileihinsä merkittävä päästöt ja poistumat, jotka aiheutuvat puutuotteiden määrän muutoksista, mukaan lukien sellaisista puutuotteista aiheutuvat päästöt, jotka on poistettu sen metsistä ennen 1 päivää tammikuuta 2013. Puutuotteista aiheutuvat päästöt, jotka on Kioton pöytäkirjan mukaisesti jo otettu mukaan tilinpitoon kaudella 2008–2012 välittömän hajoamismenetelmän perusteella, jätetään tilinpidon ulkopuolelle.

2. Jäsenvaltioiden on puutuotteita koskeviin 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisiin tileihinsä merkittävää päästöjä ja poistumia, jotka aiheutuvat muutoksista seuraaviin luokkiin kuuluvien puutuotteiden määrässä, käyttäen liitteessä III määritettyjä ensimmäisen kertaluvun hajoamismenetelmää ja puoliintumisajan oletusarvoja:

- a) paperi;
- b) puulevyt;
- c) sahatavara.

Jäsenvaltiot voivat täydentää näitä luokkia kuorta koskevilla tiedoilla edellyttäen, että käytettävissä oleva tieto on läpinäkyvää ja todennettavissa. Jäsenvaltiot voivat myös käyttää minkä tahansa kyseisen luokan maakohtaisia alaluokkia. Jäsenvaltiot voivat käyttää maakohtaisia menetelmiä ja puoliintumisaikoja liitteessä III määritettyjen menetelmien ja puoliintumisaikojen oletusarvojen sijasta edellyttäen, että kyseiset menetelmät ja puoliintumisaikat määritellään läpinäkyvien ja todennettavien tietojen perusteella ja että käytetyt menetelmät ovat vähintään yhtä yksityiskohtaiset ja tarkat kuin liitteessä III määritetyt.

Puutuotteiden vientituotteiden osalta maakohtaiset tiedot viittaavat maakohtaisiin puoliintumisaikoihin ja puutuotteiden käyttöön tuontimaassa.

Jäsenvaltiot eivät saa käyttää unionin markkinoille saatettujen puutuotteiden osalta maakohtaisia puoliintumisaikoja, jotka poikkeavat tuontijäsenvaltion 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tileissään käyttämistä puoliintumisaajoista.

Metsänhävityksestä peräisin olevat puutuotteet on merkittävä tilinpitoon välittömän hajoamismenetelmän perusteella.

3. Jos jäsenvaltiot merkitsevät 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisiin tileihinsä hiilidioksidipäästöt (CO₂), jotka ovat peräisin kiinteän jätteen käsittelypaikoissa olevista puutuotteista, tilinpidon on perustuttava välittömään hajoamiseen.

4. Jos jäsenvaltiot merkitsevät tileihinsä energiatarkoituksiin kerätyistä puutuotteista aiheutuvat päästöt, niiden on tehtävä myös se välittömän hajoamismenetelmän perusteella.

Jäsenvaltiot voivat, yksinomaan tiedotustarkoituksessa, ilmoittaa toimittamiensa tietojen yhteydessä tiedot unionin ulkopuolelta tuodun energiatarkoituksiin käytettävän puun osuudesta ja asianomaisen puun alkuperämaasta.

5. Tuontijäsenvaltio ei pidä tiliä maahantuoduista puutuotteista, olipa niiden alkuperämaa mikä tahansa. Jäsenvaltioiden on näin ollen otettava puutuotteista aiheutuvat päästöt ja poistumat tileissään huomioon ainoastaan, jos kyseiset päästöt

ja poistumat ovat peräisin puutuotteista, jotka on poistettu niiden tilinpitoon 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti sisällytetyiltä maa-alueilta.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti liitteessä III määritettyjen tietojen tarkistamiseksi, jotta ne vastaisivat UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan taikka niistä johtuvien tai niitä seuraavien sopimusten elinten säädöksiin tekemiä muutoksia.

8 artikla

Viljelymaan hoitoa, laidunmaan hoitoa, kasvillisuuden palauttamista sekä kosteikkojen kuivatusta ja uudelleenvettämistä koskevat tilinpitosäännöt

1. Kunkin jäsenvaltion on merkittävä viljelymaan ja laidunmaan hoitoa koskeviin tileihinsä näistä toimista aiheutuvat päästöt ja poistumat laskettuina kunkin liitteessä I määritetyn tilinpitokauden päästönä ja poistumina, joista vähennetään arvo, joka saadaan kertomalla kyseisen tilinpitokauden kattamien vuosien määrä näistä toimista liitteessä VI määritettynä perusvuonna aiheutuneilla kyseisen jäsenvaltion päästöillä ja poistumilla.

2. Jos jäsenvaltio päättää laatia ja ylläpitää kasvillisuuden palauttamista ja/tai kosteikkojen kuivatusta ja uudelleenvettämistä koskevia tilejä, sen on sovellettava 1 kohdassa määritettyä laskentamenetelmää.

9 artikla

Luonnontuhoja koskevat tilinpitosäännöt

1. Jos tämän artiklan 2 ja 5 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot voivat jättää muusta kuin ihmisen toiminnasta aiheutuvat, luonnontuhoista johtuvat kasvihuonekaasupäästöt 3 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdan mukaisia tilinpitovelvoitteitaan koskevien laskelmien ulkopuolelle.

2. Jos jäsenvaltiot soveltavat tämän artiklan 1 kohtaa, niiden on laskettava liitteessä VII määritetyn menetelmän mukaisesti taustataso kunkin 3 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen toiminnon osalta. Mainituilla 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdilla on oltava yhteinen taustataso. Vaihteellisesti jäsenvaltiot voivat soveltaa läpinäkyvää ja vertailukelpoista maakohtaista menetelmää, käyttäen yhtenäistä ja alun perin täydellistä tiedon aikasarjaa, joka kattaa myös vuodet 1990–2009.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää LULUCF-tiliensä ulkopuolelle, joko vuosittain tai kunkin asianomaisen tilinpitokauden lopussa, lähteistä syntyvät muusta kuin ihmisen toiminnasta aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt, jotka ylittävät 2 kohdan mukaisesti lasketun taustatason, kun

- a) kyseiset päästöt ylittävät tiettyinä tilinpitokauden vuonna taustatason lisättyinä marginaalilla. Jos taustataso lasketaan liitteessä VII määritetyn menetelmän mukaisesti, kyseinen marginaali on yhtä suuri kuin taustatason laskemiseksi käytetyn aikasarjan keskihajonta kaksinkertaisena. Jos taustataso

lasketaan käyttäen maakohtaista menetelmää, jäsenvaltioiden on kuvailtava tapa, jolla marginaali on vahvistettu, tapauksissa, joissa tällainen marginaali on tarpeen. Kaikissa käytettävissä menetelmissä on vältettävä oletusta nettohyödyistä tilinpitokaudella;

- b) jäsenvaltiot noudattavat 5 kohdan tiedonantovaatimuksia ja raportoivat niiden mukaisesti.

4. Jokaisen jäsenvaltion, joka jättää tilien ulkopuolelle muusta kuin ihmisen toiminnasta aiheutuvat luonnontuhoista syntyvät kasviuonekaasupäästöt tietyinä tilinpitokauden vuonna, on

- a) jätettävä tilinpitokauden loppuun asti tilinpidon ulkopuolelle kaikki myöhemmät poistumat luonnontuhojen vaurioittamilla maa-alueilla, joilla on syntynyt 3 kohdassa tarkoitettuja päästöjä;
- b) oltava jättämättä tilinpidon ulkopuolelle sellaisista puunkorjuu- ja pelastushakkuutoimista aiheutuneita päästöjä, joita kyseisillä maa-alueilla toteutettiin luonnontuhojen esiintymisen jälkeen;
- c) oltava jättämättä tilinpidon ulkopuolelle päästöjä, jotka aiheutuvat kyseisillä maa-alueilla asianomaisena tilinpitokauden vuonna toteutetusta kulotuksesta;
- d) oltava jättämättä tilinpidon ulkopuolelle päästöjä maa-alueilla, jotka olivat metsänhävityksen kohteena luonnontuhojen esiintymisen jälkeen.

5. Jäsenvaltiot voivat jättää tilinpidon ulkopuolelle muusta kuin ihmisen toiminnasta aiheutuvat luonnontuhoista johtuvat kasviuonekaasupäästöt ainoastaan, jos ne toimittavat avoimet tiedot, joista käy ilmi,

- a) että kaikki luonnontuhojen asianomaisena raportointivuonna vaurioittamat maa-alueet on yksilöity, mukaan lukien niiden maantieteellinen sijainti, vuosi ja luonnontuhojen lajit;
- b) että luonnontuhojen vaurioittamilla maa-alueilla, joiden osalta päästöt jätettiin tilinpidon ulkopuolelle, ei ole toteutettu minkäänlaista metsänhävitystä asianomaisen tilinpitokauden loppuun mennessä;
- c) millaisia todennettavia menetelmiä ja perusteita käytetään kyseisillä maa-alueilla tehtävän metsänhävityksen määrittämiseksi tilinpitokauden myöhemminä vuosina;
- d) mikäli mahdollista, mitä toimenpiteitä jäsenvaltio toteutti kyseisten luonnontuhojen vaikutusten hallitsemiseksi tai torjumiseksi;
- e) mahdollisuuksien mukaan, mitä toimenpiteitä jäsenvaltio toteutti kyseisten luonnontuhojen vaurioittamien maa-alueiden kunnostamiseksi.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tiedonantovaatimusten tarkistamiseksi UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten säädöksiin tekemien tarkistusten huomioon ottamiseksi.

10 artikla

Tiedot LULUCF-toimista

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 18 kuukauden kuluttua kunkin liitteessä I määritetyn tilinpitokauden alkamisesta laadittava ja toimitettava komissiolle erillisenä asiakirjana tai selvästi tunnistettavana osana vähähiilistä kehitystä koskevia, asetuksen (EU) N:o 525/2013 4 artiklassa tarkoitettuja kansallisia vähähiilisiä strategioita tai muita LULUCF-sektoriin liittyviä kansallisia strategioita tai suunnitelmia, tiedot niiden nykyisistä ja tulevista LULUCF-toimista, joiden tavoitteena on rajoittaa tai vähentää päästöjä sekä ylläpitää tai lisätä poistumia, jotka aiheutuvat tämän päätöksen 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista toiminnoista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laaja joukko sidosryhmiä tulee kuulluksi. Jos jäsenvaltio toimittaa tällaiset tiedot osana asetuksen (EU) N:o 525/2013 mukaisia vähähiilistä kehitystä koskevia strategioita, sovelletaan asianomaista, kyseisessä asetuksessa määritettyä aikataulua.

LULUCF-toimia koskevien tietojen on katettava liitteessä I määritetty asianomainen tilinpitokausi.

2. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä LULUCF-toimia koskeviin tietoihinsa vähintään seuraavat tiedot, jotka koskevat kutakin 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa:

- a) kuvaus päästöjen ja poistumien aiemmista suuntauksista, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan järjestelmällisesti rekonstruoitavissa olevat historialliset kehityssuunnat;
- b) päästöjä ja poistumia koskevat ennusteet tilinpitokaudeksi;
- c) analyysi päästöjen rajoittamista tai vähentämistä sekä poistumien ylläpitämistä tai lisäämistä koskevista mahdollisuuksista;
- d) luettelo kansallisten olosuhteiden huomioimisen kannalta asianmukaisimmista toimenpiteistä, tarvittaessa muun muassa liitteessä IV määritetyt ohjeelliset toimenpiteet mukaan lukien, joita jäsenvaltio suunnittelee tai jotka on määrää panna täytäntöön hillitsemismahdollisuuksien hyödyntämiseksi, jos niitä on c alakohdassa tarkoitettuna analyysin mukaisesti määritetty;
- e) nykyiset ja suunnitellut politiikat d alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien määrällinen tai laadullinen kuvaus kyseisten toimenpiteiden oletetusta vaikutuksesta päästöihin ja poistumiin, ottaen huomioon muut LULUCF-sektoriin liittyvät politiikat ja toimenpiteet;

f) ohjeelliset aikataulut d alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksymiseksi ja täytäntöönpanemiseksi.

3. Komissio voi tarjota jäsenvaltioille ohjausta ja teknistä apua tiedonvaihdon helpottamiseksi.

Komissio voi jäsenvaltioita kuullen yhdistää kaikkien jäsenvaltioiden LULUCF-toimia koskeviin tietoihin liittyvät havaintonsa helpottaakseen tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin tilinpitokauden puolivälissä ja kunkin liitteessä I määritetyn tilinpitokauden lopussa raportti, jossa kuvaillaan niiden LULUCF-toimien täytäntöönpanossa saavutettua edistystä.

Komissio voi julkaista yhteenvedokertomuksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen raporttien pohjalta.

Jäsenvaltioiden on saatettava LULUCF-toimiaan koskevat tiedot ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut raportit yleisön saataville kolmen kuukauden kuluessa niiden toimittamisesta komissiolle.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tämän päätöksen tilinpitosääntöjä uudelleen UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan elinten tekemien asiaankuuluvien päätösten tai muun unionin oikeuden mukaisesti tai, jos tällaisia päätöksiä ei ole tehty, viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017, ja esittää tarvittaessa ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

12 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 2 artiklan 2 kohdassa, 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 8 kohdassa, 6 artiklan 9 kohdassa, 7 artiklan 6 kohdassa ja 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle kahdeksan vuoden ajaksi 8 päivänä heinäkuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen

kahdeksan vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa, 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 8 kohdassa, 6 artiklan 9 kohdassa, 7 artiklan 6 kohdassa ja 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jona-kin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 2 artiklan 2 kohdan, 2 artiklan 3 kohdan, 4 artiklan 8 kohdan, 6 artiklan 9 kohdan, 7 artiklan 6 kohdan ja 9 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei kumpikaan ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä toukokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

*LIITE I***3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TILINPITOKAUDET**

Tilinpitokausi	Vuodet
Ensimmäinen tilinpitokausi	1. tammikuuta 2013–31. joulukuuta 2020

LIITE II

6 ARTIKLASSA TARKOITETUT JÄSENVALTIOIDEN VERTAILUTASOT

Jäsenvaltio	Gg hiilidioksidiekvivalenttia (CO ₂) vuodessa
Belgia	- 2 499
Bulgaria	- 7 950
Tšekki	- 4 686
Tanska	409
Saksa	- 22 418
Viro	- 2 741
Irlanti	- 142
Kreikka	- 1 830
Espanja	- 23 100
Ranska	- 67 410
Italia	- 22 166
Kypros	- 157
Latvia	- 16 302
Liettua	- 4 552
Luxemburg	- 418
Unkari	- 1 000
Malta	- 49
Alankomaat	- 1 425
Itävalta	- 6 516
Puola	- 27 133
Portugali	- 6 830
Romania	- 15 793
Slovenia	- 3 171
Slovakia	- 1 084
Suomi	- 20 466
Ruotsi	- 41 336
Yhdistynyt kuningaskunta	- 8 268

LIITE III

ENSIMMÄISEN KERTALUVUN HAJOAMISEN MENETELMÄ JA PUOLIINTUMISAJAN OLETUSARVOT, JOIHIN VIITATAAN 7 ARTIKLASSA

Ensimmäisen kertaluvun hajoamisen menetelmän yhtälö alkaen vuodesta $i = 1900$ ja jatkuen kuluvaan vuoteen:

$$(A) \quad C(i+1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1-e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot \text{syöte}(i)$$

arvolla $C(1900) = 0.0$

$$(B) \quad \Delta C(i) = C(i+1) - C(i)$$

missä:

i = vuosi

$C(i)$ = puutuotteiden hiilivaranto vuoden i alussa, Gg C

k = ensimmäisen kertaluvun hajoamisvakio yksikkönä vuosi⁻¹ ($k = \ln(2)/HL$, missä HL on puutuotteiden määrän puoliintumisaika vuosissa ilmaistuna.)

Syöte (i) = puutuotteiden määrän lisäys vuonna i , Gg C vuosi⁻¹

$\Delta C(i)$ = puutuotteiden hiilivarannon muutos vuonna i , Gg C vuosi⁻¹

Puoliintumisaajan oletusarvot (HL):

2 vuotta paperin osalta

25 vuotta puulevyjen osalta

35 vuotta sahatavaran osalta.

LIITE IV

OHJEELLISET TOIMENPITEET, JOTKA VOIDAAN SISÄLLYTTÄÄ 10 ARTIKLAN 2 KOHDAN d ALAKOHDAN MUKAISESTI TOIMITETTUIHIN LULUCF-TOIMIA KOSKEVIIN TIETUIHIN

- a) Viljelymaan hoitoon liittyvät toimenpiteet, kuten
- maatalouskäytäntöjen parantaminen parempia viljelykasvilajikkeita valitsemalla,
 - viljelykiertojen pidentäminen ja avokesannon käytön välttäminen tai vähentäminen,
 - ravinteiden hallinnoinnin, maanmuokkauksen hallinnoinnin/jätteenkäsittelyn ja vesienhoidon parantaminen,
 - peltometsäviljelyyn liittyvien käytäntöjen ja maapeitteen/maankäytön muutosmahdollisuuksien edistäminen.
- b) Laidunmaan hoitoon ja parantamiseen liittyvät toimenpiteet, kuten
- laidunmaan viljelymaaksi muuttamisen ja luonnonvaraisten kasvien viljelymaille palauttamisen estäminen,
 - laidunmaan hoidon parantaminen muuttamalla laiduntamisen intensiteettiä ja laiduntamiskausia,
 - tuottavuuden lisääminen,
 - ravinteiden hallinnoinnin parantaminen,
 - kulotuksen hallinnan parantaminen,
 - soveltuvampien lajien ja erityisesti syvälle juurtuvien lajien käyttöönotto.
- c) Eloperäisten maatalousmaiden, erityisesti soiden, hoidon parantamiseen liittyvät toimenpiteet, kuten
- kosteikkoalueiden kestävien maatalouskäytäntöjen edistäminen,
 - mukautettujen maatalouskäytäntöjen, kuten mahdollisimman vähäisen maaperän häirinnän tai laajaperäisten käytäntöjen, edistäminen.
- d) Kosteikkojen kuivatuksen estämiseen ja uudelleenvettämisen edistämiseen liittyvät toimenpiteet.
- e) Olemassa oleviin tai osittain kuivattuihin soihin liittyvät toimenpiteet, kuten
- kuivatuksen jatkamisen estäminen,
 - soiden uudelleenvettämisen ja ennallistamisen edistäminen,
 - turvepalojen estäminen.
- f) Huonontuneen maaperän ennallistaminen.
- g) Metsätaloustoimiin liittyvät toimenpiteet, kuten
- metsittäminen ja uudelleenmetsittäminen,
 - hiilen säilyttäminen nykyisissä metsissä,
 - tuotannon lisääminen nykyisissä metsissä,
 - puutuotteiden määrän lisääminen,
 - metsänhoidon parantaminen esimerkiksi optimaalisen lajikoostumuksen, puuston hoidon ja harvennuksen sekä maaperän suojelun avulla.
- h) Metsänhävityksen estäminen.
- i) Suojelun tehostaminen metsäpalojen, tuholaiden ja myrskyjen kaltaisia luonnonhäiriöitä vastaan.
- j) Toimet eniten kasvihuonekaasuja tuottavien energian raaka-aineiden ja materiaalien korvaamiseksi puutuotteilla.
-

LIITE V

**JÄSENVALTION METSÄN MÄÄRITTELEMISEKSI MÄÄRITTÄMÄT PINTA-ALAA, PUIDEN
LATVUSPEITTÄVYYTTÄ JA PUUN KORKEUTTA KOSKEVAT VÄHIMMÄISARVOT**

Jäsenvaltio	Pinta-ala (ha)	Puiden latvuspeittävyys-% (%)	Puun korkeus (m)
Belgia	0,5	20	5
Bulgaria	0,1	10	5
Tšekki	0,05	30	2
Tanska	0,5	10	5
Saksa	0,1	10	5
Viro	0,5	30	2
Irlanti	0,1	20	5
Kreikka	0,3	25	2
Espanja	1,0	20	3
Ranska	0,5	10	5
Italia	0,5	10	5
Kypros			
Latvia	0,1	20	5
Liettua	0,1	30	5
Luxemburg	0,5	10	5
Unkari	0,5	30	5
Malta			
Alankomaat	0,5	20	5
Itävalta	0,05	30	2
Puola	0,1	10	2
Portugali	1,0	10	5
Romania	0,25	10	5
Slovenia	0,25	30	2
Slovakia	0,3	20	5
Suomi	0,5	10	5
Ruotsi	0,5	10	5
Yhdistynyt kuningaskunta	0,1	20	2

LIITE VI

PERUSVUOSI TAI -KAUSI

Jäsenvaltio	Perusvuosi
Belgia	1990
Bulgaria	1988
Tšekki	1990
Tanska	1990
Saksa	1990
Viro	1990
Irlanti	1990
Kreikka	1990
Espanja	1990
Ranska	1990
Italia	1990
Kypros	
Latvia	1990
Liettua	1990
Luxemburg	1990
Unkari	1985–1987
Malta	
Alankomaat	1990
Itävalta	1990
Puola	1988
Portugali	1990
Romania	1989
Slovenia	1986
Slovakia	1990
Suomi	1990
Ruotsi	1990
Yhdistynyt kuningaskunta	1990

LIITE VII

LUONNONTUHOJEN TAUSTATASON LASKENTA

1. Taustatason laskemiseksi jäsenvaltioiden on annettava tiedot luonnontuhojen aiheuttamista aiemmista päästöistä. Tätä varten jäsenvaltioiden on
 - a) annettava tiedot arvioon sisältyvien luonnontuhojen laj(e)ista;
 - b) esitettävä arviot kyseisten luonnontuhojen lajien kaudella 1990–2009 aiheuttamista vuotuisista kokonaispäästöistä, lueteltuina 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen mukaisesti;
 - c) osoitettava, että aikasarjan johdonmukaisuus on taattu kaikissa asiaankuuluvissa parametreissa, mukaan lukien vähimmäisala, päästöjen arviointimenetelmät, varastojen ja kaasujen kattavuus.
 2. Taustataso on laskettava niiden 3 artiklan 1 kohdassa lueteltujen toimintojen osalta, joihin jäsenvaltio aikoo soveltaa luonnontuhoja koskevia säännöksiä, kuten kauden 1990–2009 aikasarjan keskiarvona sulkien pois kaikki vuodet, joina kirjattiin epätavallisia päästötasoja eli sulkien pois kaikki tilastolliset poikkeavat arvot. Tilastolliset poikkeavat arvot määritellään noudattaen iteratiivista menetelmää, joka on seuraava:
 - a) lasketaan koko aikasarjan 1990–2009 aritmeettinen keskiarvo ja keskihajonta;
 - b) suljetaan aikasarjasta pois kaikki vuodet, joina vuotuiset päästöt poikkeavat keskiarvosta enemmän kuin kaksinkertaisen keskihajonnan verran;
 - c) lasketaan aritmeettinen keskiarvo ja keskihajonta uudelleen aikasarjalle 1990–2009 ilman b kohdan mukaisesti pois suljettuja vuosia;
 - d) toistetaan b ja c kohdat, kunnes poikkeavuuksia ei enää havaita.
-

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

EUROOPPA-NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 22 päivänä toukokuuta 2013,
Euroopan komission jäsenten lukumäärästä
(2013/272/EU)

EUROOPPA-NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 17 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto pani merkille kokouksissaan 11 ja 12 päivänä joulukuuta 2008 ja 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 Irlannin kansan huolenaiheet Lissabonin sopimuksen suhteen ja sopi näin ollen, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon tapauksessa tehdään tarvittavia oikeudellisia menettelyjä noudattaen päätös siitä, että komissiossa on jatkossakin yksi kansalainen kustakin jäsenvaltiosta.
- (2) Päätös komission jäsenten lukumäärästä olisi hyväksyttävä hyvissä ajoin ennen kuin 1 päivänä marraskuuta 2014 tehtävänsä aloittava komissio nimitetään.
- (3) Tämän päätöksen vaikutuksia olisi tarkasteltava jatkuvasti uudelleen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komission jäsenten, mukaan lukien komission puheenjohtaja ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, lukumäärän on vastattava jäsenvaltioiden lukumäärää.

2 artikla

Eurooppa-neuvosto tarkastelee uudelleen tätä päätöstä ottaakseen huomioon sen vaikutukset komission toimintaan, riittävän ajoissa joko ennen kuin kolmannenkymmenennen jäsenvaltion liittymispäivää seuraava ensimmäinen komissio nimitetään tai ennen kuin 1 päivänä marraskuuta 2014 toimintansa aloittavaa komissiota seuraava komissio nimitetään, sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2014.

Tehty Brysselissä 22 päivänä toukokuuta 2013.

Eurooppa-neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VAN ROMPUY

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI